

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக்
கிராமிய வழிபாட்டுச் சடங்குகளும்
அவை தொடர்பான பாடல்களும்

சுகந்தி சுப்பிரமணியம்

501. 2
சுப்பிரமணியம்
SL / PR

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக்
கிராமிய வழிபாட்டுச் சடங்குகளும்
அவை தொடர்பான பாடல்களும்

சுகந்தி சுப்பிரமணியம்

மலர்வு
16-04-1962

உதிர்வு
04-08-1996

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக்
கிராமிய வழிபாட்டுச் சடங்குகளும்
அவை தொடர்பான பாடல்களும்

சுகந்தி சுப்பிரமணியம்

வெளியீடு:
இலண்டன் தமிழ் இந்து மன்றம்

நூலாசிரியர் வாழ்க்கைக் குறிப்பு

மலர்ந்த திகதி	: 16.04.1962
உலர்ந்த திகதி	: 04.08.1996
பிறந்த இடம்	: ஆணைக்கோட்டை, யாழ்ப்பாணம், இலங்கை
தந்தை பெயர்	: திரு. சு.சுப்பிரமணியம்
தாய் பெயர்	: திருமதி. சு.வாலாம்பிகை
உடன்பிறப்புக்கள்	: திருமதி. வசந்தி கைலாசநாதன் திருமதி. சந்தரி கிருஷ்ணபிள்ளை திரு.சு.கமலேஸ்வரன் செல்வி. சு.கெளரி (இறைபதம்) செல்வி. சு. சுதாகரி செல்வி. சு.சுதாகினி
கல்வி	:
ஆரம்பக்கல்வி	: யாழ். வவுனிக்குளம் மத்திய மகாவித்தியாலயம், உயர்ப்புலம் மெதடிஸ்த தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை, யாழ்ப்பாணம்
இடைநிலைக்கல்வி:	: வந்தாறுமூலை மத்திய மகாவித்தியாலயம், மட்டக்களப்பு
உயர்தரக்கல்வி	: மட்டக்களப்பு வின்சென்ற் மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலை.
பட்டப்படிப்பு	: யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், தமிழ்த்துறை தமிழ் (சிறப்புக் கலைமாணி) கல்வி இயல் டிப்புளோமா இறுதியாண்டு, தேசிய கல்வி நிறுவகம்.
தொழில்	: ஆசிரியை, யாழ். உடுவில் மகளிர் கல்லூரி (01.01.1989 - 31.12.1989)
	ஆசிரியை, மட்டக்களப்பு இந்துக் கல்லூரி (15.03.1990 - 04.08.1996)
திருமணம்	: 10.11.1993
துணைவர்	: திரு. க.இராசநாயகம், அதிபர், பொல்/ ஹெவன்பட்டி தமிழ் வித்தியாலயம்.
ஆய்வுகள்	: ★ மனிதரின் வாழ்க்கைப் படிநிலைச் சடங்குகள் ★ கிழக்கிலங்கையில் கண்ணகி வழிபாடு ★ மட்டக்களப்பு மாவட்ட மக்களின் வாழ்வியற் சடங்குகள்

நூலின்தலைப்பு:

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக் கிராமிய வழிபாட்டுச் சடங்குகளும்
அவை தொடர்பான பாடல்களும்

நூலாசிரியர்:

க்கந்தி சுப்பிரமணியம்

பதிப்பு :

முதற் பதிப்பு ஒகஸ்ட் 2006

பதிப்புரிமை:

திருமதி.சு.வாலாம்பிகை

வெளியீடு:

இலண்டன் தமிழ் இந்து மன்றம்

அச்சுப் பதிவு:

குமரன் பதிப்பகம், 201 டாம் வீதி, கொழும்பு-12

தொ.பேசி : 2421388

பக்கங்கள்:

குமரன்

விலை:

ISBN 0-95494-40-5-4

சுகந்தி சில நினைவுகள்...

தங்கைக்கு ஒரு குறிப்பு

வசந்த சுப்பிரமணியம்

என் அன்பிற்கினிய சகோதரி
சுகந்தி!
பாடசாலைப் படியேறா
ஒரு தந்தையும்
கல்விக்காய் ஏங்கினும்
இல்லாமையால்
கருணையுள்ள சிற்றன்னையுடன்
இளம்பருவம் கழித்த
ஒரு தாயும்
பெற்றெடுத்த ஏழு செல்வங்களில்
ஒருத்தி நீ!

பொன்னை பொருளை புகழை
போலி கெளரவத்தை
அன்றாட வாழ்வின்
சொகரியங்களை
மனிதரிலும் பெரிதாய் மதிக்கும்
எம் சமூகத்திடை, உன்
மங்காத உணர்வுகளால்
பொலிவுபெற்ற
என் தங்கையே!

ஏழ்வராய் கிளைவிட்ட
எம் சகோதரரில்
இருவர் சிறைப்படவும்
மற்றிருவர்
போராட்ட அமைப்பொன்றில்
வெளியேறவும்
அல்லலுற்று
தலைவாராது வாளாவிருந்த

அன்னையுடனும்
சிறைச்சாலை விஜயத்தை
மூன்று வருடங்களாய்
முக்கிய தொழிலாய்ப் பொறுப்பேற்ற
தந்தையுடனும்
எம்மிரு சிறு தங்கையர்
மட்டுநகரில்
துயர்கொண்டிருக்க,
யாழ்நகரில்
உன்சயர்கல்விக்காலம்
எப்படி அமைந்த தென்பதை
நான் அறிவேன்!

உன் நேர்நோக்கும்
அயரா உழைப்பும்
தூய இதயமும்
உற்றாரை நல் நண்பர்களை
உனக்கீட்டித் தந்தன.
இருந்தும்
திருமண வாழ்வில் நுழைந்ததும்
இவ்வுலகில்
வாழ்வை நீடிக்கும்
இதய வலுவை
ஏனோ இழந்தாய்!
எமை இடைநடுவில்
பிரிந்தாய்!

இன்று
நாலுருவாகும்
உனது ஆய்வுரை
எமது சமுதாயத்திற்கு
உனதொரு
பங்களிப்பாகத் திகழுமென
எதிர்பார்த்து
இதயம் மகிழ்கிறேன்!

சுகந்தி சில நினைவுகள்...

சுகந்தி எமக்கு மிக நெருக்கமானவர். என் மனைவியிடம் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழூச் சிறப்புப் பாடமாகப் பயின்ற நன்மாணாக்கி. அடிக்கடி வீடுவந்து என் னோடு கல்விசார் விடயங்களையும், சொந்த விடயங்களையும், மனம் விட்டுக் கைத்ததுச் செல்லும் அன்பான என் மகள்.

அவன் தலையில் எனக்கொரு விருப்பம். தலைக்குள் இருக்கும் மூளையில் வந்த விருப்பம் அது. அம்மூளைக்குத் தான் எத்தனை சிந்தனை. நிறைந்த வாசிப்பு, நிறைந்த சிந்தனை, நிறைந்த அறிவு.

அறிவுமிக்க மாணவாயிடம் அடக்கம் குறைவு. அறிவுகூடக்கூட சுகந்தியிடம் அடக்கமும் கூடியது. பணியுமாம் என்றும் பெருமை.

"மட்டக்களப்பு மாவட்டக் கிராமிய வழிபாட்டுப் பாடல்களும், அவை தொடர்பான சடங்குகளும்" என்ற தலைப்பின் கீழ் சுகந்தி ஓர் ஆழமான ஆய்வினைச் செய்துள்ளார். அந்தப் பிரதி என்னிடமுண்டு. அந்தால் வெளிவிளின் சுகந்தியின் தலையின் பெறுமதி நமக்குத் தெரியவரும்.

அன்பு, அடக்கம், பொறுமை, நேர்மை, செயற்றிறஞ், கடமை தவறாமை, ஒழுக்கம், அறிவு, அழகு, மற்கச்சி ஆகியவற்றின் மொத்த உரு சுகந்தி.

சுகந்தியை நினைத்தும் தெத்துப்பல் தெரியச் சுகம்மலர முகம்மலர சிரிக்கின்ற குழந்தை முகம்தான் சட்டென நினைவுக்கு வருகிறது. இன்னும் என் மனதில் துயரம் ஆறாதிருப்பது சுகந்தி நம்மோடு பழகிய முறைமைக்குச் சிறந்த சான்று. அது ஒருநாளும் ஆறாது என்றே நினைக்கிறேன்.

கலாநிதி சி.மெளனகுரு
கலைப்பீடாதிபதி
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

*****

கருத்தோடு கடமைகளைக் கண்ணியமாய்ச் செய்ததுடன், போட்டிகளில் பங்குபற்றிப் பெருமைபெறச் செய்ததுடன், பொலிவு பெற்ற பரிசில்களை பெற்றுத்தந்த காலம் உண்டு.

கருத்தாழமிக்க ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வரைந்ததுண்டு. கற்றவர்கள் போற்றுமளவுக்கு அது உம் பெயரை நினைவாட்டும்.

களங்கமற்ற கற்போடு, கணவனுடன் வாழ்ந்தவளாய்க் குறை கூற இயலாத குடும்பப் பொறுப்பையும் ஏற்று இறுதிவரை கடமைகளை நிறைவெச்யத் தின் வாழ்வை என்றுமே மறக்கலாமோ?

திரு.க.தங்கவேல்
(கல்லூரி முன்னாள் அதிபர்)
தலைவர். ப.நோ.கூ.சங்கம்,
மட்டக்களப்பு

*****

சுகந்தி என்ற ஓவியக் கலைஞரை 1988ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஓவியர் மார்க் அறிமுகப்படுத்தினார். பல்துறைக் கலைஞராக மினிர்ந்த சுகந்தி கலை உலகில் பதித்த தடங்கள் பல. தமிழ்க்கலை உலகிற்கு மட்டுமல்ல சிங்களக் கலை உலகிற்கும் அறிமுகமான சுகந்தி என்ற மலர் சொற்ப காலத்தில் பறிக்கப்பட்டதே பாதிலும், அதன் வாசனை கலை உலகில் நீண்ட காலத்திற்கு நிலைத்திருக்கும்.

இரா. துரைரெத்தினம்
பத்திரிகையாளர்

*****

மட்டக்களப்பு இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியை குழாத்தில் இருந்து நிரப்பமுடியாத தீட்டுவெளியைத் தந்துவிட்டு, எம்மைவிட்டு நீங்கி விட்டார் சகோதரி சுகந்தி. எங்கள் இன்ப துண்பங்களில் இரண்டாக் கலந்த பண்பு, பக்குவம், வாய்மை, நேர்மை, திறமை, ஆற்றல் மிகுந்த ஓர் சகோதரியை நாம் இழந்து தவிக்கின்றோம்.

ஆத்மா சாந்திபெறப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஆசிரிய நலன்புரிசுசங்கம்
மட்டக்களப்பு இந்துக் கல்லூரி

*****

நான் கற்பித்தற்துறையில் ஈடுபட்ட 25 வருட காலத்துள் அபூர்வமாக சந்தித்த சிறந்த மாணவி. வின்சன் மகளிர் உயர்தரச் பாடசாலையின் "பேழை" சஞ்சிகையின் மகாகவி பாரத்யாரின் நினைவு மலின் ஆசிரியை.

சுகந்தி கரும் வீராங்கனை. சுகந்தி ஓர் ஆத்மீகவாதி. உயரிய எண்ணங்கள், தன்னலமில்லா மனப்பாங்கு. சத்தியமே தெய்வமாகப் போற்றும் சாத்வீகப் பண்பு. இவைகளைச் சுகந்தயிடம் தவிர வேறொருடமும் நான் கண்டதில்லை. காணப்போவதுமில்லை.

திருமதி.வ.சோமசுந்தரம்
அதிபர்,
மட் /ஆளைப்பந்தி இ.கி.மி.ம
மகாவித்தியாலயம்

*****

ஆன்மீகத் துறையிலும், சமூகப் பணியிலும் நின்று அறப்பணியாற்றியவர் என்பதை நன்கறிவேன். இவரின் தன்னலம் கருதாச் சேவைக்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கல்வி அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் ஊடாக பின்தங்கிய மாணவர்களின் கல்வி நலனில் அக்கறைகொண்டு பலகாலம் சோர்வின்றிச் சுகந்தம் பரப்பியவர். இனி இந்தச் சுகந்தம் எங்கே வீசும்?

ச.தேவசிங்கம்
மட்டக்களப்பு கல்வி அபிவிருத்திச் சங்கத் தலைவரும்,
கல்லூரிச் சபழை மாணவர் சங்க செயலாளரும்.

*****

வெளியீட்டாளரின் வாழ்த்துரை

வரலாற்றை வரன்முறையாக வடித்துவைக்காத காரணத்தினால் வையத்தில் வாழ்வதற்குத் தனக்கென ஒரு சொந்த நாடு இல்லாமல் தவிக்கின்ற இனம் தமிழினம். எல்லாம் இருந்தும் ஒன்றுமில்லாத இனம் போலப் பாரெலாம் பரவிப் பாழ்பட்டுப் போய்க் கொண்டிருக்கின்ற இனம் தமிழினம். வாழையடி வாழையென இலங்கை எனப்படுகின்ற ஈழத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருந்தும், வாழ்ந்திருந்தோம் என்பதற்கான அகச்சான்றுகளும், புறச்சான்றுகளும் அகழ்வாராய்ச்சிச் சான்றுகளும் இருந்தும், வந்தேறு குடிகளெனத் தாழ்ந்து போயிருக்கிறோம்.

ஸழமண்ணுக்குள்ளே மறைந்து போய்க்கிடக்கின்ற தமிழ் வரலாற்றையும், பண்பாட்டையும் மீட்டெடுத்து நமது தொன்மையையும், தொன்மங்களையும் காட்டுகின்ற வகையில் கலாநிதி புஷ்பரத்தினம் போன்ற அகழ்வாராய்ச்சி அறிஞர்கள் ஆக்கழுர்வமாக முயற்சிகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிழக்கிலங்கையிலே அழியும் தறு வாயில் உள்ள விழாக்களையும், சடங்குகளையும் சம்பிரதாயங்களையும் பழக்கவழுக்கங்களையும் அவை தொடர்பாக அவ்வப்போது எழுந்த இலக்கிய வடிவங்களையும் இசை வடிவங்களையும் காப்பாற்றிப் பேணிப் போற்றித் தமிழ்ச் சந்ததியினருக்குக் கையளிக்க வேண்டும் என்ற உண்ணத் தோக்கத்தினால், “மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக் கிராமிய வழி பாட்டுச் சடங்குகளும் அவை தொடர்பான பாடல்களும்” என்ற அரிய நால் ஒன்றினை எழுதித் தந்திருக்கிறார் சுகந்தி சுப்பிரமணியும் அவர்கள்.

எமது ஸழமண்ணில் தமிழ் அறிஞர்களாலும், கலைஞர்களாலும் முன்னாளில் எழுதப்பட்டு அச்சேறாமல் தொலைந்து அழிந்து போன சுவடிகள் ஒன்றல்ல, பலப் பல. ஸழத்தமிழர் இயற்றுகின்ற நால்கள், இனிமேலும் அவ்வாறு காலத்தாலும் கறையான்களாலும் அழிக்கப் பட்டு விடக்கூடாது என்பதில் அசையாக நம்பிக்கை கொண்டவள்நான்.

இசைதான் எனது ஆற்றலும் ஆக்கமும் என்றாலும், கலைகள் எல்லா வற்றையும் விரும்பிச் சுவைக்கும் பண்பு எனக்குண்டு.

அயோத்தி நூலக சேவைகள் என்ற அமைப்பினை ஏற்படுத்தி அதனூடாக நூல்தேட்டம் என்ற நூல் விபரப் பட்டியலை உருவாக்கி ஈழத்தமிழரின் ஆக்கங்கள் அனைத்தையும் தேடிச் சேர்த்துத் தொகுத்து வருபவர் திரு.என்.செல்வராஜா அவர்கள். அவர் என்ன அனுகி அமரராகிவிட்ட சுகந்தி சுப்பிரமணியம் (திருமதி. சுகந்தி இராசநாயகம்) அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்து எழுதி இன்னமும் அச்சுவாகனம் ஏறாமல் இருக்கின்றதும், மட்டக்களப்பின் வரலாறு, பண்பாடு, கலைகள், சடங்குகள், விழாக்கள், பழக்கவழுக்கங்கள், இலக்கிய ஆக்கங்கள் என்பன பற்றிய விபரங்களை உள்ளடக்கியிருக்கின்றதும் ஆன நாலினை அச்சுவாகனம் ஏற்றுவதற்கு உதவுமாறு வேண்டினார்கள். காலஞ்சென்ற எனது தந்தையார் வித்துவான் க.ந.வேலன் அவர்கள், அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் இப்படியான முயற்சிகளை ஆதரித்து உதவியவர் என்பதை அறிவேன். அந்தவகையில் இந்த முயற்சிக்கு உதவ வேண்டும் என்று விரும்பிய நான், திரு செல்வராஜா அவர்களின் வேண்டுகோளஞ்சு இணங்கினேன். நான் ஆற்றமுடிந்த சிறிய உதவியினால் இந்த நால் வெளிவருவது கண்டு மகிழ்கிறேன். நாலாசிரியரின் குடும்பத்திற்கும் நூல்தேட்டத்தின் பெருமகனார் என்.செல்வராஜா அவர்களுக்கும் எனது நன்றியும் பாராட்டுக்களும்.

இலண்டன் தமிழ் இசைமன்றம்
66 உவெஸ்ட்ரோ காடின்ஸ்
இல்போர்ட்
எசெக்ஸ்
இங்கிலாந்து

மாதினி சிறீக்கந்தராசா

17.07.2006

பதிப்புரை

“மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக் கிராமிய வழிபாட்டுச் சடங்குகளும் அவை தொடர்பான பாடல்களும்” என்ற இந்நால், 1988 இல் யாழ்ப் பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை இறுதியாண்டு மாணவியாக இருந்த சுப்பிரமணியம் (அமரர் திருமதி ச.இராசநாயகம்) அவர்கள் தமிழ்த்துறையின் சிறப்புக் கலைமாணித் தேர்வுக்காக மேற் கொண்ட ஆய்வின் நாலுருவாகும். மூல ஆய்வின் தலைப்பு “மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக் கிராமிய வழிபாட்டுப் பாடல்களும் அவை தொடர்பான சடங்குகளும்” என்றிருந்தது. நூலின் உள்ளடக்கம் கருதித் தலைப்பினை மாற்றியுள்ளோம்.

தாயகத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் தரமான ஆய்வுகளை நாலுரு வாக்கும் பணியில் அயோத்தி நூலக சேவைகள் அமைப்பு தன் பங்களிப்பை 1985 இலிருந்து ஆற்றிவருகின்றது. ஆரம்பத்தில் நூலகவியல் துறையில் மட்டும் தீவிர அக்கறைகொண்டிருந்த நாம் பின்னாளில் நூல்வெளியீட்டுப் பரப்பளை படிப்படியாக விரிவாக்கம் செய்திருந்தோம். அந்தவகையில் மற்றுமொரு அறுவடையாக இந்நால் உங்கள் கரங்களில் தவழ்கின்றது.

பதிப்பிற்காக இந்நாலின் மூலப்பிரதியைத் தேடி அலைந்த வேளையில் தன்வசமிருந்த பிரதியொன்றினை எமக்கு அன்புடன். வழங்கியுதவிய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையைச் சேர்ந்த கலாநிதி எஸ்.சிவலிங்கராஜா அவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றி.

லண்டனில் நடந்தேறிய நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வொன்றில் உரை யாற்றியபோது, தாயகத்தில் எமது உறவுகளின் படைப்புக்களை நாலுருவில் வெளியிட புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் அன்பர்கள் நிதியுதவி வழங்கி உதவுவேண்டும் என்று நான் விடுத்த வேண்டு கோளைச் செவிமுட்து, தாமாகவே முன்வந்து இந்நாலின் உருவாக் கத்திற்கான செலவினைப் பொறுப்பேற்றுதுடன் அச்சுப்பிரதியையும் சீர்

பார்த்து உதவியதிரு. செ.சிறீக்கந்தராஜா, திருமதி மாதினி சிறிக்கந்தராஜா தம்பதியினருக்கு எமது உளம்களிந்த நன்றி.

எம்மிடையே குறுகியகாலம் மட்டுமே வாழ்ந்து மறைந்த சுகந்தி யின் நினைவு இந்நால்வழியாக எம்மிடையே இன்னும் நீண்டகாலம் நினைவுட்டப்படலாம். அவளது மறைவின் பத்தாவது ஆண்டின் நினைவாக இவ்வாய்வினை வெளியிடுவதில் நாம் பெருமகிழ்ச்சி யடைகின்றோம்.

குறுகிய காலத்தில் பல்வேறு நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் இந்நால் வெளிவருகின்றது. எமது வெளியீடுகளுக்கு இதுவரை வாசகர் வழங்கிய வரவேற்பு இந்நாலுக்கும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் விடை பெறுகின்றோம்.

என். செல்வராஜா

இயக்குநர்- அயோத்தி நூலக சேவைகள்,
ஜக்கிய இராச்சியம்

12.06.2006

அணிந்துரை

“மட்டக்களப்பு மாவட்டம் மானிடவியலாளர்களின் தங்கச் சுரங்கம்” என்பர். இன்னும் அச்சுரங்கம் ஆழமாகத் தோண்டப்பட வில்லை. புராதன பண்பாட்டு அமிசங்கள் சில அங்கு இன்றும் சில கிராமங்களில் பேணப்படுகின்றன. அங்கு காணப்படும் குடிமுறைகள், வழிபாட்டு முறைகள், உணவுப் பழக்கங்கள், வாழ்க்கை முறைகள், அவற்றினதியாக எழும் சடங்கு முறைகள், அவைக் காற்று கலைகள் என்பன அந்நியர் ஒருவருக்கு விணோதமானதாகவும், வித்தியாசமான தாகவும் தெரியக்கூடும்.

மனித சமூகத்தினிடையே வித்தியாசங்கள் உண்டு என்பதும் வித்தியாசங்களுள் உயர்வதாழ்வுகள் இல்லை என்பதும் இன்றைய சமூக விஞ்ஞானங்கள் (குறிப்பாக மானிடவியல்) நமக்குத் தரும் செய்தி யாகும். மையநோக்கில் சிந்திக்கப் பழகிய நம்மில் பலருக்கு இவை புரிவதில்லை.

வித்தியாசமானதாகத் தெரியும் மட்டக்களப்பின் பண்பாடு, மானிடவியல் சமூகவியல் நோக்கில் இன்னும் சரியானபடி ஆராய்ப்பட வில்லை. அப்பிரதேசத்தின் வரலாறு கூட தகுந்த ஆதாரங்களினதியாக இன்னும் எழுதப்படவில்லை. எனினும் மேற்கூட்டேய மானிடவியலாளர் சிலர் இப்பிரதேசம் குறித்து ஆய்வுகள் செய்துள்ளனர். இலங்கை ஆய்வாளர்களும், உள்ளர் ஆய்வாளர்களும் சிற்சில முயற்சிகளிலீடுபட்டுள்ளனர். அன்மைக்காலமாக இப்பிரதேசம் சம்பந்தமாக (தரவேறு பாடுகளிருப்பனும்) பல நால்கள் வெளிவந்துள்ளன. கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம் கணிசமான ஆய்வுகளைச் செய்ய மாணாக்கரை வழிப்படுத்தி யுள்ளது.

இத்தகையதொரு பின்னணியிலேதான் 1988ல் சுகந்தி சுப்பிரமணியம் தன் பட்டப் படிப்பைப் பூர்த்தி செய்யும் முகமாக எழுதிய இவ்வாய்வு நூலுருவாக வெளியிடப்படுகிறது. சுகந்தியின் இந்நாலுக்கு அணிந்துரை எழுதுவது மகிழ்வைத் தருவதுடன் மன ஆறுதலையும்

தருகின்றது. 1980களின் நடுப்பகுதியில் நாம் யாழ்ப்பானைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கற்பித்துக் கொண்டிருந்தபோது சுகந்தி எமக்கு அறிமுக மாணாள். பின்னர் 1990களில் கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம் வந்த பின்னும் அவ்வூவு தொடர்ந்தது.

அடக்கமும், பணிவும், பிறர் மீது அளவற்ற அன்பும் செலுத்தும் பண்புகளுடன் அறிவுள்ள மாணவியாகவும் அவள் திகழ்ந்தாள். எப்பொழுதும் கற்றல் அவள் இயல்பு.

இளவயதில் 1996ல் அவள் தலையிலேற்பட்ட ஒரு நோயினால் காலமானாள். அவள் பிரிவு அவளையறிந்த பலரை பெரும் துயரத்தி லாழ்த்தியது. அவள் நினைவாக வெளிவந்த நினைவு மலரில் அவள் செய்த ஆய்வினைக் குறிப்பிட்டு அந்நால் வெளிவரின் சுகந்தியின் பெறுமதி நமக்குத் தெரியவரும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். பத்து வருடங்களுக்குப் பின்னர் அது செயல் வடிவமாகியிருப்பதுவே மகிழ்வுக்கும் ஆறுதலுக்குமான காரணமாகும்.

சுகந்தி 1994ல் இன்னொரு ஆய்வினையும் மேற்கொண்டாள். இந்து சமய கலாசார திணைக்களத்தின் நிதி உதவியுடன் என கீழ்ச் செய்யப் பட்ட அவ்வாய்வு மட்டக்களப்பு மாவட்ட மக்களின் வாழ்வியற் சடங்கு கள் சம்பந்தமானது. என்னிடம் அதன் ஒரு பிரதி இருந்தது. சனாமிப் பேரவை அள்ளிச் சென்ற என் சேகரிப்புகளுள் அதுவும் ஒன்று. அதன் இன்னொரு பிரதி இந்து சமய கலாசார திணைக்களத்தில் இருக்கக்கூடும். அந்த ஆய்வும் நூலுருவாக வெளிவர வேண்டும்.

தனது முப்பத்தாறு வயதுக்குள் ஆசிரியப் பணியோடு ஆராய்வுப் பணியும் செய்து மட்டக்களப்பு பற்றிய இரண்டு ஆக்கங்களைச் செய்தவர் சுகந்தி. பல்கலைக்கழகக் கற்றற செயற்பாட்டோடு தன் ஆய்வுகளை விட்டுவிடாமல் தொடர்ந்தும் செயற்பட்ட சுகந்தியின் இயல்பு இன்றைய பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பின்பற்ற வேண்டிய ஒரு செயல்.

சுகந்தி இறந்து பத்து ஆண்டுகளின் பின் ஆய்வு நெறிமுறைகள் மேலும் புதிய பரிமாணங்களைப் பெற்று விட்டதுடன் மட்டக்களப்பு சம்பந்தமான பல நால்களும் வெளிவந்துமள்ளன. சுகந்தி இன்றிருப்பன் அம்முறைகளுக்குத் தன்னைப் பரிசுசயப்படுத்தியிருப்பதுடன் மேலும் பல ஆய்வுகளையும் செய்திருப்பாள்.

தனது 25 வது வயதிலே இளம் கலைமாணி பட்டப் படிப்பு நெறியினைப் பூர்த்தி செய்தவின் ஓர் அங்கமாகச் செய்த இவ்வாய்வு, சுருக்கமாக மட்டக்களப்பினையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் சடங்கு களையும் கலைகளையும் அறிமுகம் செய்கிறது. இப்பிரதேசத்திலுள்ளா

கிராமியச் சடங்குகள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாக ஆராயப்பட வேண்டும் என்றும், ஆழமான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும் நாலின் இறுதியில் சுகந்தி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அறிமுகத்தை ஆய்வாக்கும் பக்குவத்தைச் சுகந்தி மெல்ல மெல்லப் பெற்று மலர்ந்து வந்த காலத்தில் அவளை நாம் இழந்ததுதான் எமது மிகப்பெரும் துயரம்.

பல்கலைக்கழகத்திற் கற்போர் பலர், கற்றதை ஒழுங்குபடுத்தி அறிந்து கொள்வோர் சிலர், அறிந்ததை மேலும் விருத்தி செய்வோர் மிகச் சிலர், விருத்தி செய்வதை ஆய்வுப்பாங்குடன் அனுகி ஆராச்சியிலீடு படுவோர் மிக மிகச் சிலர். அந்த மிகச் சிலருள் ஒருவரே சுகந்தி.

சுகந்தியின் இந்நாலை வெளியிடும் இலண்டன் தமிழ் இந்து மன்றத்தினர் உண்மையில் மிகுந்த பாராட்டிற்குரியவர்கள்.

சி.மெளனகுரு
நுண்கலைத்துறை
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

முன்னுரை

உலகளாவிய நிலையிலே ஒவ்வொரு நாட்டினரும் தத்தம் பண்பாடுகளையும், பாரம்பரியங்களையும் ஆராயந்து நிறுவுவதில் இன்று முனைப்பாகச் செயற்பட்டு வருகின்றனர். பண்டைய கலைச் செல்வங்களைப் பேணிப் பாதுகாத்து, அவற்றை ஆராய்வதிலும், சமகால கலை இலக்கிய வளங்களைச் செழுமைப்படுத்துவதிலும் நவீன விஞ்ஞான உத்திகளும் அறிவியல் சிந்தனைகளும் இணைந்து செயற்பட்டு வருகின்றன. பழைய பேணலும், புதுமை காணலும் முனைப்படைந்து வரும் இக்காலகட்டத்தில், நாட்டார் வழக்கியல் ஆய்வுத்துறையும் இப்பின்னணியில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

ஒரு நாட்டினரது பாரம்பரியமான கலை, கலாசார விடயங்களைப் பேணி ஆராயும் துறையே “நாட்டார் வழக்கியல் ஆய்வுநெறி” ஆகும். இவ்வாய்வுத் துறையினைச் சார்ந்ததாகவே இந்த ஆய்வும், பிரதேச அடிப்படையில், கலை, கலாசார விடயங்களை ஆராய முற்படுகின்றது. இப்பின்னணியில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக் கிராமிய வழிபாட்டுப் பாடல்கள் பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் இடம்பெறும் கிராமிய வழிபாட்டு முக்கியத்துவத்திற்கேற்ப கிராமிய வழிபாட்டுப் பாடல்களும் அவை தொடர்பான சடங்குகளும் மரபுமுறைகளும் காலம் காலமாக இடம்பெற்று வந்திருக்கின்றன. இம்மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் இடம்பெறும் கிராமிய வழிபாட்டுப் பாடல்கள், பற்றியும் அவை தொடர்பான சடங்குகள் பற்றியும், அவை இன்றும் வழக்கில் உள்ளனவா- அவ்வாறு இருப்பின் அவை மக்களிடையே எத்தகைய முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றன என்பது பற்றியும் ஆய்வு செய்வதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கமாக உள்ளது.

இவ்வாய்வினை மேற்கொள்ள ஆய்வுக் கருவுலமாக அமைவன், நூலுருவில் வெளிவந்த மகாமாரித் தேவி தில்விய கரணி, கண்ணகி வழக்குரை ஆகிய நூல்கள், நூலுருவில் வெளிவராது கட்டுரை வடிவிலுள்ள திரெளபதை வழிபாடு, வதனமார் வழிபாடு, சக்கரை அமுது கொடுத்தல் போன்ற சடங்கு முறைகள் ஆகியனவாகும். மேலும்

இவை சம்பந்தமான தரவுகளைப் பெறுவதற்குக் கள் ஆய்வினை மேற்கொள்வதற்கு கலாநிதி இ.பாலசுந்தரம், மட்டக்களப்பு பொது நூலகப் பொறுப்பாளராக இருந்த அமரர் ஜோன் செல்வராஜா அவர்கள் ஆகிய இருவரும் பெரிதும் உதவினர். இவ்வாறு பெற்றுக்கொண்ட ஆதாரங்களை அடித்தளமாகக் கொண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக் கிராமிய வழிபாட்டுச் சடங்குகளும் அவை தொடர்பான பாடல்களும் இங்கு பெறும் முக்கியத்துவத்தினை, இவ்வாய்வுக் கட்டுரை ஆராய முனைகின்றது.

இத்தகைய நோக்கத்தைக் கருவாகக் கொண்ட இக்கட்டுரை, மட்டக்களப்பு மாவட்ட வரலாறும் சமூக அமைப்பும், இலக்கிய வடிவங்கள், பெண் தெய்வ வழிபாட்டுப் பாடல்கள், அவற்றில் முதன் மைத் தெய்வங்கள், சிறு பெண் தெய்வங்கள், ஆண்தெய்வங்கள் பற்றிய வழிபாட்டுப் பாடல்கள், அவற்றின் முதன்மைத் தெய்வங்களும், சிறுதெய்வங்களும், இப்பிரதேசத்தில் இடம்பெறும் சடங்குகள், கிராமிய வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய மரபுகளும் நம்பிக்கைகளும், இக்கிராமிய வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய கலைகள் என ஏழு இயல் களாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு ஏழு இயல்களாக வகுக்கு இவ்வாய்வை மேற்கொள்வதன் மூலம், மட்டக்களப்பு மக்களிடையே, கிராமிய வழிபாட்டுப் பாடல்களும் சடங்குகளும் மரபு நம்பிக்கைகளும் எந்த அளவு முக்கியத் துவம் பெற்று விளங்குகின்றன என்பதைத் தெளிவாகக் கண்டுகொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் இச்சிறு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

***

தமிழ் (சிறப்புக்) கலைப் பட்டப்படிப்பின் ஒரு பகுதியைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகச் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டியிருந்த 'மட்டக்களப்புக் கிராமிய வழிபாட்டுப் பாடல்களும் அவை தொடர்பான சடங்குகளும்' என்னும் தலைப்பில், ஆய்வினைச் செய்வதற்கு அனுமதி வழங்கிய எங்கள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கு எனது நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஆய்வுக் கட்டுரைக்கான இந்த தலைப்பினைத் தெரிவுசெய்து உதவியும் இக்கட்டுரையினை நெறிப்படுத்தியும் உதவியதுடன் மட்டு மல்லாது, பல வழிகளிலும் ஆலோசனைகள் வழங்கி, ஆய்வுக்குத் தேவையான நூல்களைத் தந்தும் உதவிய இவ்வாய்வின் மேற்பார்வையாளர், முதுநிலை விரிவரையாளர் கலாநிதி இ.பாலசுந்தரம் அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

கள் ஆய்வில் ஈடுபட்ட போது பல வழிகளிலும் எனக்கு உதவியாக இருந்த எனது அன்னை திருமதி வாலாம்பிகை சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு எனது உளம் நிறைந்த நன்றி. இவ்வாய்வு சம்பந்தமான கிராமிய வழிபாட்டுப் பாடல்களையும் தகவல்களையும் தந்துதவிய முதியோரான கண்ணகை, (ஆறுமுகத்தான் குடியிருப்பு, ஏராலூர்) வேலாச்சி பொன்னம்பலம், (கஞ்சாங்கேணி)க.தவமணியம்மா, (ஏராலூர்) த.பரமக்குட்டி, (ஆரயம்பதி) இ.சந்திரசேகரம் (ஏராலூர்) ஆகியோருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இவ்வாய்வுக்குத் தேவையான நூல்களை வழங்கி உதவிய யாழிப்பானைப் பல்கலைக்கழக நூலக ஊழியர்களுக்கும் எனது நன்றி. மட்டக்களப்புப் பொது நூலகராகவிருந்த அமரர் ஜோன் செல்வராஜா அவர்கள் எனது ஆய்வுக்கு வேண்டிய நூல்களைத் தந்துதவியதுடன் மட்டுமல்லாது தேவைப்பட்ட தரவுகளைத் திரட்டுவதற்கும் உதவி புரிந்தார். அவர் ஆற்றிய பயன்கருதாச் சேவை இங்கே நன்றியுடன் நினைவுகூரப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

கள் ஆய்வின்போது, எனக்குத் தேவைப்பட்ட சில பத்திரிகைக் கட்டுரைகளைத் தமது சேகரிப்பிலிருந்து ஆர்வத்துடன் எடுத்து வழங்கி என்னை ஊக்கப்படுத்திய ஆசிரியை திருமதி ச.நிர்மலா அவர்களையும் அவரை அறிமுகப்படுத்திய ஆசிரியை திருமதி வள்ளி சோமசுந்தரம் அவர்களையும் இங்கு நன்றியுடன் நினைவு கூரல் பொருத்தமானதே.

இவ்வாய்வோடு தொடர்புப்பட்ட பல நூல்விபரத் தரவுகளையும் தந்துதவியதுடன் மட்டுமல்லாது காலத்துக்குக் காலம் எனக்கு ஊக்கமளித்து இவ்வாய்வினைத்திருப்பதிகரமாக நூலுருவில் கொண்டுவர உதவிய எனது தாய்வழி மாமாவாகிய யாழ். ஈவ்வின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவன நூலகர் திரு.என்.செல்வராஜா அவர்களுக்கு எனது உளம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இங்கு குறிப்பிடத் தவறிய பலர் பல வழிகளிலும் இவ்வாய்வினை மேற்கொள்ள உதவியளித்துள்ளனர். அவர்கள் அனைவருக்கும் எனது இதயழுர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சுகந்தி சுப்பிரமணியம்

1988

பொருளடக்கம்

வெளியீட்டுரை	X
பதிப்புரை	XII
அணிந்துரை	XIV
முன்னுரை	XVII
இயல் 1	
மட்டக்களப்பு மாவட்ட வரலாறும் சமூக அமைப்பும்	01
இயல் 2	
இலக்கிய வடிவங்கள்	14
இயல் 3	
பெண்தெய்வ வழிபாடு	31
இயல் 4	
ஆண் தெய்வ வழிபாடு	41
இயல் 5	
சடங்குகள்	53
இயல் 6	
கிராமிய வழிபாட்டுப் பாடல்கள் கூறும் மரபுகளும் நம்பிக்கைகளும்	67
இயல் 7	
கிராமிய வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய கலைகள் முடிவரை	82
நூல்விபரப் பட்டியல்	93
மட்டக்களப்பு மாவட்ட வரைபடம்	96
	99

தியல் ஒன்று

மட்டக்களப்பு மாவட்ட வரலாறும் சமூக அமைப்பும்

மட்டக்களப்பு மக்களின் கிராமிய வழிபாடுகள் பற்றியும் இங்கு இடம்பெறும் சடங்குகள், மரபுகள், நம்பிக்கைகள் ஆகியன பற்றியும் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமாயின் முதலில் மட்டக்களப்பு மக்களின் வரலாற்றுப் பின்னணியை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இப்பிரதேசத்து மக்களின் வரலாற்று அடித்தளம் எவ்வகையில் அமைந்து கிடக்கின்றது என்பதனை அறிந்துகொள்வதனாலாக, இச்சமுதாயத்தில் நிலவும் வழிபாடு, சம்பிரதாயங்கள், நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றினைத் தெளிவாக நோக்க முடியும்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் ஈழத்தின் கிழக்குக் கரையோரமாக அமைந்துள்ளது.⁽¹⁾ வடக்கே வெருகல் முதல் தெற்கே கோட்டைக் கல்லாறு வரையும் பரந்து கிடக்கின்ற நிலப்பரப்பே மட்டக்களப்பு மாவட்டமாகும். வெருகல் ஆறு, வங்காள விரிகுடாக்கடல், அம்பாறை மாவட்டம், பொலநறுவை மாவட்டம் ஆகியவை முறையே வடக்கு, கிழக்கு, தெற்கு, எல்லைகளாக அமைகின்றன. 9316 சதுரமைல் பரப்பளவினைக் கொண்ட இம்மாவட்டம், கிழக்கில் இருந்து மேற்காக நெய்தல், மருதம், குறிஞ்சி ஆகிய முறையில் நில வள அமைப்புடன் விளங்குகின்றது.⁽²⁾

மட்டக்களப்பு என்ற நகரமே இம்மாவட்டத்தின் தலைநகராகும். ஆழமற்ற நீர்நிலை என்னும் பொருளமைந்த பெயரான வாவியின் “மட்டக்களப்பு” என்னும் இப்பெயர், அதன் இருமருங்கிலுமின்னள் இடப்பரப்பிற்குப் பெயராயிற்று என்று பெரும்பாலும் கருதப்படுகின்றது.⁽³⁾ மட்டக்களப்பு நகரிலே தொடங்கித் தெற்கு நோக்கி முப்பது மைல் நீளமடையதாக மட்டக்களப்பு வாவி அமைந்துள்ளது. இவ் வாவிக்கு மேற்குப் புறமாகவுள்ள கிராமங்கள் அனைத்தும் “படுவான் கரை” என்றும், கிழக்குத் திசையிலுள்ள ஊர்கள் “எழுவான்கரை”

என்றும் வழங்கப்படுகின்றன. படுவான்கரை, எழுவான்கரைப் பகுதி களில் வாழும் மக்கள் முறையே “படுவான்கரையார்”, “எழுவான் கரையார்” என அழைக்கப்படுகின்றனர். இவ்வழக்காறுகள் மக்களின் பேச்சுவழக்கில் மட்டுமன்றி, நாட்டார் பாடல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்விரு பகுதியினரும் பழக்க வழக்கங்களிலும், நடையுடைபாவணகளிலும் வேறுபடுகின்றனர். நாகரிகத்திலும் கல்வியிலும் பொருளாதாரத்திலும் படுவான்கரையினர் குறைந்தவர்கள் எனக் கருதும் மனப்பான்மை எழுவான் கரையினரிடம் காணப்படுகின்றது.⁽⁴⁾

வரலாறு

மட்டக்களப்பு வரலாறு பற்றி இன்னும் தெளிவான ஆராய்ச்சி நடத்தப்படவில்லையாயினும், மட்டக்களப்பு மான்மியம், கிடைகின்ற சில கல்வெட்டுக்கள், நாட்டார் இலக்கியங்கள் என்பவற்றினைக் கொண்டு பார்க்கும்போது, இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் இருந்து பல்வேறு காலகட்டங்களில் வந்து குடியேறிப் பின்னாளில் தமக்கென ஓர் அரசை அமைத்துக்கொண்ட அல்லது செல்வாக்குள்ள அரசர்களின் கீழ் வந்த மக்களின் வரலாறாகவே மட்டக்களப்பு வரலாறு காணப்படுகின்றது.

வளம் மிகக் நாடுகளில் மக்கள் குடியேறுவது பேருண்மை. நீர்வளம், நிலவளம் பொருந்திய நாடுகளை மக்கள் தேடிச்சென்று குடியேறுவர். அமைதி குன்றிய நாடுகளில் இருந்து அமைதியான நாடுகளுக்குச் சென்று குடியேறுவது வழக்கம். தம் இனத்தோர் சென்று வாழும் நாடுகளில் தாழும் வந்து சேர்ந்து வாழுவதுண்டு. திராவிட மக்கள் சிறப்பாகக் கடலோடிக் குடிகள் கடல் மார்க்கமாக வந்து மட்டக்களப்புப் பகுதிகளிற் குடியேறியிருத்தல் வேண்டும். அவ்வகைக் குடியேற்றம் ஏற்படுவதற்கு முன்னர், இங்கு எந்த நாட்டுக்குமிள்ள வழுமை போல் வேடுவச் சாதியினர் வாழ்ந்திருந்தனர்.⁽⁵⁾

மட்டக்களப்பு மான்மியத்தை அடியொற்றிப் பலரும் செய்த ஆராய்ச்சிகளினால் பின்வரும் விடயங்கள் தெரியவருகின்றன. ஆரம் பத்தில், மட்டக்களப்பில் இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகளான வேடர்கள் இருந்தனர். அதன்பின்னர் தமிழரில் மீன்பிடி வகுப்பினர் குடியேறி வாழ்ந்தனர். அவர்களின் பின்னால், முக்குரர் என்ற கூட்டத்தினர் வட இந்தியாவில் இருந்தும் வந்து குடியேறினர். சேனன், கூத்திகன் என்ற சேர வீரர்களும் படையெடுப்பால் வந்த சேர வீரர்களும் கஜபாகு சேரநாட்டில் இருந்து கொண்ந்த அந்நாட்டு மக்களில் சிலரும் மட்டக்களப்பில் குடியேறினர். எல்லாளன் படையெடுப்பின்போது, சோழ

நாட்டின் வீரர்கள் மட்டக்களப்பில் குடியேறினர். சோழப் பேரரசர், இரண்டாம் பாண்டியப் பேரரசர் ஆகியோர் காலத்தில். சோழ, பாண்டிய மக்கள் இங்கு குடியேறினர். கலிங்க மன்னினின் படையெடுப்பின் விளைவாகக் கலிங்க நாட்டு மக்கள் குடியேறினர் என்ற விஷயங்கள் தெரியவருகின்றன. இவ்வாதாரங்கள் பற்றிய உறுதிப்பாடு இன்னும் நிருபணமாகவில்லை.

மட்டக்களப்பின் வடக்குக் கரையோரங்களில் சில வேடர் கிரா மங்கள் காணப்படுகின்றன. அவர்களின் கடவுள் வணக்கம் மலைக் கடவுளில் இருந்தே தோன்றியிருக்க வேண்டும். இப்பண்பு தெள்ளிந் தியப் பழங்குடிகளிடையே காணப்படுகின்றது. எனவே, இங்குள்ள வேடர் குலங்களையும், இந்தியக் குடிகளோடு ஒப்பிட்டு அவர்களின் வழித்தோன்றல்களாகவே நாம் கொள்ளவேண்டும். மளவர் தேசத்து வேடர் குலங்களே இங்கு வந்து குடியமர்ந்திருக்கவேண்டும். கி.மு.215இல் சோழ அரசனான எல்லாளன் மட்டக்களப்பின் கரையோரமாகவே தனது படையெடுப்புக்களை நடாத்தியிருக்கிறான். எனவே, மக்களின் குடியமர்வுகள் பல நீண்ட காலங்களாகவே இங்கு நடைபெற்றுள்ளன. கி.பி.455இல், குளக்கோட்டு மன்னனின் படையெடுப்பும் கிழக்கு மாகாணத்தின் ஊடாகவே நடைபெற்றுள்ளது. அக்காலத்திலே பல வன்னியர் குலங்களும் இந்தியாவில் இருந்து வந்து குடியமர்ந்தனர். இதனால் உயர்ந்த வேளாளக் குடிகளும் இங்கே குடியேறி உணவு உற்பத்தியிலும் வேளாண்மைச் செய்கையிலும் ஈடுபட்டனர். எனவே, வன்னியர் தொடர்புள்ள பல குடிகளே மட்டக்களப்புக் கரையோரப் பகுதிகளில் வசிப்பவர்களில் அதிக இடத்தினை வகிக்கலாயினர்.

கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டளவில் முக்குவர் என்னும் சாதியர் மட்டக்களப்புப் பகுதிகளில் குடியேறலாயினர். மட்டக்களப்பிலுள்ள தமிழரிடையே முக்குவரே பிரதானமான சமூகத்தவராயுள்ளனர். இங்கு அவர்களின் தலைவர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக அரசியலிலே ஆதிக்கஞ் செலுத்தியுள்ளனர். கிழக்கு மாகாணத்திலே நிலமும் வேளாண்மையும் முக்குவரின் வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாயுள்ளன.⁽⁶⁾

முக்குவர் தொடக்க காலத்திலே அரசியல் ஆதிக்கம் மிகக்கோராய் விளங்கினர். இவர்கள் பட்டாணியர்களோடு சேர்ந்து மட்டக்களப்பில் வாழ்ந்த திமிலரைத் துரத்தக் காரணமாயிருந்தனர். இதனை மட்டக்களப்பு மான்மியம் மிகவும் விரிவாகக் கூறிச்செல்லும். அத்தோடு மட்டக்களப்புப் பகுதிகளில் அமைந்துள்ள இடப்பெயர்களும் இதனை எமக்குத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றன. சத்துருக்களைத் துரத்த

உதவிபுரிந்த பட்டாணியரைக் குடியேற்றிய இடம் ஏறாவூர் என்றும், பதுங்கியிருந்து சத்துருக்களைக் கொண்ற இடம் சத்துருக்கொண்டான் என்றும், திமிலரைத் துரத்திவிட்டுத் திரும்ப வரும்போது, பல திக்குகளாகவும் துரத்திச் சென்றவர்கள் வந்து சந்தித்த இடம் சந்திவெளி என்றும், அனைவரும் வந்து ஆறிய இடம் வந்தாறு மூலை என்றும், இன்னும் பல ஊர்களின் காரணப்பெயர்களும் கூறப்பட்டுள்ளன.

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலே மட்டக்களப்பு மாநிலத்தில் தமிழ்மக்கள் வாழ்ந்தார்கள் என “இராமாயண சமூகம்” என்னும் நூலின் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். விஜயன் என்ற முதற் சிங்கள மன்னன் (கி.பி.540) மதுரையில் இருந்து தமிழ்க் குடும்பங்களை வரவழைத்து அவர்களுட் சிலரை மட்டக்களப்பின் எல்லைப்பறஞ்களிற் குடியேற்றினான் என்ற செய்தி வரலாற்று அடிப்படையில் முதலில் குறிப்படப்பட்டுள்ளது. விஜயன் வழிவந்த குரத்திசன் காலத்தில் சேனன், கூத்திகன் என்னும் பெயர்களைக்கொண்ட சேரநாட்டு வீரர்கள் இருவர் தமிழ்ப் படைகளுடன் வந்து ஈழத்தைக் கைப்பற்றி ஏறக்குறைய 22 ஆண்டுகள் (கி.மு.177-155) ஆட்சி செய்தனர். அக்காலத்தில் சேரநாட்டுத் தமிழ்க் குடிகள் பல ஈழத்திற் குடியேற்றப்படலாயினர். இவ்வாறு சேனன், கூத்திகன் காலத்தில் குடியேறிய சேரநாட்டு மக்கள் மட்டக்களப்பிலும் குடியேறி, அங்கு வாழ்ந்த மக்களுடன் இணைந்து வாழ்ந்தனர் என்பதற்கு மட்டக்களப்பில் அவர்கள் தொடர்பால் எழுந் தலையாய் இன்றும் நிலவுகின்ற சேரநாட்டுப் பழக்க வழக்கங்கள் ஆதாரமாயுள்ளன என்று மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறுகின்றது. முதலாம் கஜபாகு மன்னன் (கி.பி.113) சேரன் செங்குட்டுவன் எடுப் பித்த கண்ணகி விழாவிற் கலந்துவிட்டுத் திரும்பும் போது கண்ணகி சிலையையும் கண்ணகி வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய மக்களையும் ஈழத்திற்கு வருவித்தான் என்றும், இரண்டாம் கஜபாகு மன்னன் சேரநாட்டிற்குப் படையெடுத்துச் சென்று 1200 தமிழ் மக்களைச் சிறைப் பிடித்துக் கொணர்ந்து மட்டக்களப்பு மாநிலத்தில் குடியேற்றினான் என்றும் அறியப்படுகின்றன. எனவே, மட்டக்களப்பு வாழ் மக்கள், தமிழக மக்களுடனும் சேரநாட்டு மக்களுடனும் தொடர்புடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த வகையில் மட்டக்களப்பில் வழக்கிலுள்ள சமய, சம்பிரதாயங்கள் யாவும் இந்தியாவின் சமய மரபுவழி வந்தலையாகவே காணப்படுகின்றன. மேலும், வீரமுனைச் செப்பேட்டுச் சாசனமும் இதற்கு ஆதாரமாக உள்ளது. இச்சாசனத்திலே குறிப்படப்பிட்டுள்ள தகவல்களை வேறு ஆதாரங்களில் இருந்து பெற்றுமுடியாது.

16ஆம் 17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மட்டக்களப்பு மாவட்டம் கண்டிஇராச்சியத்தின் ஒரு பாகமாக விளங்கியது. 16ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம் பத்திலே அது கோட்டை இராச்சியத்தின் ஆதிகக்ததுக்குட்பட்டிருந்தது. அக்காலத்திலே தென்னிந்தியாவிற்கும் கண்டிஇராச்சியத்திற்கும் இடையே வர்த்தக உறவும் பிற தொடர்புகளும் இருந்தன. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலே அப்பொழுதும் தென்னிந்தியர் வந்து குடியேறிக் கொண்டே இருந்தனர். அப்படியாகக் குடியேறிய செட்டிச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த சிலர், மன்னரிடமிருந்து நிலம் பெறுவதற்காக அவனுக்கு ஒரு பெண்ணைக் கொடுத்து நிலம் பெற்றனர் என்று இச்சாசனத்திலே இருந்து அறியமுடிகின்றது.⁽⁷⁾

மதுரையைச் சேர்ந்த அருணாசலச் செட்டி, கந்தப்பச் செட்டி என்பவரும் வேறு பதினொரு செட்டிகளும் ஓர் இளவரசியை அழைத்துக்கொண்டு சிந்தாத்திரைப் பிள்ளையார் என்னும் பெயரைத் தாங்கிய பிள்ளையார் விக்கிரகத்தையும் காவிக் கொண்டு இலங்கைக்கு வந்து மட்டக்களப்பிலே வீரமுனை என்னும் இடத்திலே இறங்கினர். பின்னர் வீரமுனையிலே பிள்ளையார் விக்கிரகத்தை வைத்துவிட்டு, இளவரசியை அழைத்துக்கொண்டு கண்டிக்குச் சென்று, அங்கு அரச மாளிகையிலே இளவரசியைச் சேர்த்துவிட்டு, தங்களுக்கு மட்டக்களப்பு வீரமுனையில் குடியிருப்பதற்கும் வயிறு வளர்ப்பதற்கும் நிலம் கொடுக்க வெண்டுமென்று மன்னனை வேண்டினர், மன்னனும் அதற்கிணக்கி, வீரமுனையிலே குடியிருப்பதற்கு நிலமும் பள்ளப்பத்து வெளி, எத்தாலை வெளி, முன்மாரிக்காடு ஆகியவற்றையும், நிலம், குளம். கோபுரம் என்பன நியமித்துக் கொடுத்தான். அந்திலங்கள், பன்னிரண்டு செட்டிகளும் தலைமுறை தலைமுறையாக அனுபவிப்பதற்கு வழங்கப்பட்டன⁽⁸⁾ எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் மன்னர்களின் தனி ஆட்சியின் பின், இப்பிரதேசம், உறுகுணைச் சிங்கள மன்னரின் ஆட்சிப் பகுதியின் ஒரு பிரிவாக இணைக்கப்பட்டு, அவர்களின் ஆட்சிக்குட்பட்ட தமிழ்ச் சிற்றரசர்களால் ஆளப்பட்டதாக மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறுகின்றது. கி.பி.எட்டாம் நூற்றாண்டு வரையும், தமிழ்ச் சிற்றரசர்களும் பிரதானிகளும் சிங்கள மன்னனின் கீழ், குறுநில மன்னர்களாக இருந்து, மட்டக்களப்பை ஏழு உட்பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஆட்சி செய்தனர் என இப்பிரதேசத்துக் கோவிற் செப்பேடுகள் கூறுகின்றன. இரண்டாம் மகிந்தன் கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டில், அனுராதபுரியைத் தலைநகராக்கொண்ட இராசரட்டை இராச்சியத்துடன் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தை இணைத்தான். அதன் பின்னர் காலத்திற்குக் காலம் தமிழகத்திலிருந்து நடைபெற்ற படை

யெடுப்புக்களின்போது இம்மாவட்டம் நேராகத் தென்னிந்தியக் கலாசாரப் பாதிப்புகளுக்கு உட்படுவதாயிற்று.

சோழ சாம்ராச்சியத்தின் ஒரு மாகாணமாக ஈழம் இணைக்கப்பட்ட போது (கி.பி.1017-1070) மட்டக்களப்பு மாவட்டமும் சோழர் நிர் வாகத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. கடலாதிக்கம் பெற்ற சோழ மன்னருக்கு மட்டக்களப்புத் துறைமுகம், வர்த்தக அடிப்படையிலும் பெரிதும் உதவியாக அமைவதாயிற்று. இவ்வாறு அரசியல், வர்த்தக அடிப்படையில் ஏற்பட்ட சோழர் தொடர்புகள் மட்டக்களப்பின் கலைத்துறையில் அதிக பயனை அளித்தன. சோழர் கட்டட, சிறப் வேலைப்பாடுகள் அமைந்த கோயில்கள் சோழ நிர்வாகிகளால் கட்டப்பட்டுள்ளன. சோழர் ஆட்சி நிலைதளர்ந்ததும், இப்பிரதேசம் முதலாம் விஜயபாகு மன்னனின் ஆட்சியின் கீழ் உட்படுத்தப்பட்டது. பின்பு, மகா பராக்கிரமபாகு வின் ஆட்சிக்காலத்தில் (கி.பி.1153-11860) இப் பிரதேசத்தில் குளங்கள் பல நிர்மாணிக்கப்பட்டு, விவசாயம் விருத்தி செய்யப்பட்டது.

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில், மட்டக்களப்பில் கத்தோலிக்க மதப் பிரச்சாரம் தீவிரமாக நடைபெற்றுள்ளது. ஈழத்தில் போர்த்துக்கேயர் கைப்பற்றிய கரையோர மாகாணங்களில் வாழுந்த முஸ்லிம் மக்கள் அவர்களால் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டபோது. கண்டி மன்னனிடம் தஞ்சம் அடைந்தனர். கண்டியரசன், அம்மக்களை மட்டக்களப்பிற் குடியேற்றி, போர்த்துக்கேய ஆதிக்கம் அங்கு தலையெடுக்காதவாறு செய்தான் என்ற வரலாற்றுச்செய்தி, இஸ்லாமிய கலாசாரப்பின்னணியை வரலாற்று அடிப்படையில் தெளிவுபடுத்திக் காட்டுகின்றது. ⁽⁹⁾

கண்டி மன்னன் இராசசிங்கனின் காலத்தில் (கி.பி.1635-1687) இப்பிரதேசம் ஒல்லாந்தரின் நேரடி ஆட்சியில் அடக்கப்பட்டது. இவர் களது காலத்தில் புரட்டஸ்தாந்து மதப் பிரச்சாரம் நடைபெற்றுள்ளது. தேவாலயங்கள் யாவும் நிறுவப்பட்டன. இவர்களுக்குப்பின், ஆங்கி லேயர் இம்மாவட்டத்தைக் கைப்பற்றி அதனையும் ஈழத்தின் ஏனைய மாவட்டங்களுடன் இணைத்துப் பொது நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டந்தனர். ஆங்கிலேய ஆட்சியின்போது, மட்டக்களப்பு மாவட்டம் பிற மாவட்டங்களுடன் தொடர்பு கொண்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ⁽¹⁰⁾

மொழி

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் பழங்குடியினர் தமிழரே என்பதை மட்டக்களப்பு மான்மியம், கோவிற் செப்பேடுகள், பரம்பரைக் கதைகள் முதலியவற்றைக் கொண்டு ஆராயும்போது அறிய முடிகின்றது. இதேவேளை, தமிழகத்திலிருந்து காலத்துக்குக் காலம் நடைபெற்ற

படையெடுப்புக்கள், வர்த்தகத் தொடர்புகள் என்பவற்றின் மூலம் சேர, சோழ பாண்டிய நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்களும் இம்மாவட்டத்திற் குடியேறியிருக்கின்றனர் என்பதைக் கலாசாரத் தொடர்புகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

மட்டக்களப்புத் தமிழே மிகவும் செந்தமிழ்ப் பண்புடையது என்ற கருத்து 1966ஆம் ஆண்டில் கமில் கவெலிபலி அவர்களால் (Kamil Zvelebil) வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ⁽¹¹⁾ மட்டக்களப்புத் தமிழ் செந்தமிழாகப் போற்றப்படுவதற்கு ஒரு காரணம், அத்தமிழிலே வட மொழிக் கலப்பு மிகக் குறைவு. மட்டக்களப்பிலே பிராமணர் செல்வாக்கு என்றும் அதிகமாக இருந்ததில்லை. மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச் சாசனங்களிலே கிரந்த எழுத்துக்கள் மிகவும் அருகிவந்தமை கவனித்தற்குரியது.

“மு”கரம் “எ”கரமாக ஒலிக்கப்படுவது தமிழ்நாடு திருநெல் வேலித் தமிழிலும், இலங்கைத் தமிழிலும் காணப்பட்டது. மட்டக்களப்புத் தமிழிலே இந்த மாற்றம் நீண்ட காலமாக நிலவிவருவதை வீரமுனைச் செப்பேட்டில் வரும் “வெள்ளிக்கிளமை”, சம்பான்துறைச் செப்பேட்டில் வரும் “புதன்கிளமை”; வீரமுனைச் செப்பேட்டிலும் திருக்கோவிற் சாசனத்திலும் வரும் “கிளக்கு” என்பன உணர்த்துகின்றன. ⁽¹²⁾

இம் மாவட்டத்தில் பெரும்பான்மையாக வாழுந்த தமிழ் மக்களையுடைய முஸ்லிம் மக்கள் இரண்டாம் இடத்தை வகிக்கின்றனர். மூன்றாவதாக, சிங்களவரின் எண்ணிக்கை அமைந்துள்ளது. இதனையுடையுப் பறங்கியரும், மலாயரும் ஏனையோரும் இடம் பெறுகின்றனர். ஒரு மொழி பேசும் மக்கள், வேற்றுமொழி பேசும் இனங்களுடன் இணைந்து வாழும்போது மொழிக்கலப்பு ஏற்படுதல் தவிர்க்கமுடியாததாய் உள்ளது. இப்பிரதேசத்திலும் சிங்களவர், முஸ்லிம்கள், பறங்கியர் ஆகிய மக்கள் வாழ்வதால் தமிழ் மக்களின் மொழி வழக்கிற் பிற மொழிகளின் பாதிப்பு ஏற்படுதல் இயல்பாயிற்று. மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் கண்டிச் சிங்கள மன்னரின் ஆட்சிக்குப்படிருந்த காலந் தொடக்கமாக, தமிழ் மக்கள், சிங்களவருடன் சேர்ந்து வாழ வேண்டிய பல சந்தர்ப்பங்கள் காணப்பட்டன. அவர்களின் தொடர்பால் அனேக சிங்களச் சொற்கள் காலப்போக்கில் மட்டக்களப்புப் பேச்கத் தமிழில் இடம் பெற்று, அச்சொற்களின் மூல வடிவம் மாறாமலே தமிழில் வழங்குகின்றன. உதாரணமாக “அங்கே” என்னும் பொருள் கொண்ட சொல், தமிழிலும் சிங்களத்திலும் “அயின்” என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. இது போன்றே முஸ்லிம் மக்களின் தொடர்பால் அறபுச் சொற்கள் பல இப்பிரதேசத் தமிழ் மக்களின் பேச்சு வழக்கிற் கலந்து காணப்படுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. போர்த்துக்

கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆகியோரது தொடர்பினால் அவர்களது மொழிச் சொற்களும் இப்பிரதேச மொழி வழக்கில் இடம்பெற்றுள்ளன. மலையாள மொழிக்கும் இப்பிரதேச மொழிக்கும் ஓலியியல் அடிப்படையில் ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன.

கல்வி

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் கல்விநிலையும் குறிப்பிடத் தக்க அளவு காணப்படுகின்றது. கல்வி வளர்ச்சியும் பொருளாதார அபிவிருத்தியும் காணப்படும்போது, அங்கு சமூக வளர்ச்சியும் தொழில் நுட்ப உபயோகமும் இணைந்திருக்கும். இச்சுழுநிலை, நாட்டார் இலக்கியம் முக்கியத்துவம் இழந்துபோகவும் வழிவகுக்கிறது. கல்வி வளர்ச்சியும் தொழில்நுட்ப வசதிகளும், மட்டக்களப்பு நகர், காத்தான் குடி, ஏறாளுர், கல்லாறு ஆகிய இடங்களிலே அதிகம் காணப்படுகின்றன.⁽¹³⁾ இப்பகுதிகள் தவிர்ந்த கிராமப்புறங்களிலே, சிறப்பாகப் படுவான்கரைப் பகுதிகளில் கல்வி வளர்ச்சி மேம்பட்டு வருகின்றது. இப்புதிய கல்விமுறை மூலம் கல்வி பெறாத பழைய தலைமுறையினரே, நாட்டார் பாடல்களின் பாதுகாவலராக விளங்குகின்றனர்.

தொழில்

மட்டக்களப்பின் தொழில் முறையை எடுத்துக்கொண்டால், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் முதன்மையான பாரம்பரியத் தொழில் விவசாயமும் மீன்பிடியுமாகும். எனினும் விவசாயமே பெரும்படியான வருமானத்தைத் தரும் தொழிலிலாக இருந்துள்ளது. பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் விஸ்தீரணமுள்ள விளைச்சல் நிலங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள இப்பிரதேசத்தில் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே சமூகம் இயங்குகின்றது.

இவற்றைவிடச் சேனைப் பயிர்ச்செய்கையும், சிறுபயிர்ச்செய்கையும் பண்டுதொட்டு நிலவில் வந்துள்ளன. பொற்கொல்லர் வேலை, நெஞ்சு வேலை, மடபாண்ட வேலை, நீறு செய்தல், கள்ளிறக்குதல், பித்தளை வேலை, இரும்பு உருக்குவேலை, பின் வேலை, தச்சு வேலை, பாற்பண்ணைத் தொழில் ஆகியனவும் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றன. அத்துடன், மந்தை வளர்ப்பு, மீன்பிடி முதலிய தொழில்களும் இப் பிரதேசத்தில் முதன்மைப்பட்டு நிற்கின்றன.

மீன்பிடித்தொழில், மட்டக்களப்பு, ஆரைப்பற்று, கல்லாறு, பாலைமுனை, காரைதீவு, கரைவாகு, பனிசுகங்கேணி, மாங்கேணி, புன்னைக்குடா, கற்குடா, பாசிக்குடா, வாழைச்சேனை, பொத்துவில், அக்கரைப்பற்று, உறுகாமம் ஆகிய இடங்களில் காணப்படுகின்றது.

சேனைப் பயிர்ச்செய்கை, பெரும்பாலும் காட்டு நிலங்களில் நடைபெறுகின்றது. படியத்தளாவை, ஏருவில், போரைதீவுப் பற்று, ஏறாளுர், கோறளைப்பற்று, வேகம்பற்று, விந்தனைப் பற்று ஆகிய இடங்களில் செய்யப்படுகின்றது.⁽¹⁴⁾

பித்தளை வேலைகள்- கம்மாலப் போரைதீவு, முனைத்தீவு, ஒந்தாச்சிமடம், அன்னமலை ஆகிய இடங்களில் இடம்பெறுகின்றன.

இரும்பு உருக்குத் தொழில் என்னும்போது, வண்டிகளின் அச்சு, பட்டம், கலப்பை நாக்கு, கத்தி, கோடரி முதலிய பொருட்கள் செய்யப் படுகின்றன. இத்தொழில். சின்ன உப்போடை, அக்கரைப்பற்று, கல்முனை, மனற்சேனை ஆகிய இடங்களிற் செய்யப்படுகின்றன.

தென்னையோடு சம்பந்தப்பட்ட கைத் தொழில்கள் - திருக் கோவில், காரைதீவு, பட்டிருப்பு, கழுவாஞ்சிக்குடி, கற்குடா, தன்னாமுனை, சத்துருக்கொண்டான், ஆரைப்பற்று, கல்லாறு, ஒந்தாச்சிமடம், பொத்துவில் ஆகிய இடங்களில் இடம்பெறுகின்றன.

நெஞ்சு வேலை - தாமரைக்கேணி. ஆரைப்பற்றை, காத்தான்குடி, பாலைமுனை, அக்கரைப்பற்று, கெளாவில், மருதமுனை போன்ற இடங்களிலும், பன்வேலை - மருதமுனை, காத்தான்குடி, கரைவாகு, அக்கரைப்பற்று, நிந்தலூர், ஒலுவில் ஆகிய இடங்களிலும் காணப்படுகின்றன.

காத்தான்குடி, ஆரைப்பற்றை, பெரிய உப்போடை, புளியங்குடா ஆகிய இடங்களில் தச்சு வேலையும், பாண்டிருப்பு, ஏறாளுர், செங்கலடி, வந்தாறுமூலை ஆகிய இடங்களில் மட்பாண்டம் செய்தலும், சாகாமம், பட்டி மேடு, வளத்தாப்பட்டி, அம்பாறை, உறுகாமம், உன்னிச்சை, பாடாவோடை, உகனை, அக்கரைப்பற்று, பனங்காடு ஆகிய இடங்களில் பாற்பண்ணைத் தொழில் செய்தலும் முதன்மைப்படுகின்றன.⁽¹⁵⁾

விவசாயம், மந்தை வளர்ப்பு, மீன்பிடி முதலிய தொழில்கள் இப்பிரதேச மக்களின் தொழில்களாகவும் சமூகப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் முக்கிய இடம்பெறுவனவாகவும் அமைவதால், அத் தொழில்முறைகள், அவற்றுடன் தொடர்புடைய சடங்குகள், நம்பிக்கைகள் என்பன பற்றி ஆய்வு செய்ய அத்தொழிலுடன் தொடர்புடைய பாடல்கள் ஆதாரமாக அமைகின்றன.

சமூக உருவாக்கம்

மட்டக்களப்புச் சமூக அமைப்பில் சாதி முறைமை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் காணப்பது போலத்

தீண்டாமையோ சாதி அமைப்பின் குறுக்கத்தையோ மட்டக்களப்பில் இல்லையெனினும் சாதி உணர்வும் சாதிகளின் அதிகாரப்போக்கும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றன. யாழ்ப்பாணக் கிராமங்களையோ இந்தியக் கிராமங்களையோ போன்று எல்லாச் சாதியினரும் ஒரு கிராமத்துள் வசூலியும் நிலை மட்டக்களப்பில் இல்லை. பெரும்பாலும் இரண்டு அல்லது மூன்று சாதிப்பிரிவினரே ஒரு கிராமத் துள் இருப்பர். உயர்சாதியினருக்குத் தொண்டு செய்யும் சாதியினர்க்கு வெவ்வேறு கிராமங்களில் இருந்து வந்து போவர். மேலும், மட்டக்களப்பில் அவ்வச் சாதியினர் தமக்கு வரையறுக்கப்பட்ட தொழில்களை விட ஏனைய தொழில்களையும் செய்வதுண்டு. விவசாயத்தைப் பாரம்பரியத் தொழிலாகக் கொண்ட முக்குவர், வேளாளர், ஆகியோர் தமது தேவைக் காக மீன் பிடிப்பதுண்டு. கரையார் விவசாயம் செய்வதுண்டு. நில வரையறையின்மை, சேனைப் பயிர்ச் செய்கையிலும் விவசாயத்திலும் பலரும் ஈடுபடக்கூடிய வாய்ப்பை அளித்தது என்னாம். சிறு சிறு கூட்டங்களாக வாழ்ந்த ஆதிமக்கள், சிக்கனம் மிகக் கொருளாதார சமூக அமைப்பு முறையொன்றோடு இணங்கி வாழ முனைந்தபோது, அவர்கள் இயற்கையாக வகுக்குக்கொண்ட ஏற்பாடே சாதி அமைப்பு முறைக்கு அடிப்படையாய் இருந்திருக்க வேண்டும். குயவர், வண்ணார், அம்பட்டர், வேளாளர், நெய்தல்தொழிலாளர் (கைக்கோளர்) தோற்றொழிலாளர் (சுக்கிளியர்), போன்றவர்களின் தேவை தனித்தனிக் குழுவைச் சார்ந்து வாழ்ந்து வந்த மக்களுக்கு அவசியம் தேவைப்பட்டது.⁽¹⁶⁾

அடிக்கடி குடியேற்றங்கள் ஏற்பட்டமையும், தமிழ் அரசர்களின் ஆட்சி மட்டுமன்றி வேற்றினத்தைச் சேர்ந்த சிங்கள அரசரின் ஆட்சி நிலவியதும், சாதி அமைப்பு இவ்வாறு தளர்ச்சியடைந்தமைக்குக் காரணங்களாகும். தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரின் ஊழியங்கள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் தீண்டாமை நிலவில்லை. ஆகம முறையில் அமைந்த கோயில்கள் பெரும்பான்மையாக இல்லாமையும் இதற்கான முக்கிய காரணமாகும்.

ஸமுத்தில், மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வவுனியா மலைநாடு ஆகிய பிரதேசங்களிலே தமிழ் மக்கள் பெரும்பான்மையோராகவும், அப்பிரதேசத்திற்குரிய தனிப் பண்பாடு உடையோராகவும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இப்பகுதிகளில் வாழும் மக்களிடையே தமிழர்கள் என்ற ஒருமைப்பாடு இருந்தபோதிலும் புவியில்ல, பேச்சுவழக்கு, சமூக அமைப்பு, சமுதாய மரபுகள் ஆகிய அடிப்படைகளில் பெரிதும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

மட்டக்களப்பு மக்களின் சமுதாய மரபுகள் பெரும்பாலும் இந்தியத் தொடர்புடைனவாகவே காணப்படுகின்றன. மட்டக்களப்பு மக்களின் பழக்க வழக்கங்களையும், சமுதாய மரபுகளையும் ஆராயும் போது, இவர்கள் சேரநாட்டு மக்கள் பரம்பரையினருடன் அதிக தொடர்புடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். மருமக்கள் தாயமுறை, மந்திரப் பயிற்சி, தேங்காய் கலந்த உணவுமறைகள், தலைக்குத் தேங்காய் என்னெண்டு பூசுதல், மங்கல நிகழ்ச்சிகளில் குரவை போடுதல், கூத்து, கோலாட்டம், கண்ணகி வழிபாடு முதலான பல விடயங்கள் மட்டக்களப்பு மக்கள் பரம்பரையினருக்குச் சேர நாட்டு மக்களுடன் உள்ள மிக நெருங்கிய தொடர்பைக் குறித்து நிற்கின்றன என்று வி.சி.கந்தையா அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். மலையாள நாட்டிலும் மட்டக்களப்புக் கிராமங்களிலும் நல்ல முறையில் அமைந்த கிராமிய நடனங்களும் கூத்துக்களும் இன்றுவரையும் நிலைபெற்றுக் காணப்படுகின்றமையும், அவற்றிடையே ஒற்றுமை நிலவுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கன. கேரள நாட்டு மக்கட் பரம்பரையினருக்கும் மட்டக்களப்பு மக்கட் பரம்பரையினருக்கும் இடையில் பண்பாட்டு அடிப்படையில் மிக நெருங்கிய தொடர்புகள் காணப்படுகின்றன.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வாழும் பெருந்தொகையான முக்குவர் என்ற மக்கட்பிரிவினர் தொடக்க காலத்தில் கூவிப்படையினராக “மலபார்” என்று அழைக்கப்படும் இந்தியப் பிரதேசத்து விருந்து மட்டக்களப்பில் வந்து குடியேறியவர்கள் என சி.பத்மநாதன் கூறுவதும் இங்கு நோக்கத்தக்கது.⁽¹⁷⁾

இம்முக்குவர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து துரத்தப்பட்டு இங்கு வந்து குடியேறியோராகக் கருதப்படுகின்றன. இக்கருத்தை மறுத்து, வி.சி. கந்தையா இம் முக்குவர்கள் இந்தியாவில் இருந்து வந்து குடியேறியோரே என்று ஆதாரம் காட்டுகின்றார்.

“மட்டக்களப்புக் கோவில்களிலே காணப்படும் முக்குவர் வன்னி மைக்கல்வெட்டு, திருப்படைக்களஞ்சியக் கல்வெட்டு என்ற பட்டயங்களிற் காணுகின்றபடி இம்முக்குக் குலத்தாரை வடநாட்டிலிருந்து மட்டக்களப்புக்கு நேரே வந்த சந்ததியினரென்று கொள்ளுதலேயன்றி, யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கி.பி.ஐந்தாம் நூற்றாண்டிற் துரத்தப்பட்ட டோராய் இங்கு வந்தோரென்று கொள்ளுதல் பொருத்தமாகத் தெரிய வில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முக்குவர், மீன்பிடி வம்சத்தவர் என்று அறிகின்றோம். மட்டக்களப்பு முக்குவரது பண்டைய வரலாறுகளில் எங்கேனும் அவர்கள் அத்தொழில் செய்த தாகத் தெரியவில்லை. காடு கெடுத்த நாடாக்கி, வயல் வளம்படுத்திய

அம்மக்கள் அன்றும் இன்றும் செய்தொழிலால் உழவரே என்றும், நாட்டு நிருவாகத்திலும் கோவில் நிருவாகத்திலும் கலிங்க மன்னரால் அவர்க்குப் பங்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தென்றும் தெளிவாகின்றது.⁽¹⁸⁾ கலிங்க மன்னருக்கு மிக நெருங்கியோராய்ப் பணிபுரிந்தோரின் சந்ததி யினர், பிற்காலத்தே கலிங்காகுடி முக்குவரென்றும், படைத்தலைவர் போன்று பணிபுரிந்தோரின் சந்ததியினர் படையாட்சிக்குடி முக்குவர் அல்லது படையாண்ட குடி முக்குவர் என்றும் வழங்கப்பெற்றாரென்று கொள்ளலாம்.”

சமயம்

மட்டக்களப்பு மக்களின் பண்பாட்டு வாழ்க்கை முறையில் சமயம் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. மட்டக்களப்புப் பகுதியிலே மிக நெடுங்காலமாக ஒன்றாக வசித்து வரும் இரு பெரும் இனத் தவர்களான தமிழரும் மூஸ்லிம்களும் தத்தமது சமயச் சடங்குகளையும் நம்பிக்கைகளையும் தம்மிடையே வார்த்தனரெனினும், அத்தகைய உணர்ச்சிகளினால் மற்றைய இனத்தவரோடு முரண்பாடு கொண்டு வாழ்ந்ததாகத் தெரியவில்லை.⁽¹⁹⁾ ஈழத்தில் மிகப் பழங்காலம் தொடக்கம் சைவசமயம் நிலைபெற்று வந்துள்ளது. இதற்குப் பல சான்றாதாரங்கள் உள்ளன. கிழக்கிலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் இங்கு, சிவ வழிபாடும் இராவணனாற் கட்டப்பட்ட புராதனமான கோணேசர் ஆலயமும் நிலைத்திருந்தன என்று கூறப்படுகின்றது. காலத்துக்குக் காலம் தென்னிந்தியாவில் இருந்து குடிபெயர்ந்து வந்த இந்து மக்களது வழிபாட்டு முறைகள் இங்கு நிலைபெற்றுக் காணப்படுகின்றன. மேலும், இப்பிரதேசத்திலே, தமிழ் மக்களிடம் கிராமிய தேவதை வழிபாட்டுடன் கூடிய சடங்குகளும் நம்பிக்கைகளும் பெரிதும் வழக்கிலுள்ளன. இவை பற்றிய ஆய்வுக்கு நாட்டார் சமய வழி பாட்டுப் பாடல்கள், கடைகள் சிறந்த மூலங்களாகும். இந்துக்களின் சமயமும் வழிபாட்டு முறைகளும் போன்றே இங்கு வாழும் மூஸ்லிம்கள், கத்தோலிக்கர், பெளத்தர் ஆகியோரது சமயமும் வழி பாட்டு முறைகளும் வழக்கிற் காணப்படுகின்றன.⁽²⁰⁾

இந்து சமயத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் மட்டக்களப்பில், வேறுபாடின்றி எல்லா இந்துத் தெய்வங்களையும் வழிபாடு செய்கின்ற வொரு போக்கினைக் காணக்கூடியதாகவிருக்கின்றது. இங்கு பெண் தெய்வ வழிபாடே முதன்மைப்பட்டு நிற்கின்றது. எல்லாத் தெய்வங்களையும் ஒன்றிணைத்து வழிபாடும் போக்கு இங்கு நிலைபெற்று விளங்க அடிப்படைக் காரணம், ஆகம விதிப்படி அமைந்த வழிபாட்டு முறைமை இன்மையேயாகும். ஆரியக் கலப்பு, அதன் நடைமுறை

களின் தாக்கம் என்பன இப்பிரதேசத்தில் பெரும்பான்மையும் இன்மையால், ஒவ்வொரு சாதியினருக்குமென, சிறப்பான தெய்வ வழிபாட்டுமுறைமையும் இங்கு காணப்படுகின்றது.

மட்டக்களப்பு வரலாறு, சமூக அமைப்பு எத்தகைய முறையில் காணப்படுகின்றது என்பது இதுவரை நோக்கப்பட்டது.

அடிக்குறிப்பு

1. வரைபடம் பார்க்க ப.
2. இ.பாலசுந்தரம், ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள், 1979: ப.28
3. வீ.சி.கந்தையா, மட்டக்களப்புத் தமிழகம், 1964: ப.2
4. இ.பாலசுந்தரம், மேற்படி ப.29
5. எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, மட்டக்களப்பு மக்கள் வளமும் வாழ்க்கையும், 1980: ப.46
6. சி.பத்மநாதன், “முக்குவரின் சாதிவழமை”, மட்டக்களப்பு மாநாடு நினைவு மலர், 19-21 பங்குனி 1976: ப.3
7. கா.இந்திரபாலா, “கிழக்கிலங்கைச் சாசனங்கள்”, சிந்தனை, மலர் 2. இதழ் 2/3, மூலை-ஒக்டோபர் 1968: ப. 46
8. மேலது ப. 45
9. இ.பாலசுந்தரம், மேற்படி ப.34
10. மேலது ப.35
11. ஆ.வேலுப்பிள்ளை, “மட்டக்களப்புச் சாசனத் தமிழ்”, மட்டக்களப்பு மாநாடு நினைவு மலர், 19-21 பங்குனி 1976: ப.1
வீ.சி.ந்தையா, மட்டக்களப்புத் தமிழகம், 1964: ப.19. அதே குறிப்புக் காணப்படுகின்றது.
12. ஆ.வேலுப்பிள்ளை, மேற்படி ப.2
13. இ.பாலசுந்தரம், மேற்படி ப.38,39,43.
14. எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, மேற்படி ப.45
15. எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, மேற்படி ப.44
16. எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, மேற்படி ப.49
17. இ.பாலசுந்தரம், மேற்படி ப.36
18. வீ.சி.கந்தையா, மட்டக்களப்புத் தமிழகம், 1964: ப.437
மேலது ப.73
19. இ.பாலசுந்தரம், மேற்படி ப.41

தியல் கிரண்டு

இலக்கிய வடிவங்கள்

தன்னுடைய நெஞ்சில் நிலைபெற்ற உணர்வுகளுக்கும் தன்னைச் சார்ந்தவர்களுடைய பட்டறிவுகளுக்கும் வடிவம் தரவிரும்பிய மனித னுக்குக் கைகொடுத்த கலையே இலக்கியம்.

‘‘மொழியின் வாயிலாகப் பெறும் வாழ்க்கையின் விளக்கமே இலக்கியம் என்றும், மொழியின் வாயிலாகப் பெறும் பட்டறிவுணர்வுக் கலையே இலக்கியம் என்றும், இலக்கியத்துக்கு அடிப்படை, மொழியும் பட்டறிவுகளுமே என்றும் கூறப்படுவதுண்டு முதலில் வாய்மொழி யாகவேதன் பட்டறிவுகளைச் சொல்லி நினைவு கொண்ட மனிதன், அது காலப் போக்கில் உண்மையிலும் உணர்விலும் மாற்றம் பெறுவதைக் கண்டான் என்றும் தனது மொழித்திறத்தின் துணையைப் பெரிதுங் கொண்டு, தன் பட்டறிவுக்கு நிலையான வடிவம் தரவிரும்பிய மனிதன், இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு வகை செய்தான். என்றும் அவனது அத்தகைய முயற்சியின் நல்விளைவே இலக்கியம்.’’ என்றும் திற னாய்வாளர் குறிப்படுவர்.⁽¹⁾ அவ்வாறு பிறந்த வாய்மொழி இலக்கியம், பின்னர் காலப்போக்கில் எழுத்து மொழி இலக்கியமாய் வளர்ச்சிபெற்று வந்துள்ளது.

இலக்கிய வடிவங்கள் பற்றி நோக்க வரும் இவ்வியலில், மட்டக் களப்புப் பிரதேசத்தில் நாட்டார் இலக்கியங்களில் பெருவழக்காய் இருக்கும் இலக்கிய வடிவங்களான அம்மானை, காவியம், ஊஞ்சல், தாலாட்டு, போன்றன பற்றி நோக்கப்படுகின்றது.

இலக்கியம் மக்களின் வாழ்க்கையோடு இரண்டற இணைந்து நிற்பது. கலைஞர் சிறந்தது எனத் தான் கண்ட நிகழ்ச்சிகளைச் சிறந்த சொற்களால் சிறப்பாக எடுத்துரைப்பதே இலக்கியமாம் எனக் குறிப் பிடப்படுகின்றது. இலக்கிய ஆசிரியன் தான் இயற்றும் இலக்கியத்

திற்குத் தன் காலத்து மக்களின் வாழ்க்கை நிலைகளையே பின்னணி யாகக் கொண்டு இயற்றுவான். இலக்கியம், அது தான் தோன்றும் காலநிலையைத் தன் அடிப்படையாகக் கொண்டெழும் என்பது உண்மை. அதுவே இலக்கியப் பண்பு.⁽²⁾

இலக்கியவடிவம் பற்றி என்னும்போது, இரு பெரும் நிலைகளில் அதனைக் காணலாம். ஒன்று அக வடிவம், மற்றொன்று புறவடிவம். படைப்பாசிரியன் எடுத்துக்கொண்ட அடிப்படைக் கருத்து அல்லது பொருண்மை பலரும்சவைத்து இன்புறம் வண்ணம் உருக்கொண்டு வெளிவரல் அகநிலை. அவ்வெளியிட்டைத் தாங்கிவரும் சட்டமாக அமையும் யாப்பு அல்லது அதனை ஒத்த அமைப்பு புறநிலை. அகமும் புறமும் ஒன்றில் ஒன்று கலந்து ஒருமையுடன் அமைகின்றமையை இலக்கியத்தில் காணக்கூடியதாயவிருக்கின்றதென்று ச.வே.சப்பிர மணியன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁽³⁾

தற்காலப் பொருள் கொள்ளும் நிலையில் வடிவம் என்ற சொல் இலக்கிய அமைப்பில் பல கூறுகளை உணர்த்துகின்றது. இசைமை, யாப்பு, உருவம், இயைபு, அழுத்தம், சொற்பயிற்சி, உருவகம் ஆகிய அனைத்தையும் சுட்டி, உத்தியையும் நடையையும் உணர்த்தும் எனக் கூறுகின்றனர்.

இலக்கியவகைகள், என்றும் வளர்ந்து பல்கிப் பெருகிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக அதன் எண்ணிக்கைக்கு ஒரு குறிப்பட்ட எல்லை வரையறை வருக்க முடியாது. காலந்தோறும் தோன்றி மறைந்தனவும், பண்டைக் காலத்தில் தோன்றி இடைக்காலத்திலும் பயின்று, இன்றளவும் நிற்பனவும், இடைக்காலத்தில் எழுந்து தற்காலம் வரை வாழும் வகைகளும் காணப்படுகின்றன. படைப்புக் கலைஞரின் கற்பனை ஆற்றலே பல்வகை அமைப்புகளைத் தோற்றுவித்து, அவற்றிற்குப் பெயரும் அளித்துள்ளது.

இலக்கியத்தின் அடிப்படை, முக்கூறுகளான பொருள், வடிவம், உத்தி ஆகியனவாகும். வெளியிட்டியலில் பொருளே அடிப்படையானமையின், பொருளடிப்படையில் அமைந்தவைகள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. பொருள் அடிப்படையிலுள்ள வகைப்பாடே பழையானது என்பதை உணரப் பழந்தமிழ் நூல்கள் உதவுகின்றன. அகம், புறம் என்ற அடிப்படை இலக்கியவகைகள் பொருள் அடிப்படையில் எழுந்தனவே. நாட்டார் வழக்கிலிருந்து ஏட்டிலக்கியத்துக்கு ஏற்றம் பெற்ற பலவகை இலக்கியங்கள், விளையாட்டு அல்லது தொழில் அடிப்படையில் பெயர்பெற்றுள்ளன. அவை அம்மானை. ஊஞ்சல், வள்ளை, பந்தடி, கும்மி, சாழல், சண்ணம், ஏற்றப்பாட்டு, உந்தியார்,

ஏலப்பாட்டு, ஓடப்பாட்டு முதலியன். ஒரு தொழிலோடு அல்லது விளையாட்டோடு இணைந்துவருவனவாக இவ்வகைகள் அமைகின்றன.⁽⁴⁾

முன் எழுந்த இலக்கியங்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் ஆசிரியப் பாவால் ஆக்கப்பெற்று இசையின்பம் அற்றிருப்பது கண்டு, தாம் இயற்றும் இலக்கியங்களின் குறைபாடு நீங்க, அம்மானை, ஊசல், சூரவை, வரி, வள்ளை முதலாம் இசைப்பாடல்கள் இடையிடையே இடம்பெற இயற்றினர். அவ்வாறெழுந்த இலக்கியங்கள் சிலம்பும் மேகலையுமாகும்.⁽⁵⁾

இலக்கியவகைப் பகுப்புப் பற்றிய எண்ணம் பாட்டியல் முதலான இலக்கணரூல்களில் காணக்கிடக்கின்றது. பாட்டியல் நூல்கள் இலக்கிய வகைகளைத் தொகுத்தும் வகுக்குத்தும் விளக்கியுள்ளன. பிற இலக்கணங்களில் இந்நிலை அமைய வாய்ப்பில்லை எனினும், பொருண்மை பற்றியும், வெளியீடு குறித்தும், வடிவம் தொடர்பாகவும் எண்ணங்களைக் கூறும்போது, இலக்கிய வகைப்பாடு, இலக்கிய வகைகள் என்பன பற்றிச் சில கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன.

இவற்றினைச் சுருங்க நோக்கியபின்பு, மட்டக்களப்புப் பிரதேசத் தின் நாட்டாரிலக்கியத்தில் நிலவி வருகின்ற இலக்கிய வடிவங்கள் பற்றியும் அவ்விலக்கியங்களில் காணப்படும் அப்பிரதேச சமுதாயத்தின் சமய வழிபாட்டு முறைமைகள் பற்றியும் தொடர்ந்து நோக்கப்படுகின்றது. இக்கிராமிய இலக்கிய வடிவங்களை நோக்குமுன்பு, இலக்கியத்தின் தோற்று, வளர்ச்சி நிலைகளைக் காணுதல் வேண்டும் என்ற தேவை கருதி, இங்கே முதலில், மேற்குறிப்பட்ட விடயங்கள் நோக்கப்படுகின்றன.

இலக்கணங்களில் காணப்படுகின்ற இலக்கிய வகைகள் பற்றிய கருத்துக்களை முதலில் நோக்கலாம்.

தொல்காப்பியம், இலக்கியவகை, வடிவம், தொகை பற்றிச் செய்யுளியலில் பேசுகின்றது. அகப்பொருள்கூறும் இலக்கண உறுப்புக் களிலிருந்து பிற்காலத்தில் பதினெந்து இலக்கிய வகைகள் தோன்றி யுள்ளதாகத் தெரிகின்றது. அவை அகப்பொருட்கோவை, அநுராக மாலை, உலா, உலாமடல், ஐந்தினைச் செய்யுள், ஒருதுறைக் கோவை, கலி மடல், குறவஞ்சி, காதல், கைக்கிளை, சித்திரமடல், தூது, பெருமகிழ்ச்சி மாலை, மடல், வளமடல் என்பன.

யாப்பருங்கலத்தில், இந்நூற்பாகுறிக்கும் வாழ்த்து, வசை என்பன காரிகை இலக்கண விளக்கம், சவாமிநாதம் ஆகியவற்றிலும் ஒழிபுக்

கருத்தாக வந்து, தொல்காப்பிய வாழ்த்தியல், அங்கத இலக்கியங்களின் தொடர்ச்சியைத் தருகின்றது.

தண்டியலங்காரத்தின் பொதுவணியியல் பகுதியின் சில நூற்பாக்கள் இவ்விலக்கிய வகைப் பகுப்புக் கண்ணோட்டத்தைத் தருகின்றன.

நிகண்டு இலக்கண நூல்கள் மட்டுமன்றித் தற்கால அகராதிகட்டு முன்னோடியான நிகண்டுகளும், இலக்கியவகை பற்றிய சில எண்ணங்களை அளிக்கின்றன. ஆகு நிகண்டான திவாகரம் “காவிய இயற்கை” என இலக்கணம் வகுப்பது புராணக் காப்பியத்தை விளக்கும் நிலையில் உள்ளது. முதல் நிகண்டான திவாகரத்தைப் பின்பற்றிப் பின் வந்த நூல்களும் இலக்கியம் பற்றிய எண்ணங்களை அருகி அங்கங்கு கூறிச் செல்கின்றன.⁽⁶⁾

தொடக்க காலத்தில் நாட்டார் கலைவடிவ நிலையிலே இருந்த இலக்கியங்கள், தொடர்ச்சியான வளர்ச்சிப் போக்குநிலையில் செந்தெந்த இலக்கியமாகத் தோற்றும் பெற்று, மக்கள் மத்தியிலே முதன்மைப்பட்டு நிற்கின்றன.

இத்தகைய இலக்கிய வகைகளில் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் மக்களிடையே நாட்டார் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் வழங்கப்படுகின்ற இலக்கிய வகைகள் தொடர்ந்து ஆராயப்படுகின்றன.

அம்மானை

நாட்டார் பாடலாக இருந்து இலக்கியமாக ஏற்றம் பெற்ற இலக்கிய வகைகளுள் அம்மானை குறிப்பிடத்தக்கது. மகளிர் விளையாட்டுப் பாடலாக அமைந்து அம்மெட்டில் பிற பொருண்மையும் கலந்து, விளையாட்டின்றியும் பாடல் அமையும் நிலை காணப்படுகின்றது.

அம்மானையின் இலக்கியத் தோற்றும் சிலம்பின் வரிப்பாடலில் அமைகின்றது. திருவாசகத்தின் திருவம்மானை, தனி இலக்கிய வகையாகின்றது. சிலம்பு அம்மானைப் பாடலில் அரசைப்பாட, திருவாசகத் தில் மணிவாசகர் இறைவனைப் பாடும் பொருள்நிலை மாற்றம் பெற்றுள்ளது. ஆரம்ப காலத்தில் இருந்தே அம்மானைப் பாடல்கள் புராணக் கதை கூறும் மரபுடன் பொருந்தின. ஓரிரு அடிகளில் மன்னன் அல்லது இறைவனின் பெருஞ்செயலைச் சுட்டும் நிலையின் வளர்ச்சி, பிற்கால நெடுங்கதைப் பாடலையும் அம்மானை எனக் கூறும் இயல்பையும் உருவாக்கியது எனலாம்.⁽⁷⁾ அம்மானைப் பாட்டிற்குத் தொல்காப்பியத்தில் வழிசமைத்துச் செல்வர் பேராசிரியர். செய்யுளியலில் 149ஆம்

குத்திரத்திற்குத் தாம் எழுதிய உரையில் பேராசிரியர் அம்மானைப் பாட்டு நான்கு அடியில் மிக்கும் பத்தடிகாறும் வரும் தரவுக் கொச்சுக்கத் தால் இயன்றுதெனக் கூறுவார். அவ்வும்மானைப் பாடல்களைப் பெண்கள் வரிப்பாடல்களாகப் பாடி ஆடினர் என்பது சிலப்பதிகாரத்தி விருந்து தெரிகின்றது.⁽⁸⁾

வரிப்பாடலாவது தலைவனுக்குரிய நிலனும் அவனுடைய சிறந்த தொழிலும் அறியக் கூறுவதெனக் சிலப்பதிகார அரங்கேற்றுகாதை உரையில் அடியார்க்கு நல்லார் கூறுவார். வரிப்பாடல்கள் நாட்டுப் பாடல்களாகும். இவ்வாறு நாடோடியாக வழங்கும் அம்மானை வரிப்பாடல்களிற் பழமையானது சிலப்பதிகாரத்திலுள்ள அம்மானை வரி, சிலப்பதிகார வாழ்த்துக் காதையில் பெண்கள் அம்மானை ஆடிச் சோழன் புகழைப் பாடுவதாக நான்கு அம்மானை வரிப்பாட்டுகள் வருகின்றன. சோழனை வாழ்த்திப் பாடுவதாக இது அமைந்துள்ளது.

“புறவு நிறைபுக்குப் பொன்னுலக மேத்தக்
குறைவில் உடம்பரிந்த கொற்றவன் யாரம்மானை
குறைவில் உடம்பரிந்த கொற்றவன் முன்வந்த
கறவை முறை செய்த காவலன் காணம்மானை”⁽⁹⁾

திருவாசகத்தில் திருவம்மானை என்ற பகுதியில் இருபது அம்மானைப் பாடல்கள் அமைந்திருக்கின்றன. தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்திலும் அம்மானைக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. தமிழ்ப் பிரபந்த வகைகளுள் ஒன்றாகிய கலம்பகத்தில் அம்மானை என்றொரு பகுதியுண்டு. திருவாசகத்திலும் பிரபந்தங்களிலும் ஓர் உறுப்பாக அமைந்த அம்மானைப் பாடல்கள், பின்னர் நெடும்பாடல்களாக, தனிப் பிரபந்தங்களாகப் பிற்காலத்தில் பாடப்பட்டன.

மகா புராண அம்மானை, சிவகங்கை சரித்திர அம்மானை, காஞ்சி மன்னன் அம்மானை, வைகந்த அம்மானை, மாணிக்கவாசகர் அம்மானை போன்ற பல நூல்கள், கதைக்கூறும் நெடும் பாடலாக அமைகின்றன. இவற்றில் சில அடிகளை நிறைவு செய்யவே அம்மானை எனும் சொல் அடியீற்றில் பொருந்தியது போல் தோன்றுகின்றது என ச.வே.சுப்பிரமணியன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁽¹⁰⁾

நாட்டுப்பாடலுக்குரிய, வந்த சொல்லே மீண்டும் வரல், ஒரே பொருளையே பலவிதமாகப் பன்முறை அடுக்கில் கூறல் ஆகியன இவ்வும்மானைப் பாடலிலும் காணப்படுகின்றன. வரலாற்று அம்மானையில், இந்தத்திருப்பு, அடுக்கு ஆகியன பெரும்பாலும் அமையாது, புராண அம்மானைகளிலேயே இடம்பெறுகின்றன. பக்தி இலக்கியமாக அம்மானை அமைதல் அண்மைக் காலம் வரை தொடர்கின்றது.

ஸமுத்தில் வாய்மொழியாக வழங்கும் அம்மானைப் பாடல்கள் பற்றிய குறிப்புகள் இல்லாமையினால், தமிழ்நாட்டு அம்மானைப் பிரபந்தங்களே ஸமுத்து அம்மானைகளின் தோற்றுத்திற்குக் காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும். பொது மக்களுக்கு விளங்கத்தக்க வகையில் கதையினைக் கூறுவது அம்மானைப் பாடல்களின் நோக்கமாகும். அதற்கேற்ப எளிய நடையில் அமைந்து காணப்படுகின்றன.

கஞ்சன் அம்மானை

அம்மானைப் பாடல்கள் பாடுவது பழைய வழக்காறு என்பது தொல்காப்பியச் செய்யுளின் உரையினாலே தெரியவருகின்றது. அம்மானைப் பிரபந்தப் பாடல்கள் நாற்சீராக வருவதனால் அம்மானை என்ற பெயர் பெற்றிருக்கக்கூடும். இவை கிராமியப் பாடல்களின் பண்புகள் கொண்டவை. பேச்சு வழக்கு, மொழி நடை, பேச்சுவழக்குச் சொற்கள், எளிதில் விளங்கும் உவமானங்கள், ஒரு செய்தியைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுதல் போன்ற தன்மைகளைக் கொண்ட அம்மானைகள் பெரும்பாலும் கடவுள்ரைப் பற்றியனவாகவே பாடப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தகைய அம்மானைகளில் ஒன்றே கஞ்சன் அம்மானை. கஞ்சன் அம்மானை என்ற இப் பிரபந்த வடிவத்தைப் பாடியவர் யார் என்று தெரியவில்லை. மட்டக்களப்பில் தோற்றம் பெற்ற இவ்விலக்கியத்தின் காலமும் தெரியவில்லை.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலுள்ள விஷ்ணு கோவில்களிற் படிக்கப் படும் கஞ்சன் அம்மானை, அங்கு சில இடங்களிலே பிள்ளையார் கோவில்களிலும் விநாயக சதுர்த்தியின் போது பாடப்படுகின்றது. இது தவிர, வீடுகளிலும் கஞ்சன் அம்மானை பாடுவதுண்டு. பொதுவாகப் பொழுது போக்கிற்காகவும், சிறப்பாக ஆவணி மாதத்திலே சதுர்த்திப் பிறையைத் தவறுதலாகவேனும் பார்க்கநேர்ந்துவிட்டால் அதனால் தோஷம் ஏற்படும் என்ற சம்பிரதாயத்தின் பேரிலும் வீடுகளில் பாடுகின்றனர்.⁽¹¹⁾

கஞ்சன் அம்மானை, மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் உள்ள விஷ்ணு கோவில்களிலேயே தொடக்க காலங்களில் வெறும் சடங்குகளின்போது படிக்கப்பட்டு வந்தது என்று தெரிகின்றது. அப்போது திருவிழாக்கள் நடைபெற்றனவா எனத் தெரியவில்லை. அவிபாகங்கள் படைக்கப்பெற்ற பூசையோடு நாள்தோறும் கஞ்சன் அம்மானை படிக்கப்பட்டு வந்தது.

உலகிலே மக்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் இன்னல் செய்தவரையும் கஞ்சனையும் அவனோடு சேர்ந்த மற்றும்

துட்டர்களையும் அழித்துச் சிட்டபரிபாலனம் செய்வதற்குத் திருமால் கஞ்சனின் தங்கை தேவகியின் வயிற்றில் வந்துதித்துக் கண்ணாக அவதாரம் எடுத்து ஆயர்பாடியில் யசோதையிடத்து வளர்ந்து வரலானான். எனவே, கஞ்சனின் தங்கையின் மகனாக விள்ளூ பிறந்து கஞ்சனையும் அவனுக்குதவிய துட்டர்களையும் ஏனைய தீயோரையும் வதைத்துப் பூமியின் பாரத்தைத் தீர்த்த மகிழமையைக் கூறுவதே இக்கஞ்சன் அம் மாண. தொடக்ககாலங்களில் மட்டக்களப்படுப் பிரதேச விஷ்ணு கோவில் களில் நாள்தோறும் பூசை வேளைகளில் படிக்கப்பட்டு வந்த கஞ்சன் அம்மானை, தற்போது விசேஷ தினங்களில் மட்டுமே படிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

மான்மியம்

மான்மியம் என்பது தலமகிழை கூறுவது, ஓர் இடத்தின் பெருமையைக் கூறுவது, பெரியோரின் புகழைப் பாடுவது என்ற மூன்று விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக இவ்விலக்கிய வடிவம் விளங்குகின்றது.

“மான்மியம்” என்னும் சொல்லை விளக்குமிடத்து, தல மகிழையைக் கூறும் நூல் எனச் சென்னைத்தமிழ்ப் பேரகராதி கூறுகின்றது. கோவிலில் எழுந்தருஞும் கடவுளின் புகழைப் பாடுவது வழிபாட்டு முறைகளில் ஒன்று. இதனாலேதான் காலத்திற்குக் காலம் ஈழத்தில் கோவில் மான்மியம் கூறும் நூல்கள் எழுந்தன. இதுவே மான்மியம் பாடுவதற்குரிய முதற் காரணம்; இரண்டாவதாக, ஓர் இடத்தின் பெருமையை உணர்த்த மான்மிய நூல்கள் எழுந்தன. இதற்கு எடுத்துக் காட்டு “மட்டக்களப்பு மான்மியம்; மூன்றாவதாகப் பெரியோரின் புகழைப் பாடவும் மான்மிய இலக்கிய வடிவம் பயணபடுத்தப்பட்டது. மான்மியம் என்ற இவ்விலக்கிய வடிவம் ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பை வளம்படுத்த வகை செய்தது.”⁽¹²⁾

மட்டக்களப்பு மான்மியம்

வரலாற்றுணர்வு மிக்க மட்டக்களப்பு மான்மியம் மட்டக்களப்பின் பண்டைய சரித்திரத்தைக் கூறுகின்றது. ஒல்லாந்தர் காலம் வரையும் மட்டக்களப்பின் சரித்திரம் இந்நாலில் வந்தடைகின்றது. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திற்கு “யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை” என்னும் சரித்திரநூல் அமைந்திருப்பது போல், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திற்கும் “மட்டக்களப்பு மான்மியம்” சரித்திர நூலாக அமைந்திருக்கின்றது. இந்த நூல் எந்த ஆண்டில் எழுதப்பட்டதென்ற விபரங்களை அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை.⁽¹³⁾ நூலினை நோக்குமிடத்து இது பல்லோரா

லும் பற்பல காலங்களில் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டது என்பது உலனா கின்றது.

இம் மட்டக்களப்பு மான்மியம் ஐந்து இயல்களைக் கொண் டமைந்துள்ளது. அவை, நாமவியல், சரித்திரவியல், சாதியியல், ஆலய வியல், ஒழிபியல் என ஐந்தாக வகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இது உரை நடையில் அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு இயல் மூலமும், பண்டைக் காலந்தொட்டே இவங்கைக்கும் இந்தியாவிற்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்பிரிஞ்சிருக்கின்றதென்பதையும், மட்டக்களப்பில் கூடிய அளவு குடியேற்றங்களும் அதனடியாகப் பண்பாட்டுக் கலப்பு ஏற்பட்டதையும் அறியமுடிகின்றது. இந்நாலின் வசன நடை, சொற்பிரயோகம் என்பன வற்றை நோக்கும் போது, பழமைக்கும் புதுமைக்கும் இடையாக அமைகின்றமையைக் காணமுடிகின்றது. வசன நடை பலவடிவாக வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. கதை சொல்லுவது போல் நீண்ட வசனங்களும், விளக்கிக் காட்டுவது போல் சிறு வசனங்களும் காணப்படுகின்றன. வகுத்தும் தொகுத்தும் காட்டுவது போல் அமைந்து காணப்படுகின்றது.

மட்டக்களப்பிலுள்ள கொக்கட்டிச்சோலை, மாமாங்கம், மண்டூர், திருக்கோவில், சித்தாண்டி, வெருகல் முதலான இடங்களிற் காணப்படும் கோவில்கள் காலத்தாற் பெருமை வாய்ந்தவை. இக் கோவில்களில் உள்ள செப்பேடுகள், மேலும் பல ஏடுகள் ஆகியவற்றில் பிற்காலங்களில் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டதே இம் மட்டக்களப்பு மான்மிய வடிவமாகத் தோற்றும் பெற்றுள்ளது.

ஊஞ்சல்

ஊஞ்சல் என்பது அசைவு, பிரபந்த வகை, ஊசற் பருவம், கலம்பக உறுப்பு, தடுமாற்றம் போன்றவற்றைக் குறிக்கின்றது. சங்ககால நூல் களே இச்சொல்லின் பயிற்சியைத் தருகின்றன. இச்சங்ககால நூல்கள் அசைவு, ஊஞ்சல் ஆகிய இரு பொருளையும் பலவிடங்களில் தருகின்றன.

“தாழை வீழ் கயிற்று ஊசல் தூங்கி”(அகம் 20.6)

“புனத்தயல் ஊசலூ ரந்தாட” (கவி 13-14)

ஆகிய அடிகள் ஊஞ்சலாடல் என்ற பொருளைத்தரினும் ஊசல் பாட்டுப் பற்றிய குறிப்பு சிலம்பிலேயே வருகின்றது.⁽¹⁴⁾ வாழ்த்துக் காதையில் மூன்று பாடல்கள் இவையாகவுள்ளன. சேரனைப் பற்றிப் பாடுவதாக இந்த ஊஞ்சற் பாட்டு அமைகின்றது.

“சேரன் பொறையன் மலையன் திறம்பாடிக் கார் செய் குழலாட ஆடாமோ ஊசல் கடம் பெறிந்த வாபாடி ஆடாமோ ஊசல்”,⁽¹⁵⁾

வாழ்த்துக் காதை தரும் ஊசல் பற்றிய மூன்று பாடல்களும் கலித் தாழிசை யாப்பில், “ஆடாமோ ஊசல்” எனும் மடக்கு முடிபுடன் சேர மன்னனைப் புகழுவதாகவே அமைந்துள்ளன. நாட்டுப்புறப் பாடலாக அமைந்த ஊசல் பாடலுக்கு இலக்கிய மதிப்பளித்த சிலம்பினைத் தொடந்து, மாணிக்கவாசகரின் திருப்பொன்னூசல் அதனை இலக்கிய வகையாக்குகின்றது. சிலம்பின் வாழ்த்துக் காதையின் ஊசற் பாடல் கனம், கலம்பக உறுப்பாக வரும் ஊசலும், மக்களிடையே நிலவும் ஊசலாட்டமும் இவ்விலக்கிய உருவாக்கத்திற்குத் துணை நின்றன என்னாம். நாட்டுப்புற இலக்கிய இயைபுடன் ஒரு நாயகனைப் புகழும் நோக்கமும் இணைந்து இந்நிலையமைகின்றது. வண்ணகம், தாழிசை என்ற சொற்களால் இரண்டோ பலவோ அடிகள் தம்முள் அளவொத்து அமையும் கலிப்பா உறுப்பான தாழிசையிலும் இவ்விலக்கியம் வரலாம் என்பது பெறப்படுகின்றது.⁽¹⁶⁾

இவ்வூஞ்சல் பாடல் என்ற இலக்கிய வடிவம், அரசன் புகழ் பாடுதல் போன்ற இயைபு மட்டுமல்லாது, இறைவனைப் பாடும் இலக்கிய வடிவமாகவும் அமைந்து காணப்படுகின்றது. மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்து ஊஞ்சற் பாடல் இலக்கிய வடிவத்தில் இத்தகைய இறை வழிபாட்டு முறைமையை நோக்குதல் என்ற அடிப்படையில், இவ்வூஞ்சல் பாடல் இலக்கிய வடிவம் தொடர்ந்து நோக்கப்படுகின்றது.

மகாமாரித் தேவி திவ்வியகரணியில் மாரியம்மன் ஊஞ்சல் என்ற பாடல் வடிவம் உள்ளது. இம் மாரியம்மன் ஊஞ்சல் பாடலின் மூலம் இத் தெய்வத்தின் தன்னிகரில்லாத் தன்மை, முதன்மைத் தெய்வமாகப் போற்றப்படும் இயல்பு ஆகியன பற்றி அறிய முடிகின்றது.

மாரியம்மன் ஊஞ்சல் பாடலில், இம்மாரியம்மனின் தன்னிகரில் ஈத் தன்மையைப் பாடவரும்போது,

“உவகையொடு மலரயன்மால் கரங்கள் கூப்பி ஓசைமணி வாயிலட்ட சக்தி காக்க தவமறையோர் தூபமொடு தீபங்காட்ட தாழ்ந்து கண நாதர் புகழ் மாலை குட்ட”⁽¹⁷⁾

என்ற பாடல் அடிகளின் மூலமும் எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் முதன் மைத் தெய்வமாகக் கொண்டு பாடும் போக்கினைக் காணக்கூடியதாக விருக்கின்றது.

அடுத்து, ஊஞ்சற் பாடலில் மக்களுக்குத் தெய்வத்தின் மீது நம்பிக்கை ஏற்படுத்தும் போக்கில் பாடப்பட்டுள்ளது.

“வரமுனிவரடி பரவியாசி கூற நம்புமடியார்க்கருளி நன்குவாழும் நாயகி மகாமாரி யாழெருசல்” என்று பாடப் படுகின்றது.

“தவமறையோர் தூபபொரு தீபங்காட்டி” என்ற அடிகளும் “நாரதர் வேத கீதம் பாடி” என்ற அடிகளும் “வேதியர்தம் மகளிர் சுப வசனஞ் சாற்றி” என்ற அடிகளும்⁽¹⁸⁾ ஆகம முறைகள் பற்றியனவாக வருகின்றன. இவ்வாகம முறைமை இப்பிரதேச சமய வழக்கில் பெரிதும் இடம்பெறவில்லை என்பதனை இங்கு கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

மேலும், இம் மாரியம்மன் ஊஞ்சல் பாடலில், தெய்வத்தைத் தாயாகப் போற்றும் இயல்பு காணப்படுகின்றது.

“இனிமை மிகு மாரமுதே கனியே போற்றி எவ்வுயிர்க்குந் தாயாகியிருந்தாய் போற்றி” என்று பாடப்படுகின்றது. இவ்வாறு, இவ்வூஞ்சல் பாடல் மாரியம்மனின் தன்னிகரில்லாத் தன்மைச் சிறப்பினைக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளதனைக் காணக்கூடிய தாகவுள்ளது.

காவியம்

காவியம் என்பது நால்வகை உறுதிப் பொருளையும் கூறுவதாய் கதை பற்றிக் கூறும் தொடர்மொழிச் செய்யுளாய் உள்ளது. காவியம் என்பது கதை உரைக்கும் இலக்கியம் என்ற வகையில் பல்வேறு சான்று களைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் காணலாம். உரை என்பது பண்டை நாளிலே வீரம், புகழ் என்பவற்றை எடுத்துரைக்கும் இலக்கிய வகையாக வும் விளங்கியதெனலாம். அகநானாறு 36ஆம் பாடலில் உரை என்பது வெற்றிப் புகழ் உரையாக அமைவதைக் காணலாம். புறநானாறு 27ஆம் பாடல் “உரையும் பாட்டும்” என்பதில் உரை என்பன புகழ் என் பதனையே உணர்த்தியிருக்க வேண்டும். தொல்காப்பியப்படி செய்யுள் என்பது இலக்கியம் என்ற பொதுவான பொருளுடையது. இதனுள் ஒன்றான உரையினுள் அடங்கும் ஒர் இலக்கியவகையே காவியம். இது பாடலாகவும் உரை நடையாகவும் இரண்டும் கலந்திருக்கும்.

இலக்கண நூல்களில் வீரசோழியம், தண்டியலங்காரம் ஆகியன வற்றில் காப்பிய இலக்கணம் பற்றிய குறிப்பு உண்டு. காவியம் என்ற சொல்லும் வருகின்றது. பெருந்தொகை என்னும் நூலும் இது பற்றிக்

குறிப்பிடுகின்றது. காவியத்துக்குப் பாவிகப் பண்பு முக்கியம். “பாவிகம் என்பது காவியப் பண்பே” என்பர் தண்டியலங்கார ஆசிரியர். வட மொழித் தண்டியலங்காரத்தின் படி, காவியம் சருக்கங்களால் ஆனது; வாழ்த்து, வணக்கம் வருபொருளுரைத்தல் முதலியவற்றைக் கொண்டிருப்பது. கதைப் பொருள் இதிகாசத்தில் இருந்து பெறப்பட்டதாக நல்ல அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாக இருத்தல் வேண்டும். நூற்பயன் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு பற்றிக் கூறுதல் வேண்டும். நாயகனாக வருகின் நவன் நுண்ணறிவும் பெருந்தன்மையும் உடையவனாக இருக்க வேண்டும். நகரம், கடல், இயற்கை எல்லாம் வர்ணிக்கப்படல் வேண்டும். களிப்பு, சிற்றின்பம், கொண்டாட்டங்கள், அரசியல், தூது, போர்ப் பயணங்கள் கூறப்படுதல் ஆகிய அனைத்தும் கொண்டமைந்ததே காவியம் என்று கூறுவார்.

இத்தகைய இலக்கண மரபுகள் இல்லாமல் அமைந்திருப்பதே மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் எழுந்த காவியங்கள். தமிழில் சொல் லப்பட்ட இலக்கணம் சொல்லாமல், கதையைக் கிராமிய நடையில் கிராமிய அணிநலங்கள் (உவமை, உருவகம், சொல்லணி) கொண்டு, அந்தாதி முறையில் பாடப்படும் போக்குடையதாகவுள்ளது. இப் பிரதேசத்தில் எழுந்த காவியங்கள் பக்தி உணர்வோடு பாடப்படுவதாய், பக்திக் காவியங்களாய் விளங்குகின்றன. பக்திக் காவியத்துக்கு அப்பால் புயல் காவியம் போன்ற காவிய அமைப்பும் காணப்படுகின்றது.⁽¹⁹⁾ தமிழ்க் காவியங்களுக்கு இல்லாத ஓலிய நயம் இப்பிரதேசக் காவியங்களில் காணப்படுகின்றது. கிராமியக் காவியங்களுக்கு எங்கு பாட வேண்டும் என்ற நிலையுண்டு. பெரும்பாலும் கோவில்களிலேயே பாடப்படுகின்றது. இப்பிரதேசத்துக் காவியங்களாக, கண்ணகி வழக்குரை, மாரியம்மன் காவியம், குருத்திக் காவியம் ஆகியன இங்கு நோக்கப்படுகின்றன.

கண்ணகி வழக்குரை

பொதுமக்கள் வழிபாடாகக் கண்ணகி வழிபாடு முதன்மை பெற்றிருந்த வேளையில், இவ்வழிபாடு சம்பந்தமாக மக்கள் மத்தியிலே இருந்த ஏடுகளைத் தொகுத்து இவ்விலக்கியம் ஆக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். மக்கள் மத்தியில் இருந்த வழிபாட்டு முறை ஒரு பொது ஏடு ஏடாகத் தோற்றம்பெற்றது. இதுவே தொகுக்கப்பட்டு ஓர் இலக்கிய வடிவமாகத் தோற்றம் பெற்றிருக்கிறது.

இக் கண்ணகி வழக்குரை காவியம், இளங்கோவடிகள் பாடிய சிலப்பதிகாரக் கதையைப் பின்பற்றியதாயினும் சிலப்பதிகாரத்தின் வஞ்சிக் காண்டத்து நிகழ்ச்சிகள் கண்ணகி வழக்குரையில் இடம் பெற-

வில்லை என எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁽²⁰⁾ வ ஞ் சி க் காண்டம் மட்டுமல்ல, பல்வேறு விடயங்களும், இளங்கோவின் சிலப் பதிகாரத்திற்கும் கண்ணகி வழக்குரைக்கும் இடையே உள்ள நிறைந்த வேறுபாடுகளைக் காட்டி நிற்கின்றன.

வரம் தரு காதை, (பிள்ளை வரம் பெற்ற காதை) பாண்டிய வரலாறு கூறுகின்றது. இது சிலப்பதிகாரத்தில் இடம் பெறவில்லை. அடுத்து கண்ணகி வழக்குரையில் உள்ள கப்பல் வைத்த காதை சிலம்பு தேடி இலங்கை வந்த செய்தி, வரலாற்று ரீதியான தமிழரின் செய்தி யைக் காட்டுகின்றது. இது சிலம்பில் இல்லை. கண்ணகி வழக்குரை மதுரைக் காண்டத்துடன் முடிவடைகின்றது. இக்கண்ணகி வழக்குரை, வரம் பெறு காதை, கோவலனார் பிறந்த காதை, அம்மன் பிறந்த காதை, கப்பல் வைத்த காதை, மீகாமன் காதை, தூரியோட்டு, கப்பல் வைத்தல், கடலோட்டு காதை வெடியரசன் போர், நீலகேசி புலம்பலும் வீரநாராயணன் கதையும், மணி வாங்கிய கதை, விளங்குதேவன் போர், கலியாணக் காதை, மாதவி அரங்கேற்று காதை, பொன்னுக்கு மறிப்புக் காதை- பொன்னுக்கு மறிப்பு, இரங்கிய காதல், வழிநடைக் காதை, வயந்தமாலை தூது, வழிநடை, அடைக்கலக் காதை, கொலைக்களக் காதை-சிலம்பு கூறுதல், கொலைக்களக் காதை, அம்மன் கனாக் கண்டகாதை, உயிர் மீட்புக் காதை குளிர்ச்சிக் காதை- குளிர்ச்சி, வழக்குரை காவியம் எனப் பத்துப் பிரிவுகளை உள்ளடக்கியதாக விளங்குகின்றது.

இக்காவியத்தின் மொழி நடையும் யாப்பும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இலகுவாக அமைந்த ஓசை முறையும் அதற்கேற்ற மொழியும் இந்து நாலைப் பொது மக்கள் தம் செல்வமாகப் பேணக் காரணமாக அமைந்தன. இக்கண்ணகி வழக்குரை, தமிழரின் சமய கலாசார வெளிப்பாடாக வுள்ளது.

கண்ணகியைத் தெய்வமாகக் கொண்டு பாடப்பட்ட இக் காவியம், சமய நம்பிக்கைகள், சடங்கு முறைகள், என்பவற்றை உள்ளடக்கியிருக்கின்றது. இந்துசமயத்தில், மானுடமாய்ப் பிறந்து தெய்வீகப் பண்பு பெற்றவர்களுக்கு கோவில்கள் இல்லை. இந்த வகையில் இளங்கோ படைத்த கண்ணகியை அவர் ஒரு தெய்வமாகக் கொள்ளவில்லை. ஒரு பெண்ணாய்ப் பிறந்தவளை பத்தினி நிலைக்குக் கொண்டு செல்கின்றார். கண்ணகி வழக்குரையிலோ, அவள் தொடக்கத் திலேயே தெய்வமாகப் போற்றப்படுகின்றது. தங்க மாங்கனியிலிருந்து கண்ணகி தோன்றியதாகச் சொல்லப்படுகின்றாள். பாண்டிய மன்னானுக்குக் குழந்தை இல்லை. திடீரென்று தங்க மாங்கனி கிடைக்கப் பெற்றது. பின்பு அது குழந்தையாக மாறியதாகக் கூறப்படுகின்றது. அம்மன் பிறந்த கதை இதனை விளக்கிச் சொல்கின்றது.⁽²¹⁾

சூரிய வணக்க முறைமை மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்றது. இவ்வழிபாட்டு முறை கண்ணகி வழக்குரையிலும் காணப்படுகின்றது. கோவலனார் பிறந்த கதையில்,

“காலையிலே காரிகை தான் கதிரவனைக் கை தொழுது”⁽²²⁾ இவை மட்டுமல்லாது பல்வேறு வழிபாட்டு முறை- சமய கலாசாரங்கள் ஆகியவற்றினை விளக்குவதாய் இக் கண்ணகி வழக்குரை அமைந்துள்ளது.

மாரியம்மன் காவியம்.

மாரியம்மன் காவியத்தில், மாரியம்மன் தெய்வம் துயர் தீர்க்கும் தெய்வமாகவும், நோய்களைத் தீர்க்கும் தெய்வமாகவும் போற்றப்படுகின்றது. இக் காவியத்தில் பழம் பெரும் இதிகாசக் கதைகள் கூறப்படுகின்றன. மேருவை வில்லாக வளைத்த சிவனாக, தக்கனின் ஆண வத்தை அழித்த ஞானமாக, முப்புரமெரித்தவளாக, அமிர்தத்தில் உதித்த சரஸ்வதியாகப் போற்றப்படுகின்றார்.

“வேதனைகள் முடுகுமோ நோய்பிணிகளறுகுமோ
வேறுமொரு துட்டப் பசாச வினைவருகுமோ
பாதமே கதியென்று நம்பின பேர்க்கு”⁽²³⁾

என்று அனைத்து நோய் துன்பங்களைத் தீர்க்கும் தனிப்பெரும் தெய்வமாகப் போற்றப்படுகின்றார். குறையாத வரமுடைய மகிடா சூரன் கொடுமையை அழித்த தெய்வம் என்று போற்றப்படுவதன் மூலம் இத்தெய்வத்தின் சிறப்புக் கூறப்படுகின்றது.⁽²⁴⁾ இது போன்றே மகாமாரித் தேவி திவ்விய கரணியில் திரெளபதியம்மன் காவியம் என்னும் பகுதியில் அத்தெய்வத்தின் சிறப்புக் கூறப்பட்டுள்ளது.

மழைக் காவியம்

இக்காவியம் கண்ணகி வழிபாட்டோடு இணைந்தது. கண்ணகி யின் பேரில் அம்மன் காவியம், விருத்தம், அகவல், பிரார்த்தனை, தோத்திரம், குளுத்தி, சிந்து, கொம்பு விளையாட்டுப் பாடல்கள், வசந்தன் பாடல்கள், மழைக்காவியம் போன்ற பாடல்கள் தோன்றின. அவை ஒவ்வொன்றும் கண்ணகியின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, புகழ், பெருமை, தெய்வத் தன்மை என்பவற்றையே விளக்கிச் செல்கின்றன.

நாட்டில் கடும் வரட்சியும் அதனால் ஏற்படும் சூட்டுநோயும் கண்ணகியின் சீற்றத்தினால் ஏற்பட்டவையே என்பது மக்கள் நம்பிக்கையாகவுள்ளது. இதனால் அம்மனின் சீற்றம் தணிய வேண்டி, அம்மனைக் குளிரச் செய்யும் பொருட்டு “மழைக் காவியம்” எழுந்திருக்க

வேண்டும். நாட்டின் பசி பிணி நிங்க, மாதம் மும்மாரி பெய்ய வேண்டி வழிபாடு ஆற்றப்பட்டது.

தெய்வ நம்பிக்கையில் தளர்ச்சி ஏற்படும்போது அம்மன் சீற்றம் மேலிடும் என்று கருதியே மட்டக்களப்புப் பிரதேச மக்கள் வைகாசித் திங்கள் தோறும் கண்ணகிக்குச் சடங்கு செய்து குளுத்தி பாடி வருகின்றார்கள். ஈழத்தில் வடபகுதியிலோ, மழைவேண்டியே “கொடும்பாவி” இழுக்கும் முறை இருந்து வந்திருக்கின்றது.⁽²⁵⁾

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் மழை இல்லாக் காலங்களில் வெட்டவெளியில் நின்று உழவர்கள் மழைக் காவியம் பாடித் துதித்தும் மழை பெய்வதாகக் கூறுவர்.

“தப்பினாலுலக முறுவர்
துயர் கண்டாய்
தற்பரா பிரனுதவு சக்தி
கண்ணகையே
எவ்விதமான பிழை செய்
தாலும் பொறுத்து
ஏழையடியார்கள் எனவே
மனமிரங்கி
நொந்த கண்ணாலிப்போ
அறிலொரு மழை வெள்ளாம்
நூதனமாகவே நீயருள்
வேணும்” என்று மழையை வேண்டிப் பாடப்பட்டுள்ளது.⁽²⁶⁾

பட்டி நகர்க் கண்ணகை அம்மன் காவியம் என்று பதினொரு பாடல்கள் “மகாமாரித் தேவி திவ்விய கரணி”யில் காணப்படுகின்றன.

“கண்ணீரினால் வந்த கனக பத்தினியே
கழனியறு வேளாண்மை புன்
செய் சேனைப் பயிர்கள்
உண்ணீர்மை குன்றி மிக
வாடுதேயம்மா
ஒரு நொடியில் மழை வெள்ளாம்
ஒடிவரச் செய்வாய்.” என்று பாடித் தொடர்ந்தும்
“கழனி செறி கமலமலர் வாவி
குழ் நகரில்
பாமேவு பாடலிற் பிழை
பொறுத்தருள்வாய்

பட்டி நகர் மேவி வளர்
பாவை கண்ணகையே”⁽²⁷⁾

மட்டக் களப்புப் பகுதியின் தென் பகுதியில் அமைந்துள்ள தம்பலுவில், பட்டி மேடு ஆகிய ஊர்களில் வீற்றிருக்கின்ற கண்ணகை அம்மன் பேரில் மழைக் காவியம் எழுந்துள்ளது போலவே, ஏனைய ஊர்கள் தோறும் இருக்கும் கண்ணகி அம்மன் கோவில்களிலும் இக் காவியம் எழுந்துள்ளது.⁽²⁸⁾

சிந்து

இது இசைப் பாவகை, ஒரு வகை வரிக்கூத்து ஆகியவற்றைக் குறிக்கப் பயன்படுகின்றது. தொல்காப்பியம் இச்சொல்லை ஏழு முதல் ஒன்பது வரை எழுத்து வரும் நாற்சீரடியைக் குறிக்கப் பயன்படுகிறது.

சிந்து, சிந்தடி, சிந்தியல்வெண்பா போன்ற சொல்லாக்கங்களில் வந்த போதும், தனி யாப்பு வகையாகச் சித்தர் காலத்திலே உருவாகியது எனலாம். மிகப் பிற்காலம் இதனை இலக்கியப் பெயராகக் கையாளுகின்றது.

அடியார்க்கு நல்லாரின் சிலப்பதிகார உரை தரும் அறிவானவரின் பஞ்சமரபு நூற்பா ஒன்று, சிந்து பற்றிக் குறிப்பதால் பழமை புலனாகும். இச்சிந்து இசைப்பாடலாகக் குறிக்கப்படும். இசை இனிமை நிறைந்த நாட்டுப்பாடல் வடிவமாக அமைந்த இது, சித்தர்களால் தத்துவப் பொருள் கூறுவதற்கேற்ற உருவமாகக் கொள்ளப்பெற்று இலக்கிய ஏற்றமடைந்தது.

தனிப்பாடல் மட்டுமன்றி, நீண்ட நெடும்பாடல் நிலைக்கும் (தொடர்நிலை) இவ்வடிவம் பொருத்தமாக அமைந்தமை காரணமாகக் கதை நவில் பாடல்களும் சிந்தாக அமைகின்றன எனலாம்.

ஓரடிச் சிந்து, காவடிச் சிந்து, வழிநடைச் சிந்து, வளையற் சிந்து, நொண்டிச் சிந்து, திருப்புகழ் சிந்து என்ப பொருள், மெட்டு இவைக் கேற்ப இவ்வகை பலவாகப் பிரிந்து வந்துள்ளது.⁽²⁹⁾

ஊர் சற்று காவியம்.

சிந்து வடிவிலுள்ள உடுக்குச் சிந்தே இம்மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் ஊர் சற்று காவியம் என்று வழங்கப்படுகின்றது. இது பொருள் வேறுபாடுடையது. மாலையாக, அந்தாதி அமைப்பில் இது அமைந்துள்ளது. மட்டக்களப்புப் பிரதேசமெங்கும் கண்ணகையம்மன் சடங்கு நடைபெறும் நாட்களில் பூசை வேளை தோறும் படிக்கப்பெறும்

அதிமுக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை இந்த ஊர்சற்று காவியப் பாடல்கள். உடுக்குச் சிந்து என்றும் ஊர் சற்று காவியம் என்றும் வழங்கப்படும் இவ்வூர் சற்றுக் காவியப் பாடல்கள் தெய்வத்தின் சிறப்பினைக் கூறி நிற்கின்றன.

“கேசவா என்ற மொழி நாமமுரை செய்திடில்
கேடகலும் அவ்வுரை கேட்டிருந்தோரும்
நாசமலை யாரேனும் ஆயிரந்திரு நாமம்
நவில் இந்திரர்பதம் நல்கிடும் பெருமை”⁽³⁰⁾ என்று பாடப்படுகின்றது. இதுபோன்று,

“உருகுமன்பர்கள் மனம் பரமடைந்திட நினைந்து
உலகு தனிலுனையன்றி யொரு தெய்வமுளதோ”⁽³¹⁾ என்று
தெய்வம் போற்றப்படுகின்றது.

மேற்குறித்தவற்றைத் தொகுத்து நோக்கின், நாட்டார் பாடலாக விருந்து இலக்கியமாக ஏற்றம் பெற்ற இலக்கிய வகைகளுள், அம்மானை, மான்மியம், காவியம், சிந்து ஆகியன மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்து இலக்கியங்களாக நிலைப்பட்டு நின்றமை இதுவரை நோக்கப்பட்டது. இவ்விலக்கிய வடிவங்கள் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்து கிராமிய வழிபாட்டு அம்சங்கள் இடம் பெற்றவாற்றினை அறிதல் என்ற அடிப்படையில் நோக்கப்பட்டது.

அம்மானை என்ற வடிவத்துள், கஞ்சன் அம்மானை; மான்மியம் என்ற இலக்கிய வடிவத்துள் மட்டக்களப்பு மான்மியம்; காவியம் என்பதனுள் கண்ணகி வழக்குரை, மாரியம்மன் காவியம், மழைக்காவியம் என்பனவும்; சிந்து வடிவத்துள் ஊர்சற்று காவியம் ஆகிய இலக்கிய வடிவங்களும் இவ்வியலில் நோக்கப்பட்டுள்ளன.

அடிக்குறிப்பு

1. நா.செயப்பிரகாச், சிலப்பதிகாரம் காட்டும் தமிழகச் சமுதாய நிலை, 1978: ப.33
2. க.கோவிந்தன், இலக்கிய வளர்ச்சி, 1975: ப.33,34
3. ச.வே.சுப்பிரமணியன், இலக்கிய உணர்வுகள், 1978: ப.1,2
4. ச.வே.சுப்பிரமணியன், தமிழ் இலக்கிய வகையும் வடிவமும், 1984: ப.13,18,20
5. க.கோவிந்தன், மேற்படி ப.82
6. ச.வே.சுப்பிரமணியன், தமிழ் இலக்கிய வகையும் வடிவமும், 1984: ப.22,27,28,29,31
7. ச.வே.சுப்பிரமணியன், மேலது ப.477, 478
8. ச.வித்தியானந்தன், கஞ்சன் அம்மானை, 1970: தோற்றுவாய்.

9. ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், சிலப்பதிகாரம், 1959: ப. 614
10. ச.வே.சுப்பிரமணியன், தமிழ் இலக்கிய வகையும் வடிவமும், 1984: ப.477
11. சு.வித்தியானந்தன், மேற்படி, ப.25
12. த.சண்முகசுந்தரம், வன்னி நாச்சியார் மான்மியம், 1981.
13. எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, மட்டக்களப்பு மான்மியம், 1962, முன்னுரை.
14. ச.வே.சுப்பிரமணியன், தமிழ் இலக்கிய வகையும் வடிவமும், 1984: ப.480
15. ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், மேற்படி, ப.615
16. ச.வே.சுப்பிரமணியன், இலக்கணத் தொகையாப்புப் பட்டியல், 1978: ப.464, 465.
17. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மகாமாரித் தேவி தில்வியகரணி, 1971: ப.41
18. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேலது, ப.41,42
19. தொடக்க நிலையில் காவியம் - கோவில்களில் பாடப்படுவதாக, பக்தி இலக்கிய வடிவாக இருந்து வந்தது. இது பிற்காலத்தில் பக்தி என்ற உள்ளடக்கத்தை விடுத்து சமூகத்தின் பொது நிகழ்வுகளை உள்ளடக்கமாக்கத் தொடங்கியது. உதாரணம்- புற்றாவியம். இது அழிவு பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.
20. எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, ஈழத்துத் தமிழ் நூல் வரலாறு, 1970: ப.61
21. வி.சி.கந்தையா, கண்ணகி வழக்குரை, 1968: ப.10-18
22. வி.சி.கந்தையா, மேலது, ப.3,5
23. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேற்படி, ப.22
24. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேலது, ப.28
25. ம.சற்குணம், "மழைக்காவியம் பாடி வளம்பெருக்கும் அற்புதம்", சிந்தாமணி, 24.10.1971.
26. ம.சற்குணம், மேலது.
27. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேற்படி, ப.97, 98
28. ம.சற்குணம், மேலது.
29. ச.வே.சுப்பிரமணியன், தமிழ் இலக்கிய வகையும் வடிவமும், 1984: ப.568-570
30. வி.சி.கந்தையா, மேற்படி, ப.410,313
31. வி.சி.கந்தையா, மேலது, ப.415

இயல் மூன்று

பெண் தெய்வ வழிபாடு

இவ்வியலில், பெண் தெய்வப் பாடல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் முதன்மையற்று விளங்கும் பெண் தெய்வ வழிபாடு, அதற்கான அடிப்படைக் காரணம் என்பன ஆராயப்படுகின்றன.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் வழங்கும் சைவ சமயம், சில பிரத்தியேகமான அம்சங்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. ஆகம முறையில் அமைந்த கோவில்களும் கோவில் சார்ந்த ஆகம முறை களும், வழிபாட்டு முறைகளும் இங்கு மிகக் குறைவு. மிகப் பழமையான இந்து மதத் தத்துவம் முருகன் என்பதை ஆராய்ச்சியாளர்கள் விளக்கியுள்ளனர். முருகனோடு வள்ளியும் சேர்ந்தமைந்த வழிபாடு காலப்போக்கில் வேறு வேறு தெய்வப் பெயராக அமைந்த வழி பாடுகளாக மாறியிருப்பதைக் காணக்கூடியதாகவிருக்கின்றது. இந்த வழிபாட்டு முறையே வெளித் தொடர்புகளாலும் மக்களது விரிந்த சமய நாற்பயிற்சிகளாலும் சிவ வழிபாடு, சக்தி வழிபாடு எனப் பிரிந்தது. ஆயினும் மட்டக்களப்பைப் பொறுத்தவரையில் சிவ வழிபாடு நிலை பெறாமற் போகச் சக்தி வழிபாடு தான் பெரிதும் காலூன்றலாயிற்று.⁽¹⁾

கிராமியப் பெண் தெய்வங்களின் சிறப்பியல்புகள்

பெண் தெய்வங்கள் பற்றி நோக்கும்போது, இங்கு பெருந் தெய் வங்கள், சிறு தெய்வங்களை இரு வகையாய் வழிபாட்டுவருதலை அறியமுடிகின்றது. பெருந் தெய்வங்களாக கண்ணகை அம்மன், திரெளபதி அம்மன், மாரி அம்மன் ஆகிய தெய்வங்களும், சிறு தெய்வ வழிபாட்டு முறையினுள் பத்திரகாளி, பேச்சியம்மன். கடல் நாச்சி யம்மன், சடலைக்காளி போன்ற தெய்வங்களும் வணங்கப்படுகின்றன. மாரியம்மன், பேச்சியம்மன், கண்ணகை அம்மன், திரெளபதி அம்மன்,

பத்திரகாளி என்ற பெயர்களால் இப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் அனைத்துக் கோவில்களும் அவற்றில் நிகழும் வழிபாட்டு முறைகளும் ஒரு சக்தியின் வழிபாட்டுத் தொடர்பானவையே என்பது வெளிப்படை. பராசக்தியின் இப்பெயர் வேறுபாடுகளுக்கேற்ற வகையில் வெவ்வேறு கதைகளும் அவற்றைப் பாடும் தாலாட்டு அம்மானை, அகவல், ஊஞ்சல், குஞ்சத் து முதலானவையுமாகப் பல்வேறு பாடல்கள் எங்கும் படிக்கப்பெற்று வருதலை எல்லோரும் அறிவர். இத்தெய்வங்கள் சுட்டிய பாடல்கள் பண்டு தொட்டுக் கோவில்களில் பாடப்பட்டு வருகின்றன. மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்துப் பெண்தெய்வ வழிபாட்டிற் காணப்படும் அம்மன் பெயர்கள் யாவும் அன்னை பராசக்தியும் உலக மாதாவுமான ஒரே அம்பிகையினையே குறிக்கின்றன என்பதற்கு “மகாமாரித் தேவி திவ்விய கரணி” என்னும் வழிபாட்டுப் பாடல் நூல் ஆதாரம் காட்டி நிற்கின்றது.

மகாமாரித் தேவி திவ்விய கரணியில், மாரியம்மன் துதிப் பாடலில்,

“ஆதி அம்பிகையே அகிலம் படைக்க முக்குணமும் மூன் றுவமதானாய்” என்றும்

“சதா சிவனுடனே பராசக்தியாகிய அருளற் றொழிலை யருஞ்ஞன் செய்தாய்”⁽²⁾ எனப் பாடப்படுகின்றது. சிவ முத்துமாரியம்மனைப் பாடும் போது,

“ஸ்ராவு நற்கர தவனையருள் பவளே ஏகமுறு மீச்ருட ணென்று முறைபவளே” என்றும்

“ஏழுலகி லுற்றுவயிருக்குயிர் நீயம்மா”⁽³⁾ என்றும் பராசக்தியாய் பாடப்படுகின்றது. கடல் நாச்சிமார் பாடலில்,

“ஆதி பராசக்தி அம்மனை நோக்கி நாடும் புவியோர்கள் போற்ற நவ கோடி சக்தி கலையினிலொன்றை ஓடுந் திரைகடல்நடுவே”⁽⁴⁾ என்ற பாடலில் பராசக்தியின் அம்சம் என்று கூறப்படுகின்றது.

கண்ணகை அம்மன் பாடலில்,

“ஏர்வளரும் பூலோகத் தீஸ்வரியே” என்றும்,

“பார்வளரும் பைந்தமிழ் சேர் பைங்கிளியே பார்வதியே”⁽⁵⁾ எனவும் பாடப்படுகின்றது. பேச்சியம்மன் துதியில்,

“ஜயம் இலியும் அகோரப் பேச்சி

அறியோம் பகவதி ஓம் பராசக்தி”⁽⁶⁾ என்றும் பாடப்படுகின்றது. திரெளபதி அம்மன் துதியில்,

“ஙங்கார முக்கோணம், வண்ணமகளே திரெளபதை நாயகமே ஓம் நமசிவாயமென்று”⁽⁷⁾ என்ற பாடலிலும் அத்தகைய மூலசக்தி வடிவமாக நோக்கும் பாங்கையே காணக்கூடியதாகவிருக்கின்றது. பத்திரகாளி பாடலிலும்,

“சுடலையில் நடத்தி குட் சாகுட் சத்தி

தில்லையில் சிவனுடன் திருநடனம் புரி”⁽⁸⁾ என்று பாடுவது நூடாக ஆதிமூல சக்தியான பெரும் பெண் தெய்வங்களையும் சிறு பெண் தெய்வங்களையும் வழிபாடும் போக்கினைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவ்வாறு ஒரு மூல சக்தியின் பல்வேறு வடிவங்களாகப் போற்றப்படும் பெண் தெய்வங்களின் வழிபாடுகளை நோக்கின், இத்தெய்வங்கள். போர்க்குணம் கொண்டவையாகவும், வீரு கொண்ட தெய்வங்களாகவும் காணப்படுகின்றன. அவ்வாறே போற்றப்படுகின்றன. இப் பெண் தெய்வங்களை சாந்த வடிவினதாய்க் கொண்டு வழி படும் போக்கினைக் காணமுடியவில்லை. முக்கியமாக வழிபடப்படும் பெண் தெய்வங்கள், சிறு தெய்வங்கள் அனைத்துமே வீரு கொண்ட தெய்வங்களாகவே இப்பிரதேசத்தில் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை போற்றப்படுவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இதற்கு மகாமாரித் தேவி திவ்விய கரணி என்னும் நூல் சிறந்த ஆதாரமாக இருக்கின்றது. கண்ணகையைப் பாடும்போது,

“எண்ணாயிரஞ் சமணரை வதைத்வரும் நீ”⁽⁹⁾ என்றும்

“அன்றவன் மதுரை அழித்த கண்ணகியே”⁽¹⁰⁾ என்றும்,

“களி கணங்களுடனாடு கின்ற காளி”⁽¹¹⁾ என்றும் வீரு கொண்ட தெய்வமாகப் போற்றப்படுகின்றாள்.

இதே போன்று திரெளபதித் தெய்வமும், அதனுடைய தோற்றமும் வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

“அக்கினியில் நீ பிறந்தாய் வண்ண மகளே துரெளபதை நாயகமே நெருப்பம்மா உன் சடலம் தாயே”⁽¹²⁾

“வாளொருகை சூலமம்மா வண்ண மகளே துரெளபதை நாயகமே வலது கையில் சக்கரமாம்

சக்கரத்தைத் தானெடுத்து வண்ணமகளே துரோபதை நாயகமே சதுராட வாற ணென்றாய்..”⁽¹³⁾ என்று பாடப்படுகின்றது.

மாரியைப் பாட வரும்போது,

“சக்தி பரிகலங்கள் தானெங்கும் காவல் நிற்க
பத்து லட்சங் கோடி பரிகலங்கள் தான் சூழப்
பொன்னின் சிலம்பெடுத்துப் பூலோகம் சுற்றிவர”⁽¹⁴⁾
என்று வெற்றித் தெய்வமாகப் பாடப்படுகின்றது.

காளியைக் குறித்துப் பாடும்போது,

“ஈசுபரியாகவே வடவையை எரித்தனை நீ
முட்டவே மது வாங்கி ஷத்துணியானநீ
மோது கடலேழையும் முன்னே சூடித்தநீ
துட்டப் பசாசுகளை வெட்டியே வென்றநீ
சுடலையிற் பேச்சியாய் நடனமிட்டநீ”⁽¹⁵⁾ என்று வீறுகொண்ட
தெய்வமாகப் போற்றப்படுவதோடு,

“எத்திசையும் தான் மிதிக்க வீரம்மா காளி
இரத்தப் பலியருந்தும் வீரம்மா காளி” என்றும்,

“கக்கக் குருதி வெள்ளாம் வீரம்மா காளி
கையினிலே திரிகுலம்” என்றும்,

“பொலியாடு கோழிகளை வீரம்மா காளி
பிளந்துதிரமே குடிப்பார் வீரம்மாகாளி”,⁽¹⁶⁾ என்று இப்பாடல்
காளியின் அகோர வடிவத்தைச் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றது. எனவே
மேற்காட்டியசான்றுகளைக் கொண்டு நோக்கும்போது இப்பிரதேசத்தில்
பல்வேறுபட்ட பெண் தெய்வங்கள் போற்றப்பட்டாலும், அவை
அனைத்தும் ஆதி பராசக்தியின் பல்வேறு வடிவங்கள் என்பதையும்
அத்தெய்வங்கள் அனைத்தும் வீறுகொண்ட போர்த் தெய்வங்களாக,
வெற்றித் தெய்வங்களாகப் போற்றப்படுவதையும் இப்பெண்தெய்வப்
பாடல்கள் நிருபிக்கின்றன.

முதன்மைத் தெய்வங்கள்

மேலே பெண் தெய்வப் பாடல்களின் பொதுப் பண்பு பற்றி
நோக்கப்பட்டது. இதனை அடுத்து இப் பெண்தெய்வ வழிபாட்டில்
மட்டக்களப்பு மக்களின் சமய வாழ்க்கையில் மிகவும் முக்கியத்துவம்
பெற்று விளங்கும் முதன்மைத் தெய்வங்கள் பற்றித் தொடர்ந்து
நோக்கப்படுகின்றது. இவ்வழிபாடு எந்தளவுக்கு இப்பிரதேச மக்களின்
சமய வாழ்க்கையில் சிறப்பிடம் பெற்றிருக்கின்றது என்றும்,
இம்முதன்மைத் தெய்வ வழிபாடு மக்களிடையே இன்று எத்தகைய
நிலையைப் பெற்று விளங்குகின்றது என்றும் ஆராயப்படுகின்றது.

மட்டக்களப்புப் பிரதேச மக்களிடையே வழிபாடப்படும் பெண்
தெய்வ வழிபாட்டில் பெருந்தெய்வங்களாகப் போற்றப்படுவை
கண்ணகை அம்மனும், திரெளபதி அம்மனும், மாரி அம்மனுமே.
இப்பெருந் தெய்வங்களும் ஏனைய சிறுதெய்வங்களும் ஒரு மூல
சக்தியின் அம்சங்களாக, பல்வேறு தோற்றங்களாகக் கொண்டு
ஒவ்வொரு தெய்வத்துக்கும் மாறுபட்ட வழிபாட்டுச் சடங்கு
முறைகளைச் செய்து வழிபாடாற்றப்படுகின்றது.

கண்ணகி அம்மன்

கண்ணகி அம்மன் வழிபாடு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில்
பெருந்தெய்வ வழிபாட்டில் ஒன்றாய்ப் போற்றப்பட்டு வருகின்றது.
ஸழநாட்டுத் தமிழரையும் தென்னிந்தியத் திராவிட மக்களையும் சிங்கள
மக்களையும் ஒன்றுபடுத்தும் பண்பாட்டுத் தொடர்புகளில் பத்தினித்
தெய்வ வழிபாடு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.⁽¹⁷⁾

இக்கண்ணகி வழிபாடு ஈழத்திலும் பரவி வேருள்ளக்
காரணமாயிருந்தவன் கி.பி.113-135 ஆகிய காலகட்டத்தில் ஆட்சிப்பிரிந்த
முதலாம் கயவாகு மன்னனே.⁽¹⁸⁾ கண்ணகி வழிபாடு ஈழத்திலே பரவி
நிலைபெற்றதும் பல இடங்களிலும் கண்ணகிக்கு ஆலயங்கள்
ஏழுந்தன. இவற்றைச் சிலப்பதிகாரம் உறுதி செய்வதோடு
இராஜாவலிய, கஜபா கத்தாவ, இராஜரத்னாகரய, என்னும் சிங்கள
நூல்களும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இவ்வாறு கஜபாகு மன்னனால்
கொண்டுவரப்பட்ட கண்ணகி வழிபாடு ஈழத்திலே மிகவும் வேருள்ளி
நிலைத்ததோடு சிங்கள மக்களிடையே பத்தினி வழிபாடாகவும்
தமிழரிடையே கண்ணகி வழிபாடாகவும் மலர்ந்துள்ளது.

மட்டக்களப்பில் ஊர்கள் தோறும் கண்ணகை அம்மனுக்கு
கோவில்கள் உள். அவற்றை உடுக்குச் சிந்து அல்லது ஊர்ச்சற்று காவியம்
விளக்கிச் சொல்லும். அதே போல குவாய் குயில் வசந்தன் பாடல்களும்
பட்டிமேட்டு அம்மன் காவியம் போன்றனவும் கூறிச் செல்கின்றன.
இவற்றிலிருந்து ஊர்கள் தோறும் கண்ணகி கோவில்கள் இருப்பதை
அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. மட்டக்களப்புக் காரைதீவு, கல்முனை
போரதீவு, மட்டக்களப்புப் போரதீவு, இலாவணை- ஈரக்குளம்,
ஆரையம்பதி, மட்டக்களப்பு- புதுக்குடியிருப்பு, கோட்டைக் கல்லாறு,
அமிர்தகழி, மகிழுத்தீவு, முதலைக்குடா, முனைக்காடு, கொக்கட்டிச்
சோலை- தாளங்குடா, களுவங்கேணி- அரசடி, கற்குடா, வீரமுனை,
தம்பலுவில், வந்தாறு மூலை, அக்கரைப்பற்று-பட்டிநகர், பாண்டிருப்பு,
எருவில், மகிழுர், களுவாஞ்சிக்குடி, பழுகாமம், களுதாவளை, தேத்தாத்
தீவு, செட்டிபாளையம், கிரான் குளம், மண்முனை, முதலைக்குடா,

தாண்டவன்வெளி, கொத்துக்குளம், துமிலைத் தீவு, ஈச்சந்தீவு, ஆகிய இடங்களில் கண்ணகிக்குக் கோவில்கள் அமைக்கப்பட்டு வழிபாடுகள் செய்யப்படுகின்றன என்ற செய்தி கண்ணகி அம்மன் உடுக்குச் சிந்துப் பாடல்களால் அறியப்படுகின்றது.

திரெளபதி அம்மன்

கண்ணகி அம்மனுக்கு அடுத்து திரெளபதி அம்மன் பெருந் தெய்வமாகக் கொண்டு வழிபாடாற்றப்பெற்று வருகின்றது. மட்டக்களப் பின் பழமையானதிரெளபதி அம்மன் கோவில் கல்முனைக்கருகே பாண் டிருப்பு என்னும் கிராமத்தில் அமைந்துள்ளது. பாண்டவர் பத்தினி யாகிய திரெளபதி கதையுடன் சம்பந்தப்பட்டுத்தப்பட்டு இன்றும் திரெளபதி அம்மன் உற்சவங்கள் நடக்கின்றன. கற்புடைய பெண்டிர்களாகிய பஞ்ச கண்ணிகைகளில் ஒருத்தியாக திரெளபதி போற்றப்பட்டு வருகின்றாள். தமிழ் நாட்டில் “அழியாத பத்தினி” என்ற பெயருடன் வழங்கப்பட்டு வருகின்றாள். பிற்காலத்தில் எழுந்த வரலாறுகளினால் கண்ணகியும் திரெளபதியும் ஒன்றாக்கப்பட்டு இன்று “பத்தினி” என்ற பொதுப்பெயரோடு வழங்கக் காண்கின்றோம். தென்னிந்தியாவில் இன்றும் திரெளபதி அம்மன் உற்சவம் கொண்டாடப்படுகின்றது.⁽¹⁹⁾ ஈழத்தின் மேற்குக் கரையில் உடப்பு என்ற இடத்தில் பிரபஸ்யம் பெற்ற திரெளபதி அம்மன் கோவில் உள்ளமையும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலும் இத்தெய்வத்தின் வழிபாடு நிலவி வருவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இங்கு நடக்கும் வருடாந்திர விழா மட்டக்களப்புத் தமிழில் “தீப்பள்ளயம்” என்று அமைக்கப்படுகின்றது. “பள்ளயம்” என்றால் பெருவேள்வி என்று பொருள்படும். பாண்டிருப்புக் கோவிலும் திரெளபதை அம்மன் வழி பாடும் கண்டி விமலதர்ம சூரியன் (கி.பி.1594-1604) காலத்தில் நிறுவப் பட்டன என்று தெரியவருகின்றது. அக்காலத்திலே வட இந்தியாவில் இருந்து மட்டக்களப்பிற்கு வந்த தாதன் கவுத்தன் என்பவர் இங்கிருந்த சிற்றரசனான எதிர்மன்ன சிங்கனின் உதவியோடு இக்கோவிலை அமைத்தான் எனப் பாண்டிருப்புக் கோவில் பற்றிய பட்டயங்கள் கூறுகின்றன.⁽²⁰⁾

மகா விஷ்ணுவிற்கும் திரெளபதிக்கும் கண்ணகிக்கும் மற்றும் இந்துக்கடவுளர்க்கும் ஒருங்கே கோவில்கள் அமைந்திருப்பதை மட்டக்களப்பில் தான் காணமுடியும். இங்கு வைணவ சமயக் கடவுளரும் சமண சமயக் கடவுளரும் இந்துக் கடவுளரும் ஒருங்கே எழுந்தருளி யிருப்பது இச் சமுதாய அமைப்பினை, ஒருமைப்பாட்டினை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இத்திரெளபதி அம்மன் கோவில் உற்சவத்தின்போது வில்லி பாரதம் படித்தல் நடைபெறும். நாட்டுக்கூத்து முறையில் பாரதப் போர் நிகழ்ச்சிகள் இரவிரவாக நடைபெறும். பாண்டுவின் புத்திரர்களுக்கும் துரியோதனன் ஆகியோருக்கும் இடையே தோன்றிய மனமுரண்பாடு களும் அதனால் அவ்விரு குடும்பத்தார்களுக்கும் இடையிலேற்பட்ட போர்களும் அழிவுகளும் தொடர்ந்து பதினெட்டு இரவுகள் கூத்து நாடகங்களாக ஆடப்பட்டு வருகின்றன.

பண்டைய கண்டி மன்னன் விமலதர்ம சூரியன் காலத்திலேதான் திரெளபதை அம்மன் வழிபாடு மேலோங்கியது. பாண்டிருப்பு திரெளபதி அம்மன் மீது பற்றுக்கொண்ட விமலதர்மன், அம்மனை வழிபடும் பொருட்டு இவ்வாலயத்துக்கு அடிக்கடி வருகைதந்ததாகவும் வயல் நிலங்களையும் வெள்ளிக் களஞ்சியங்களையும் ஆலயத்துக்குக் கொடுத்ததாகவும் கோவில் பட்டயம் கூறுகின்றது.

“விமலதர்மனென்னும் வேந்தகை மகிழ்ந்து கமலவிழிக் கண்ணன் கருணைதங்கு மிப்பதிக்கு வேண்டும் வயல் நிலமும் வெள்ளிக் களஞ்சியமும் தாண்டு திகரிதந்தம் சோதியேழ வீற்றிருந்து மன்னன் கண்டி நகர் சென்றான்” என்னும் பட்டயக் கற்றிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

மாரியம்மன்

இத்தெய்வத்தினை, மாரியம்மன் என்றும், மகாமாரி அம்மனென்றும், முத்துமாரி அம்மனென்றும் இப்பிரதேசத்து மக்கள் போற்றி வழிபடுகின்றனர். இங்குள்ள கொத்துக் குளத்து மாரியம்மன் கோவில் தான் மட்டக்களப்புப் பகுதியில் அறியப்பெற்ற ஆகியான ஒரு மாரியம்மன் கோவில் என்று கூறுகின்றார்கள்.

மாரியம்மன் கோவிலாக இத்தலம் பிரபஸ்யம் பெற்று விளங்கத் தொடங்கிய காலத்தில் இருந்து, உயிர்ப்பலி கொடுக்கும் வழக்கம் இருந்து வந்துள்ளதென்றும் அறியப்படுகின்றது.

இங்குள்ள முத்துமாரியம்மன் இதற்கு முன்பு இக்கோவிலுள் இருந்த அம்மன் சிலையின் கீழ் வைக்கப்பெற்றிருந்த “இயந்திரம்” மலையாள மந்திரம் வரையப்பெற்ற தாமரைத் தகட்டினாலாளதென்றும், அத்தகடு இறந்து படப் பட உயிர்ப்பலி கொடுக்கும் அம்மனின் கோர மூர்த்தமும் காலகதியில் வலுவிழிந்து போயிற்றென்றும் இங்கு கூறுவர்.⁽²¹⁾ இக் கோவிலே உயிர்ப்பலி கொடுத்தலை முதன்முதலாக மாற்றியமைத்தற்கு முன்னோடியாக அமைந்ததெனலாம்.

இக்கோவிலைப் போன்று சிறப்புற்று விளங்குகின்றது மட்டக் களப்புக் கோட்டைமுனைப் புன்னையம்பதி மாரியம்மன் கோவில். இக் கோவிலின் புற வீதியில் வைரவர், மாரியம்மன், கண்ணகைஅம்மன், பாலாவதனன், பேச்சியம்மன் ஆகிய தெய்வங்களுக்குக் கோவில்கள் அமைந்துள்ளன.⁽²²⁾

இம்மாரியம்மன் துன்பங்கள் நோய்களிலிருந்து மக்களைக் காப்பவளாகவும், அனைவருக்கும் அருள்புரியும் தெய்வமாகவும் போற்றப்படுகின்றாள். மகாமாரித் தேவி திவ்வியகரணி என்னும் வழிபாட்டுப்பாடல் நூலில் இது பற்றி விளக்கமாகப் பாடப்பட்டுள்ளது. மாரியம்மனை வேண்டும் பாடல்களில்,

“மாறாத நோய்பினியைச் சிவமுத்து மாரி

தாயார் மாற்றிவிட வேணுமம்மா சிவமுத்து மாரி”⁽²³⁾ என்று நோய்களைப் போக்கும்பதி வேண்டப்படுகின்றது. இதைப் போன்றே,

“காய்ச்சல் கண்நோய் பினியை சிவமுத்து மாரி

தாயார் கண்நோயை மாற்றனுமம்மா சிவமுத்துமாரி”⁽²⁴⁾ என்று வேண்டுதல் செய்யப்படுகின்றது. தெய்வம் நோய் பினியிலிருந்து காக்கும் காவல் தெய்வமாக இப்பிரதேசத்தில் இன்றும் போற்றி வழிபடப்பட்டு வருகின்றது.

சிறுபெண் தெய்வங்கள்.

பெருந்தெய்வங்களை அடுத்து இங்கு வழிபடப்படுகின்ற சிறு தெய்வங்கள் பற்றி இனித் தொடர்ந்து நோக்கப்படுகின்றது. பெருந் தெய்வங்களெனினும் சிறு தெய்வங்களெனினும் இம்மட்டக்களைப்புச் சமுதாய அமைப்பின் தன்மை காரணமாக எல்லாப் பெண் தெய்வங்களும் ஒரு சுக்கியின் பலவேறு தோற்றங்களே என்ற அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையோடு இப்பிரதேசத்தில் வழிபாடாற்றப்படுகின்றது. இவ்வாறான சிறு தெய்வங்களாக காளி, பேச்சியம்மன், முத்துக்கிழவி, பத்திர காளி, நாக கன்னி போன்ற தெய்வங்கள் போற்றி வழிபடப்படுகின்றன.

காளியம்மன்

பெருந்தெய்வங்களைப் போன்றே இத்தெய்வமும் இச்சமூக மக்களிடையே முதன்மையாகப் போற்றப்படுகின்றது. கண்ணகி அம்மன், மாரியம்மன், நோய் பினிகளில் நின்றும் காக்கும் தெய்வமாகவும் அகோர வடிவுடையவளாகவும் போற்றப்படுகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் ஏராவூர் பத்திரகாளி, பெரிய போரைத்தீவு பத்திரகாளி அம்மன் ஆகிய கோவில்கள் சிறப்பாகப் போற்றப்படுகின்றன. ஏராவூர்ப்

பகுதியில் அடர்ந்தகாட்டுமரங்கள் இருந்தமையால், மாங்காட்டுக் காளி என்றும் பத்திரகாளி என்றும் அழைக்கப்பட்டு வரும் அம்பிகையின் வருடாந்த உற்சவம் ஆனி உத்திரத்தில் தொடங்கி 13 நாட்கள் நடை பெறும். இக்கோவிலின் புற வீதியில் வைரவர், மாரியம்மன் கண்ணகை அம்மன், பாலாவதனன் பேச்சியம்மன் ஆகிய தெய்வங்களுக்கான கோவில்கள் அழைக்கப்பட்டுள்ளன.⁽²⁵⁾

இக்காளியம்மன் அடியவர்களது நோய் பினிகளையும் துன்பங்களையும் தீர்க்கும் தெய்வமாகப் போற்றப்படுவதை மகாமாரித்தேவி திவ்வியகரணியில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

“கருணைதந் தென்றுமே காக்க வந்தாயே
அளி மீறி யிசைபாடு மடியார்கள் துயர்தீர்க்கு

மம்மையே வீரபத்திர காளித்தாயே”⁽²⁶⁾ என்று போற்றிப் பாடப்படுகின்றது. இத்தெய்வம் இன்றும் மக்களுடைய சமய வாழ்க்கையில் சிறப்புடைத் தெய்வமாக வழிபடப்பட்டு வருகின்றது.

பேச்சியம்மன்

இப்பிரதேசத்தில் பேச்சியம்மனுக்கென்றொரு தனிக்கோவில் எதுவுமில்லை. இத்தெய்வம்காளி கோவில்களிலும் மாரியம்மன் கோவில்களிலுமே வழிபடப்பட்டு வருகின்றது. இக்கோவில்களில் விழாக்கள் நடைபெறும் காலங்களில் தெய்வங்களை அழைத்து, அதாவது தெய்வம் உருவேறுபவர்கள்மீது தெய்வங்களை உருவேற்றும் போது பேச்சியம்மன் தெய்வத்தையும் உருவேற்றி வழிபட்டு நோய் துன்பங்களைத்தீர்த்தருஞம்படி வேண்டப்படுகின்றது. இந்நிகழ்ச்சியை இங்கு “கட்டுச் சொல்லுதல்” என்று அழைப்பார்கள். இதன்போது, முத்துக்கிழவி, ஆகாசக்காளி, வடபத்திர காளி, நரசிங்கக் காளி, போன்ற சிறு தெய்வங்களையும் அழைத்து வழிபாடு செய்வர். இத்தெய்வங்களுக்கும் தனித்தனிக் கோவில்கள் எதுவுமில்லை. எனினும் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்து மக்கள், இத்தெய்வங்களை அன்றிலிருந்து இன்றுவரை போற்றி வழிபட்டு வருகின்றனர்.

இவ்வாறு. பல சிறுதெய்வங்கள் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் வழிபப்பட்டு வருகின்றன. இவை சிறு பெண் தெய்வங்களாகக் கணிக்கப்படினும், மக்களிடையே முதன்மைத் தெய்வங்களாக கண்ணகை, திரெலபதி, மாரி ஆகிய தெய்வங்களுக்கு எத்தகைய முக்கியத்துவம் இருக்கின்றதோ, அதேயளவு சிறப்பும் முக்கியத்துவமும் பெற்று விளங்குவதை நடைமுறையில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இதற்கு இப்பிரதேசத்து மக்களின் வாழ்க்கை முறையும். சமூக அமைப்புமே

அடிப்படைக் காரணம். தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டின் முக்கியத்துவத்தை இதிலிருந்து கண்டுகொள்ள முடிகின்றது.

அடிக்குறிப்பு

1. வி.சி.கந்தையா, மட்டக்களப்புச் சௌகர்க் கோவில்கள், 1983: ப.17
2. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மகாமாரித் தேவி திவ்வியகரணி, 1971: ப.14
3. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேலது, ப.23
4. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேலது, ப.59
5. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேலது, ப.63
6. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேலது, ப.110
7. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேலது, ப.120
8. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேலது, ப.154
9. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேலது, ப.105
10. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேலது, ப.66
11. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேலது, ப.73
12. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேலது, ப.120
13. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேலது, ப.121
14. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேலது, ப.54
15. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேலது, ப.160
16. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேலது, ப.160
17. வை.முத்துக்குமார சுவாமி, “இலங்கையில் பத்தினி”, வானொலி மஞ்சரி, 18 செப்டெம்பர் 1955.
18. வை.முத்துக்குமாரசுவாமி, “இலங்கையில் பத்தினி வழிபாடு”, இந்து சாதனம், 25.10.1943.
19. தி.சதாசிவ ஜூயர், மட்டக்களப்பு வசந்தன் கவித் திரட்டு, முன்னுரை, 1940.
20. வே. சாமிநாத ஜூயர், சிலப்பதிகாரம், 1927: ப.589
21. சிவன், “பத்தினி வணக்கத்தின் வரலாறு பரவிய விதமும் அடைந்த மாறுதல்களும்”, ஈழகேசி, 19.11.1939.
22. வி.சி.கந்தையா, மேற்படி, 1983, ப.157.
23. வி.சி.கந்தையா, மேலது, ப.149
24. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேலது, ப.151
25. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேற்படி, 1983, ப.34
26. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேலது, ப.35
27. வி.சி.கந்தையா, மேற்படி, 1983, ப.151
28. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேற்படி, ப.157

தியல் நாண்கு

ஆண் தெய்வ வழிபாடு

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் நாட்டார் வழக்கிலுள்ள சமய வழிபாட்டுப் பாடல்களை ஆராய்கின்ற பொழுது ஆண் தெய்வ வழி பாட்டில் இடம் பெறுகின்ற பாடல்களும் கணிசமான அளவு கிடைத் துள்ளன. இவற்றுள் பெரும்பாலான பாடல்கள் ‘மகாமாரித் தேவி திவ்விய கரணி’என்ற நாலில் வெளிவந்துள்ளமையினால் சாங்ராதாரங் களுடன் இப்பாடல்களின் இயல்பு பற்றி அறியக்கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளது. இப்பாடல்களினுடைய பயன்பாடு பற்றிய ஆய்வை நிகழ்த்துவதற்குத் துணையாக இப்பிரதேசத்தின் ஆண் தெய்வ வழி பாட்டு முறைகளை அறிந்துகொள்ளுதல் இன்றியமையாததாகின்றது.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் பெண் தெய்வ வழிபாடு முக்கியத் துவம் பெற்று, நிலைபெற்று விளங்குகின்றது எனினும் பெண் தெய்வ வழிபாட்டுடன் இணைவாக ஆண் தெய்வ வழிபாடும் இடம் பெற்று வருகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் தொடக்க காலங்களில் எத்தகு வழிபாட்டு முறைகள் நிலவின என்பதற்கு உரிய தடயங்கள் இன்று கிடைக்க வில்லை. காலப்போக்கில் ஏற்பட்ட சமூக அரசியல் பண்பாட்டு மாற்றங்களின் விளைவால், பெண் தெய்வ வழிபாடு முதன்மைப் படுத்தப்பட்டமை அறியக்கூடிகின்றது. எனினும் ஆண் தெய்வ வழிபாடும் மக்களின் சமய வாழ்க்கையில் பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றது என்பதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

பண்டு தொட்டு நிலவிவந்த மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் சௌகர்களை வழிபாட்டுத் தெய்வம் முருகனாகக் கருதப்படுகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் முருகன் கோவில்கள் அமைந்துள்ள மண்டூர், சிற்றாண்டி, தாந்தாமலை (திருக்கோவில், கதிர்காமம், வெருகல்) முதலிய இடங்கள் வரலாற்றுப் பழமையிக்க முருக வழிபாட்டுத் தலங்களாகவும், வரலாற்றுப் பழமையைக் கற்பிக்கும் புராணக் கதைகளைக் கொண்டன வாகவும் விளங்குகின்றமை இக்கூற்றை மேலும் வலுப்படுத்துகின்றது.

பின்பு, சமுதாய மாற்றங்களுக்கும் வளர்ச்சி நிலைக்கும் தேவை களுக்கும் அமைய வேறு தெய்வங்களும் போற்றப்படலாயின. இன் நைய நிலையில் இப்பிரதேசத்தில் ஆண் தெய்வ வழிபாடு முக்கியத் துவம் பெற்றுப் போற்றப்படாமல் பெண் தெய்வங்களுக்கே முதன்மை கொடுத்து வழிபடப்பட்டு வரினும் ஆண் தெய்வ வழிபாடு அன்றி விருந்து இன்று வரை மக்களின் சமூக வாழ்க்கையில் மறக்கப்படாது போற்றப்பட்டு வருவதை, இப்பிரதேசத்திலிருக்கும் ஆண் தெய்வ ஆலயங்களைப் பேணுவதிலிருந்தும் இங்கு எழும் இலக்கிய நூல்களி விருந்தும் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இப்பிரதேசத்தில் ஆகமமுறையிலமையாத, சாதாரண நிலைப் பட்ட மக்களின் வாழ்க்கைச் சூழலோடு இணைந்த வழிபாட்டு முறை களமைந்த தெய்வ வழிபாட்டு முறையே முதன்மைப்பட்டு நிற்பதால், அம்மக்களின் குறைகளைத் தீர்க்கும் தெய்வங்களாகிய வீரபத்திரர், வதனமார், பிள்ளையார், வைரவர், நாகதம்பிரான் போன்ற தெய்வங்கள் முக்கியத்துவப் படுத்தப்பட்டு வழிபடப்படுகின்றன. ஆகம விதிப்படி அமைந்த முருகன், சிவன், விஷ்ணு வழிபாடுகள் இப்பிரதேசத்தில் நிலவிய போதும், அவற்றின் முக்கியத்துவம் மக்களிடையே குறைவாகவே இடம்பெற்றுள்ளது. இம்மட்டக்களப்படுப் பிரதேசத்தில் முருகன், சிவன் ஆலயங்கள் பிரசித்தியும் பழையையும் பெற்றுள்ளன. எனினும் நடைமுறையில் மக்களின் வாழ்க்கையோடு இரண்டறக் கலந்த ஏனைய தெய்வ வழிபாட்டினைப்போல் சிவ வழிபாடும் விஷ்ணு வழிபாடும் மக்களின் சமய வாழ்க்கையில் அத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியவில்லை. ஆகம விதிப்படி அமைந்த ஆலய வழிபாட்டின் பங்கு இப்பிரதேசத்து மக்களின் சமய வாழ்க்கையில் பெருமளவு முக்கியத்துவமானதாய் விளங்கவில்லை.

கிராமிய வழிபாட்டில் இடம்பெறும் முதன்மைத் தெய்வங்கள்

மட்டக்களப்படுப் பிரதேசத்தில் கிராமிய மக்களின் சமய வாழ்க்கையில் ஆகம நெரிக்கு உட்படாத முக்கிய இடத்தைப் பெற்று முதன்மைத் தெய்வங்களாக பிள்ளையார், வீரபத்திரர், வதனமார், ஆகிய தெய்வங்களும், அதற்கு அடுத்த நிலையில் வைரவர், நாகதம்பிரான், காத்தவராயர், அனுமான், நரசிங்க வைரவர், குமாரன் (குமார) போன்ற தெய்வங்களும் போற்றப்படுகின்றன.

பெண் தெய்வ வழிபாட்டினை மூலமாகக் கொண்டு அமைந்த இப்பிரதேசத்து மக்களின் சமய வாழ்க்கைச் சூழலில், ஆண் தெய்வ வழி

பாடும் போற்றப்பட்டு வருகின்றதென்று மேலே கண்டோம். பெண் தெய்வங்களின் முதன்மைத் தெய்வம், சிறு தெய்வம் ஆகிய தெய்வங்கள் அனைத்தும் பல்வேறுபட்ட குணாம்சங்களையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் கொண்டமைந்தாலும், எவ்வாறு ஒரு மூல சக்தியின் வெல்வேறு தோற்றங்களாகப் போற்றி வழிபடப்பட்டு வருகின்றனவோ அது போன்றே ஆண் தெய்வங்கள் அனைத்தும் ஒரு மூலத்தின் பல்வேறு தோற்றங்கள் என்ற எண்ண நிலைப்பாட்டோடு இங்கு வழிபடப்பட்டு வருகின்றன. எல்லாத் தெய்வங்களும் உலகின் மூலத் தலைவனாகிய ஒருவனே என்ற அடிப்படைக் கருத்து நிலவுகின்றதென்பதற்கு அப்பிரதேசத்தில் எழுந்த “மகாமாரித் தேவி திவ்விய கரணி” என்ற நூல் சிறந்த ஆதாரமாக விளங்குகின்றது.

ஒரு சமுதாயத்தின் உருவாக்கத்திற்கும் அமைப்பிற்கும் அச்சமுதாயத்தின் சமய வழிபாடு, சமய வழிபாட்டு நிலை, அத்திவாரமாக இருக்கின்றது என்பதை இங்கு கவனத்திற் கொள்ளல் வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் எல்லாத் தெய்வங்களையும் ஒரு மூல சக்தியின் பல்வேறு பிரிவுகளாக நோக்கும் போக்கு இப்பிரதேசத்தின் சமூக ஒருமைப் பாட்டிற்கு வித்திட்டது என்று கொள்ளின் பிழையாகாது. இவ்வாறு ஒரு தெய்வத்தின் பல்வேறு தோற்ற வடிவங்கள் தான் அனைத்துத் தெய்வங்களுமாகும் என்று கருதப்படும் நிலையில் தொடர்ந்து இம்மட்டக்களப்படுப் பிரதேசத்தில் பெருமளவு முக்கியத்துவம் பெற்ற முதன்மைத் தெய்வங்கள் பற்றி இங்கு முதலில் நோக்கப்படுகின்றது.

வீரபத்திரர்

மட்டக்களப்படுப் பிரதேசத்தின் ஆண்தெய்வ வழிபாட்டில் வீரபத்திரர் முதன்மைத் தெய்வமாகப் போற்றப்படுகின்றார். வீரபத்திரர் தக்கனது யாகத்தை அழிப்பதன் மூலம் அவனது அகம்பாவத்தை அழித்து, அஞ்ஞானத்தை அழித்த வீரத்தெய்வமாகவும், வீருகொண்ட தெய்வமாகவும் போர்க்கடவுளாகவும் போற்றி வழிபடப்படுகின்றார். உலகைக் காக்கும் திருமாலே விரபத்திரரின் வலிமையையும் போர்த்திறனையும் கண்டு ஆழ்ந்தது, திரும்பிச் சென்றுவிட்டார் என்று வீரபத்திரத் தெய்வத்தின் போர்த் திறத்தை மகாமாரித் தேவி திவ்விய கரணி எடுத்துக் காட்டுகின்றது.⁽¹⁾

இவ்வீரபத்திரர் சுவாமிக்கு இங்கு ஏறாலூர் என்னுமிடத்தில் பெருங்கோவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தலத்தில் வீரபத்திரர் மூலமூர்த்தியாகவும் காளியன்னை பக்கத்தில் வீற்றிருப்பவராகவும் வெளிப்பறத்தே நாக தம்பிரானும் வைரவரும் சுற்றுப்புறத்தே தேவதை

களாகவும் அமர்ந்து அருள்புரியும் வண்ணம் வீரபத்திரர் சுவாமி கோவில் அமைந்துள்ளது.⁽²⁾

வீரபத்திர் கோவில், காரைதீவு, களுவாஞ்சிக்குடி முதலிய ஊர்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளமை நோக்கற்பாலது. எமக்குக் கிடைத் துள்ள வீரபத்திரர் சுவாமி பாடல்களை நோக்குகின்றபோது அவை இம்தெய்வத்தின் தோற்றம் பற்றி நோக்குகின்ற கதையாகவே காணப் படுகின்றன. மகாமாரித் தேவி தில்லிய கரணியில், “சீர்புகழ் வீரன் சிறப்பசை பாடக்” என்னும் இப்பாடல்கள், தோற்ற வரலாற்றினைக் கூறுகின்றன.⁽³⁾ இத்தகு பாடல்கள் பொதுவாக வீரபத்திரர் சுவாமி கோவில் உற்சவ காலங்களில் படிக்கப்படுகின்றன. இக்கதையின் சுருக்கம் வருமாறு:

முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபிரானைத் தவப்பலத்தால் தனக்கு மருமகனாக்கிக் கொண்ட தக்கன் தானே முதல்வனைக் கர்வம் கொண்டான். இதனால் தான் செய்த யாகத்திற்குத் தன் மகளான தாட்சா யணியையும் மருமகனையும் தவிர மற்றைய யாவரையும் அழைத்துக் கொண்டான். தக்கன் செய்வது பெருங்குற்றமும் மகா பாதகமும் என உணராத தேவர்கள் யாகத்தில் அவிப்பலி ஏற்கத் தயாராயினர். இதனால் சிவனுக்குக் கோபம் உண்டாயிற்று. அப்போது ஏற்பட்ட நெற்றி வியர் வையில் நின்றும் உதித்தவர் தான் வீரபத்திரர் என்றும், சிவபெருமான் சொற்படி மிகுந்த அகோரத் தன்மை உடையவராகச் சென்று தக்கன் யாகத்தை அழித்தமையால் அகோர வீரபத்திரர் என்று அழைக்கப் பெற்றார் என்றும் கூறப்படுகின்றது.⁽⁴⁾

வீரபத்திரர் போர்த் தெய்வமாகவும் வெற்றித் தெய்வமாகவும் போற்றப்படுகின்றார்.

“---வீர மத்தளமும் விளங்கு பேரிகையும்
தாரகை வில்லும் தானெழுந்தார்ப்ப
சங்கு சே கண்டியும் சவணிக் கையுடுக்கும்
சிங்க நாதங்கள் சிலம்பிசை எழுப்ப”⁽⁵⁾
என்ற பாடல் இத்தெய்வம் போர்த்தெய்வம் என்பதனையும் வெற்றித் தெய்வம் என்பதனையும் தெளிவுபடுத்தி நிற்கின்றது. இதனால் இப்பிரதேசத்து மக்கள் வீரபத்திரரைத் தங்களுக்குச் சகல சக்திகளும் தந்தருளும் படி வேண்டி வழிபடுவர்.

அத்தோடு வறுமை, நோய் முதலிய துன்பங்களை இல்லாமல் செய்யும்படி வேண்டுவர். இதனையும் மகாமாரி தேவி தில்லிய கரணி பாடல் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

“பரமேயென் கவலைகள் பாரிய தொல்லைகள் வறுமை நோய் துன்பங்கள் மாற்றியனுதினம் தருமந் தந்திரட் சித்துக் காப்பாய்” என்று வேண்டுதல் செய்யப் படுகின்றது. மக்களிடையே வீர உணர்வை ஊட்டும் தெய்வமாகவும் இவ்வீரபத்திரர் தெய்வம் விளங்குகின்றது. ஏனைய தெய்வங்களை விட முதன்மையான தெய்வமாக இத்தெய்வத்தைப் போற்றுவதனாடாக மக்கள் இத்தெய்வத்தின் மீது ஆழ்ந்த நம்பிக்கையும் பற்றுதலும் கொண்டு பெரிதும் போற்றி வழிபடுகின்றனர்.

வதனமார்

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் கிராமியத் தெய்வங்களின் தனித் துவம் பெற்ற தெய்வமாக வதனமார் அமைகின்றது. மட்டக்களப்பின் “படுவான் கரரை” என்று கூறப்படும் மட்டக்களப்புக் கரர வாவிக்கு மேற்குப்பக்கமாக உள்ள பகுதிகளில் தான் இவ்வழிபாடு காணப்படுகின்றது.

இவ்வதனமார் தெய்வ வழிபாட்டினை மகாமாரித் தேவி தில்லிய கரணிப் பாடல்கள் விளக்கி நிற்கின்றன. இதில்,

“திருமரு வயோத்தியம்பதி தனில் இருந்து” என்று தொடங்கி வதனமார் வழிபாடு தோற்றம் பெற்ற கதை பாடலாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.⁽⁶⁾

இத்தெய்வம் பழைய காலத்திலிருந்து வழிபடப்பட்டு வந்த தெய்வமாகக் கருதப்படுகின்றது. இத்தெய்வமும் வீரத் தெய்வமாகப் போற்றப்படுகின்றது. சமூகத்தில் வீரம் போற்றப்பட்ட பழைய கால சூழலுக்கேற்ப வழிபடப்பட்ட தெய்வமாகவும் இதனைக் கருதுவதில் தவறில்லை போல் தெரிகின்றது.

“மழக்கயிறு கோடாலி வாள் பொல் லெடுத்துத் திறங்குலவு ரணசூர வீரகே சரியான செல்வமிகு நயினார் சிறந்து வீற்றிருந்தார்” என்னும் அடிகளும், “வீரசங் கியசையத் தரியவர்கள் வெருவ விண்ணாடர் புகழுவரு கணநாதர் பரவக் காரணம் தானமங் கலதேவருடனே

கருணை செறி வதனமார்⁽⁷⁾ என்ற பாடல் அடிகளும் வதனமாரின் வீரச் சிறப்பையும் பேராற்றலையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இத் தெய்வம், திருமாலின் மருகோனாகப் பொற்றப்படுகின்றது. இதற்கு, “செங்கண்ணொடு மால் மருகண் பாதமலர் போற்றி” என்ற வழிபாட்டுப் பாடல் ஆதாரமாகவிருக்கின்றது.⁽⁸⁾

பிள்ளையார்

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் மக்களின் சமய வாழ்க்கையில் முதன்மைத் தெய்வங்களில் ஒன்றாகப் பிள்ளையாரும் போற்றப்படுகின்றார். ஆகம விதிப்படியும், வேத மந்திரங்கள் இல்லாமலும் கிராமிய வழிபாட்டு முறையிலும் போற்றி வழிபடப்படுகின்ற தெய்வமாகப் பிள்ளையார் வழிபாடு அமைகின்றது. கிராமிய நோக்கில், பிள்ளையார் வழிபாடு இடையூறு போக்கும் தெய்வமாகவே (விக்ன விநாயகராக) போற்றப்படுவதைக் காணலாம். எக்கருமம் தொடங்கும் போதும் பிள்ளையார் வழிபாடியற்றல் கிராமிய மக்களின் பெரிய நம்பிக்கை வழிப்பட்ட ஒன்றாகும். இதனை மகாமாரித் தேவி திவ்விய கரணி காட்டும் பாடலில் காணலாம்.

“தாங்க வென்கரி போல முகவனே
தொல்லை இன்றி வருந்துயர் மாற்றுவாய்”என்றும்

“நல்வினை தீவினை நாடி வருகினும்
செல்வனே யுன் செயல் கண்டாயே”,⁽⁹⁾ என்ற பாடல் அடிகள் இதனை உறுதிப்படுத்தும். இதனோடு ஏனைய நோக்கங்களுக்காகவும் இப்பிரதேசத்தில் பிள்ளையார் வழிபாடு ஆற்றப்பட்டு வருகின்றது. ஆகாரமாக மகாமாரித்தேவி திவ்வியகரணியில்,

“செல்வமும் கல்வியுஞ் சிருமுதவி
நல்வரமே தருவாய் நல்ல விநாயகா
சத்திய வாக்குத் தந்தெனக்கின்று”,⁽¹⁰⁾ என்ற பாடல் அடிகள் காணப்படுகின்றன.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் பிள்ளையார் வழிபாடு அனைத்து ஊர்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. இவ்வழிபாட்டின் பரவலாக்கத்தி விருந்து இதன் முக்கியத்துவம் மக்களுக்கிடையே எந்தளவுக்குச் சிறப்புற்றிருக்கின்றதென்பதனை விளங்கிக்கொள்ள முடிகின்றது. பிள்ளையார் கோவில்கள் அனைத்திலும் ஆகம விதிப்படியே பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. ஆயினும் “வழிப்பிள்ளையார்” என்ற வகையில் அமைந்த கோவில்களில் ஆகம விதிப் பூசைகள் நடைபெறாது மக்களின் சாதாரண பூசை வழிபாட்டுடன் அமைந்தனவாகவே காணப்படுகின்றன. எனினும் பிள்ளையார் வழிபாடு பற்றிய நாட்டார் பாடல்கள் மிகக் குறைவே.

கிராமிய வழிபாட்டில் இடம்பெறும் சிறு தெய்வங்கள்

தொடர்ந்து மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் நாட்டார் வழக்கில் சிறு ஆண் தெய்வங்கள் பற்றி ஆராயப்படுகின்றது. இப்பிரதேசத்தின்

சமுதாயப் பண்பாட்டு அடிப்படையில் பெண் தெய்வ வழிபாடு முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தாலும் ஆண்தெய்வ வழிபாடும் நின்று நிலவு கின்றது. இவ்வாண் தெய்வங்களும் பெருந்தெய்வங்கள் சிறு தெய்வங்கள் எனப் பகுத்து நோக்கினும் இவ்வழிபாட்டிலும் பாகுபாடின்றி மக்கள் சிறு ஆண் தெய்வங்களையும் சக்தி மிக்க தெய்வங்களாகவே மனதிற் கொண்டு வழிபாடாற்றி வருகின்றனர். சிறு தெய்வங்களாக நாக தம்பிரான், வைரவர், நரசிங்க வைரவர், அனுமார் போன்ற தெய்வங்கள் வழிபாட்டு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இனித் தொடர்ந்து சிறு ஆண் தெய்வங்கள் பற்றியும் அவை மக்களிடையே எத்தகைய முக்கியத்துவத்தைப் பெற்று விளங்குகின்றன என்பது பற்றியும் இங்கு நோக்கப்படுகின்றது.

நாகதம்பிரான்

இப்பிரதேசத்தில் மக்கள் வழிபாட்டிலுள்ள தெய்வங்களில் சிறுதெய்வங்கள் என்ற வரிசையில் வைத்து எண்ணத்தக்க தெய்வங்களுள் முதலில் குறிப்படத்தக்கது நாகதம்பிரான் ஆகும். நாக வழிபாடு இந்திய உபகண்டத்தின் மிகத் தொன்மை வாய்ந்த வழிபாடின்பதைத் தொல்லியல் சான்றுகள் மூலமாக அறிஞர்கள் நிறுவியுள்ளார்கள். இயற்கையில் பயங்கர விலங்குகளாகிய பாம்பு, யானை போன்ற விலங்குகளை ஆதி மனிதர்கள் வழிபட்டு வந்திருக்கின்றனர். அதன் தொடர்ச்சியின் ஒன்றே நாக வழிபாடு. வட இலங்கையிலுள்ள நாகர் கோயில் மிகப் பழமையானது; இது போன்றே பழமையான கோவில்கள் ஈழத்தில் பல பாகங்களிலும் காணப்படுகின்றன என்றும் கூறப்படுகின்றது. இப்பின்னணியில் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலுள்ள நாகதம்பிரான் வழிபாட்டு முறைகள் ஆராயப்பட வேண்டியனவாகும்.

நாகதம்பிரான் மீது பாடப்பட்ட கிராமிய வழிபாட்டுப் பாடல் களை நோக்கும்போது நாக தெய்வம் பற்றிய கதைகள் காணப்பட வில்லையாயினும் ஒவ்வொரு நாகதம்பிரான் தலத்தின் மீதும் தொடர் பாக ஆங்காங்கு நிகழ்ந்த அற்புதங்களை மையமாகக் கொண்டு நாட்டார் கதைகள் கூறப்படுகின்றன.

இத்தெய்வம் உலகைத் தாங்கும் தெய்வமாகவும் மக்களை இடர்களிலிருந்து பாதுகாக்கும் கடவுளாகவும் போற்றப்படுகின்றது.

“வாக்கி யனந்தன் தக்கன் சங்கன்

குளிகன் பதுமன் மகாபதுமன் கார்க்கோடன்

என்னும் எட்டுவகை எழில் நாகங்கள் போற்றும்

சகமனைத்தும் சமந்த சமர்தரவே போற்றி”,⁽¹¹⁾ என்று உலகத்தைத்

தாங்கும் தெய்வமாகப் போற்றப்படுகின்றது. மேலும் இப்பிரதேச மக்களிடையே இத்தெய்வத்தின் பெயரைச் சொன்னாலே எத்தீங்கும் தம்மை அணுகாது என்ற அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை இருந்து வருகின்றது என்பதைப் பின்வரும் பாடலால் அறிய முடிகின்றது.

“நாகம் நால்சாதி அறுசாதி விரியன்
வரிவண்டு வகையுடன் வள்ளை நால் சாதி
செங்குழுவி செய்யயான் கருங்குழுவி வண்டுவகை
உமது திரு நாமத்தை ஓதவனுகாது”⁽¹²⁾

எட்டுத் திசைகளிலும் நின்று காவல் புரியும் தெய்வமாகவும் வழிபடப்படுகின்றது.

“பொந்திலுறை சிந்து முதல் புடையனொடு விரியன்
பொறிவழை எவியரணை வர்க்க முதலாக
நிந்தனைகள் செய்யாமல் எங்கள் துணையாக
நிகழ்ட்ட திசைகாவல் நீ”⁽¹³⁾ என்று பாடப்படுகின்றது.

இப்பிரதேசத்தில் பாம்புகளை அடித்துக் கொல்லும் வழக்கம் மிகக் குறைவு. நாகதெய்வத்தின் வடிவமாகவே அவை கணிக்கப்படுகின்றன. புற்றுக்கள் உள்ள இடங்களில் பால் வைத்து வழிபடும் போக்கும் காணப்படுகின்றது.

வைரவர்

வைரவர் என்ற பெயரில் ஆதி வைரவர், கெங்கை வைரவர், நரசிங்க வைரவர் என்ற மூர்த்தங்கள் வழிபடப்படுகின்றன. இவற்றில் ஆதி வைரவர் இப்பிரதேச மக்களின் வீடுகளில் வைத்து வழிபடப் படுகின்றது. மற்றைய இரு வைரவருக்கும் கிராமிய வழிபாட்டில் கோவில்கள் இருப்பதில்லை. எனினும் கோவில்களில் இவற்றிற்கு மூர்த்தங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்து சமயக்கோட்டபாட்டில் காத்தல் கடவுளாக விஷஞ்ஜு போற்றப்படுகின்றார். ஆனால் இக்கிராமிய வழிபாட்டு நம்பிக்கையில் காத்தல் கடவுள் வைரவரே.

இப்பிரதேசத்திலுள்ள மக்களின் ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் சிறு சிறு வழிபாட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வைரவர், ஒவ்வொரு வீட்டு வளவிற்கும் காவல் நிற்கும் தெய்வமாகக் கொண்டு வழிபாடு நடைபெறுகின்றது. ஒவ்வொரு பெளர்ணமி தினத்தன்றும் இச்சிறு தெய்வத்திற்குப் பெரும் மட்டவைத்து வழிபாடு செய்யப்படுகின்றது.

“நீதியே யுந்தனை நினைப்பவர் தனக்கு முன்
நிற்குமத கரிகளொரு திக்கிலோடாதோ

ஊதிபம் தனதொரு கண்கண்ட தெய்வமே உன்னருள் புரிந்துதவு முன்மை நாயகனே”⁽¹⁴⁾ என்ற மகாமாரித் தேவி திவ்வியரணிப் பாடல் இதற்குச் சான்று பகருகிறது.

இவ்வைரவர் தெய்வம், கண்ட வைரவர், சங்கார வைரவர், கபால வைரவர், கோதண்ட வைரவர், நரசிங்க வைரவர், ஊமத்த வைரவர், சுத்தாங்க வைரவர், நீல வைரவர், ஆதி வீர வைரவர், அகோர வீரபத்திர வைரவர், சுடலை வைரவர், உச்சி வைரவர், கால வைரவர், சந்தி வைரவர், எனப் பல்வேறு தோற்ற குணாம்சங்களுக்கேற்ப வழிபடப் பட்டு வருகின்றார்.

இவ்வைரவர் விக்கினங்களைத் தீர்க்கும் தெய்வமாகப் போற்றப்படுகின்றார்.

“அக்கினிச் சொரூப வனல் பல கதிராய்
விக்கினந் தீர்க்கும் வீரும வயிரவர்..”⁽¹⁵⁾ என்ற பாடல் இதற்குச் சான்றாக விளங்குகின்றது. இது போன்றே இன்னுமொரு பாடலில் நோய் தீர்க்கும் தெய்வமாகப் போற்றப்படுகின்றார்.

“வையகப் பணிபோய் வாத பத்த கபம்
துய்ய வியாதிகள் துகள் போற் பறக்க
ஏதிர்க்கும் வியாதியை இருள் போல் வெட்டி
மெய்யனே உன்னருள் மேதினி விளங்க..”⁽¹⁶⁾

இவ்வாறு காத்தல் கடவுளாக மட்டுமல்லாது விக்கினங்களைப் போக்கும் தெய்வமாகவும் நோய் தீர்க்கும் தெய்வமாகவும் இவ்வைரவர் வழிபடப்படுகின்றார்.

காத்தவராயன்

காத்தவராய சுவாமி வழிபாடு கிராமியப் பின்னணியில் யாழ்ப் பாணம், மூல்லைத்தீவு, மட்டக்களப்பு, ஆகிய தமிழர் வாழ் பிரதேசங் களில் இடம்பெற்று வந்துள்ளது.⁽¹⁷⁾ இவ்வழிபாடு, காளி, மாரி, அம்மன் கோவில்களோடு இணைந்ததாகவும் அதே வேளை வீடுகளிலே நிகழ்வ தாகவும் காணப்படுகின்றது. அன்றியும் காத்தவராயன் கதையை கூத்தாக ஆடுகின்ற மரபும் தமிழ்ப் பிரதேசங்களாங்கும் காணப்படுகின்றது. ஈழத்தின் எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் காத்தவராயன் கோவில்கள் காணப்படுகின்றன.

புராணக் கதைகளின் வழியே நோக்கும்போது காத்தவராயர் காவல் தெய்வமாகவே போற்றப்படுகின்றார். வைரவர், வீரபத்திரர்,

முனியப்பர் முதலிய தெய்வங்களைப் போன்று இத்தெய்வமும் கிராமிய காவல் தெய்வமாகப் போற்றப்படுகின்றது.⁽¹⁸⁾

முருகனின் ஒரு தோற்ற வடிவமாகவும் இத்தெய்வம் கருதப் படுகின்றது.

“அனகசர வளைதன் னி ஸஹமுக வளானநீ

அமரருல குய்யவே யசரரை வதைத்தனீ..⁽¹⁹⁾ என்று வரும் பாடல் அடிகள் இதற்கு ஆதாரமாக விளங்குகின்றன. மகாமாரியின் பிள்ளையாக இத்தெய்வம் போற்றப்படுகின்றது. தேவருலகம் உய்வு பெறு வதற்காக அவர்களுக்கு இடையூறு செய்த அசரரை வதை செய்தான். தீய விணையேவல் பில்லி வஞ்சனை நோய், முதலிய மக்களுக்கு இடர்தரும் பெரும் துண்பங்களைத் தவிர்த்தவர் என்றும் போற்றி வணங்கப்படுகின்றது.

குமார தெய்வம்

இத்தெய்வத்துக்கென்று தனிக்கோவில் இல்லை. ஒரு குறிப்பட்ட மரத்தடியே கோவிலுக்கான இடமாகும். ஆணடுக்கொரு முறை அவ்விடத்தில் பந்தல் அமைத்துச் சடங்கு செய்யப்படுகின்றது. இச்சடங்கு களைச் செய்யவர்கள் வேட மரபில் வந்தவர்களே. இவர்களது பண்டைய தொழில் வேட்டையாடுதலும் மந்தை வளர்த்தலுமாகும். இன்று அவர்களில் பெரும்பாலோர் கூலி விவசாயத் தொழிலிலும் கூடை பின்னுதல், மீன் பிடித்தல், மரம் வெட்டுதல், ஆகிய தொழில்களிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்கள் தாம் வாழும் இடங்களிலெல்லாம் ஒரு சிறு குமார தெய்வக் கோவிலை வைத்திருப்பர். இவர்களின் குலதெய்வமாக இத்தெய்வம் போற்றப்படுகின்றது. இவர்கள் தமிழ் மொழி பேசினும் வேட பாஷை என இவர்களால் அழைக்கப்படும் பாஷையிலேயே வணக்கமுறைக்குரிய சொற்களையும் பாடல்களையும் கூறுகின்றனர். இக்குழுவினரினின் மத்தியில் நிலவிய பண்டைய வாழ்க்கை முறை இன்று அழிந்திருப்பினும், நம்பிக்கை காரணமாக அப்பண்டைய வாழ்வை இவர்கள் சடங்காக நடத்துகின்றனர் என்பதை இவர்களது சடங்குகள் உணர்த்துகின்றன. மட்டக்களப்பின் வட பாகக் கரையோரமாய் அமைந்துள்ள தளவாய் என்னும் கிராமத்திலுள்ள குமார கோவிலே இவர்களின் பிரதான கோவிலாகக் கருதப்படுகின்றது.⁽²⁰⁾

மட்டக்களப்புப் பிரதேச மக்கள் வழிபடும் முதன்மைத் தெய்வங்களைப் போன்று சிறு தெய்வங்களும் அம்மக்களின் வாழ்க்கைத் தேவைகளையொட்டி வழிபடப்படுகின்றனர் என்பது மேலே காட்டப் பட்டது.

கிராமிய ஆண் தெய்வங்களின் சிறப்பியல்புகள்

இவ்வழிபாடுகளின் அடிப்படைப் போக்கை நோக்கின் இம்மட்டக்களப்புச் சமுதாய கிராமிய வழிபாட்டு ஆண்தெய்வங்கள் யாவும் போர்க்குணம் கொண்டனவாகவும் வீறுகொண்டனவாகவும் காணப்படுகின்றன; அவ்வாறே போற்றப்படுகின்றன. பெண் தெய்வ வழிபாடே இப்பிரதேசத்தில் மிகவும் முதன்மையும் சிறப்பும் பெற்று விளங்குகின்றது என்பதை முன்னர் கண்டோம். இத்தெய்வங்கள் யாவும் வீறுகொண்டெடும் தெய்வங்களாகவும் வழிபடப்படுகின்றன. இத்தெய்வங்களைச் சாந்தமான வடிவினராகக் கொண்டு வழிபடும் போக்கினை இங்கு காண முடியவில்லை. இப்பெண் தெய்வங்களின் இவ்வியல்பு நிலையினை விளக்க மகாமாரித்தேவி திவ்விய கரணியில் சிறந்த ஆதாரப்பாடல்கள் காணப்பட்டமை முன்னர் காட்டப்பட்டது.⁽²¹⁾ இது போன்றே ஆண் தெய்வ வழிபாட்டுப் பாடல்களிலும், வீரமும் தீரமும் கொண்ட தெய்வங்களை இம்மட்டக்களப்புப் பிரதேச மக்கள் விருப்போடு போற்றும் பண்பினைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இவ்வழிபாட்டின் பண்புகளைக் கொண்டு இச் சமுதாயத்தின் பண்பாட்டு இயல்பு நிலைகளைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். வீரமும் போர்க்குணமும் கொண்ட தமிழ் மறவரின் உணர்வு நிலையின் முழுப் பரிமாணத்தையும், இச்சமுதாயத்தினர் மேற்கொள்ளும் வழிபாட்டு அடிப்படையில் இருந்து விளக்கிக் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

அடிக்குறிப்பு

1. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மகாமாரித்தேவி திவ்வியகரணி, 1971: ப.209
2. இக்கோவிலில் ஆகம முறைப்படி பூசை நிகழ்த்தப்படுகின்றது.
3. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேற்படி, ப.203-204
4. வி.சி.கந்தையா, மட்டக்களப்புச் சௌகார்யம், மேற்படி, ப.188-189.
5. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேற்படி, ப.206-207
6. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேற்படி, ப.223,224,225
7. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேற்படி, ப.231
8. கள ஆய்வு வேலாச்சி பொன்னம்பலம், வயது 45, கஞ்சாவங்கேணி.
9. சி.கணபதிப்பிள்ளை, மேற்படி, ப.172
10. மேலது
11. மேலது, ப.148
12. மேலது
13. மேலது, ப.149
14. மேலது, ப.193

15. மேலது, ப.189
16. மேலது, ப.190
17. இவை பற்றிய முழு விபரங்களையும் இ.பாலசுந்தரம் பதிப்பித்து வெளியிட்ட காத்தவராயன் நாடக நூலின் ஆய்வுரையிற் பார்க்கலாம்.
18. இ.பாலசுந்தரம். காத்தவராயன். 1986: முன்னுரை
19. சி.கண்டுபிள்ளை, மேற்படி, ப.179
20. சி.மெளன்குரு, மட்டக்களப்பு மரபு வழி நாடகங்கள், கலாநிதிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வுக் கட்டுரை, 1983: ப.107
21. முன்றாம் இயலைப் பார்க்க.

இயல் ஜந்து

சடங்குகள்

சடங்குகள் பற்றி நோக்க வரும் இவ்வியலில், சமயச்சடங்குகள் மட்டக்களப்புப் பிரதேசக் கோவில்களில் இடம்பெறுமாற்றையும் பெண் தெய்வ வழிபாடு எனினும் ஆண்தெய்வ வழிபாடுகளிலும் இடம்பெறும் சடங்குகள் பற்றியும் நோக்கி, இச்சடங்குகள் அன்றிருந்தன போன்றே இன்றும் சமூக முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கின்றன என்பது பற்றியும் அவை எத்தனைய பங்கினை மக்களின் சமய வாழ்க்கையில் வகிக்கின்றன என்பது பற்றியும் ஆராயப்படுகின்றது. இச்சடங்குகளில் மந்திரங்களே பெருமளவில் இடம்பெறுகின்றன. குஞ்சத்திச் சடங்கு போன்ற சில சடங்குகளே வழிபாட்டுப்பாடலோடு தொடர்புபட்டு நிற்கின்றன என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

சடங்குகள் என்பது மதத்தோடு அல்லது மந்திரத்தோடு சம்பந்தப்பட்டது. இவை மரபினால் தீர்மானிக்கப்பட்ட நிகழ்வுகள், செயற்பாடுகளின் தொகுதியென்று கொள்ளலாம். இம்மக்களின் வாழ்க்கையின் அடித்தில் இச்சமயச்சடங்குகளில் முக்கியமான அம்சம் நம்பிக்கையே. இந்த நம்பிக்கைதான் சடங்கு பற்றிய ஐதீகத்தில் ஒரு விருப்பினை ஏற்படுத்துகின்றது. முன்னர் நிகழ்ந்த ஒன்றைத் திரும்பவும் செய்வதன் மூலம், முன்னர் நிகழ்ந்தது மீளவும் நிகழும் என்ற நம்பிக்கையே மக்களிடையே உறுதியாகவிருக்கின்றது. இந்த வகையில் மதச் சடங்குகளில் முக்கியமான அடிப்படை அம்சம் மீளச்செய்தலாகும். இந்த மத நம்பிக்கையின்படி, முன்னர் நிகழ்ந்த ஒன்றினை மீண்டும் செய்கின்ற போது, முன்னர் நிகழ்ந்த அதே பலன்கள், விளைவுகள் என்பதை சடங்காக மீளச் செய்கின்ற பொழுதும் வரும் என்ற நம்பிக்கை முக்கியமாக உள்ளது.

மட்டக்களப்புப் பிரதேச மக்களிடையே பெண் தெய்வ வழிபாடு முதன்மை பெற்று விளங்குவதனால் அத்தெய்வங்களுக்கான சடங்கு

கள் கூடிய அளவு இடம்பெறுகின்றன. ஆண் தெய்வ வழிபாட்டுச் சடங்குகளும் சமய வழிபாட்டு முறையில் இடம்பெறுகின்றன. மக்களின் தேவையின் முக்கியத்துவத்தைப் பொறுத்து சடங்குகள் முக்கியத்துவம் பெற்றும் வழக்கொழிந்தும் போயிருக்கின்றன.

இத் தெய்வ வழிபாட்டுச் சடங்குகள் இரண்டு அம்சங்களைத் தம் மூல் அடக்கியுள்ளன. ஒன்று, வளம் வேண்டி நடாத்தப்படும் சடங்கு. இச்சடங்கின்போது, தெய்வம் வெம்மை தணிந்து மாரி பெய்ய வேண்டும், மழை பொழிய நெல் விளைய வேண்டுமென வளம் வேண்டி நடாத்தப்படுகின்ற சடங்காக உள்ளது. மற்றையவை நோய் களைத் தருகின்ற தெய்வங்களான சில தெய்வங்களுக்கு நோய் தீர்க்க எடுக்கப்படும் சடங்குகளாகும். இவ்வாறு சடங்குகள் செய்து சாந்தி செய்யாவிடின் தம் குலம் அழிந்துவிடுமென்ற பாரம்பரிய நம்பிக்கை காரணமாகச் சடங்குகள் நடாத்தப்படுகின்றன.

பண்டைய முறைப்படி அமைந்த இச்சடங்குகளில், பூசாரியும் தெய்வம் உருவேறி ஆடுபவர்களும் முக்கியத்துவம் பெறுவர். இச்சடங்குகளின் போது உடுக்கு, தவில் போன்ற இசைக் கருவிகள் பயன் படுத்தப்படுகின்றன. வந்து வெளிப்படும் தெய்வங்களைக் காவியம் பாடி. தாலாட்டுப் பாடி, வணங்கியும் இறுதி நாளன்று அத்தெய்வங்கள் மனம் மகிழப் பலிகொடுத்தல் அல்லது தீப்பாய்தல், பொங்கல் இடுதல், குஞ்சிதி, பள்ளையம் போன்ற பல்வேறுபட்ட சடங்கு முறைகள் செய்யப் படுகின்றன.

அப் பிரதேசத்தில் ஆகம முறை வழிபாடு மிகக் குறைவு. ஓரிரு கோவில்களிலேயே, பிராமணர்கள் பூசாரிகளாகக் கடமையாற்றுகின்றார்கள். மட்டக்களப்பில் மிகச் சக்தி வாய்ந்த முக்கிய தெய்வமாகக் கண்ணகி அம்மன் போற்றப்படுகின்றது. இத்தெய்வத்தோடு, பெண் தெய்வங்களில் பெருந் தெய்வங்களாகிய திரெளபதி அம்மன், மாரியம் மன் ஆகிய தெய்வங்களும், சிறு தெய்வங்களாகிய பத்திரகாளி, பேச்சியம்மன், காளியம்மன், கடலாச்சியம்மன் ஆகிய தெய்வங்களும் வழிபடப்படுகின்றன. ஆண் தெய்வங்களில் முதன்மைத் தெய்வங்களாக வீரபத்திரர், வதனமார், பிள்ளையார் ஆகிய தெய்வங்களும், சிறு தெய்வங்களாக வைரவர், நாகதம்பிரான் போன்ற தெய்வங்களும் வழிபடப்படுகின்றமை முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டது. இத்தெய்வங்கள் அனைத்தினதும் கோவில்கள் ஆண்டுக்கொருமுறை திறக்கப்பட்டுப் பூசனைகள் செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறு செய்யப்படும் பூசைகள் இங்கு சடங்கு முறைகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. “நாட்டார் வழக்கியலும் கரணங்களும்” என்ற கட்டுரையில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

“இப்பிரதேசத்தின் கிராமங்களின் தொழில்கள், பல்வேறு கட்டங்களில் சமயச் சடங்குகளுடன் தொடர்பு கொண்டனவாகவே அமைந்துள்ளன. கமத்தொழிலில் இதற்கு உதாரணங்களை நிறையக் காணலாம். வயலை உழுத் தொடங்குமுன் பூமாதேவிக்கும் பிள்ளையாருக்கும் பொங்கலிட்டுத் தொடங்குதல்; வயலில் பூச்சிகள் விழுந்து நாசம் பண்ணாமல் கோவிலுக்கு நேர்ந்து வைத்தல்; கோவில் கிணறுகளிலிருந்து பெற்ற நீரினால் வயலைக் காவல் பண்ணுதல் ஆகிய சடங்குகளில் சமயத்துடனும் கோவில்களுடனும் பாரம்பரியத் தொழில் முறைகள் இணைந்திருப்பதனை பிரதிபலிக்கிறது.”⁽¹⁾

மேற்படி கூற்றிலிருந்து மட்டக்களப்பு மக்களின் வாழ்க்கையில் சடங்குகள் வகிக்கின்ற முக்கியத்துவத்தினையும், மக்களின் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளிலிருந்து சடங்குகளைப் பிரிக்கமுடியாத அளவிற்கு அவை இரண்டறக் கலந்து நிற்கும் போக்கினையும் விளங்கிக் கொள்ளலாம். தொழில்முறையில் மட்டுமல்லாது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் இச் சமயச் சடங்குகள் முதன்மைப்பட்டு நிற்கின்றன. இப்பிரதேசத்தில் முக்கியமாகச் செய்யப்படும் கமத்தொழி லோடு சம்பந்தப்பட்ட விதைப்பு, அருவி வெட்டு சூடு மிதிப்புக்காலங்களில் நடக்கும் சடங்கு முறைகளை “மட்டக்களப்பு வசந்தன் கவித்திரட்டு” மூலம் அறியலாம்.

பெண் தெய்வ வழிபாட்டுச் சடங்குகள்

இனி மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் காணப்படும் பெண் தெய்வ வழிபாட்டில் இடம்பெறும் சடங்குகள் பற்றியும், அதனைத் தொடர்ந்து ஆண் தெய்வ வழிபாட்டில் இடம்பெறும் சடங்குகள் பற்றியும் நோக்கப்படுகின்றது. பெண் தெய்வ வழிபாடு சிறப்புற்று விளங்கும் இப்பிரதேசத்தில், மிகவும் முதன்மைப்பட்டுப் போற்றப்படும் தெய்வம் கண்ணகி அம்மனே. கண்ணகித் தெய்வத்திற்காக நடைபெறும் சடங்குகளும் மக்களிடையே முதன்மைப்பட்டு நிற்கின்றன. இக்கண்ணகி அம்மன் கோவில்களில் கொம்பு முறித்தல், போர்த்தேங்காய் அடித்தல் போன்ற பல்வேறுபட்ட சடங்கு முறைகள் நடைபெறுகின்றன. கண்ணகி அம்மன் சடங்கு, வளத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட ஒரு சடங்காகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

கண்ணகி அம்மன் வழிபாட்டுச் சடங்குகள்.

கொம்பு விளையாட்டுச் சடங்கு

மழை வளம் குன்றிப் பசியும் பினியும் மிகுந்த வேளையில் அவற்றிலிருந்து காக்கும்படி கண்ணகி அம்மனை வேண்டி அவளைக்

குளிர்விக்கச் செய்யும் சடங்காக இச்சடங்கு அமைகின்றது. கோவலனைக் கொலை செய்த பாண்டியனைப் பழிவாங்கி, அவன் அரசியற்றிய மதுரை யினை எரியூட்டிய பின்னரும் கோபந் தணியாது வந்த கண்ணகி முன்னர், இடையர் குலத்து இளைஞர் ஒரு காதல் கலந்த விளையாட்டு விழுவாகக் கொம்பு விளையாடலைச் செய்து, அவளைக் குளிர்வித்தனர். அதன் தொடர்பினதாக எழுந்ததே இன்றும் மட்டக்களப்பில் வழங்கும் கொம்பு விளையாட்டு. ⁽²⁾ கோவலன் கட்சியாரும் கண்ணகி கட்சியாருமாக, மக்கள் பிரிந்து நின்று இரண்டு வளைந்த தடிகளை ஒன்றோடொன்று கொள்ளி இழுத்துக் கோவலன் அதை முறித்துக் கண்ணகிக்கு வெற்றி காட்டி மகிழ்வித்தபோது அந்தப் பத்தினித் தெய்வம் சினம் தணிந்து ஆறி இடைச்சேரியை மேலும் வாழ்த்திச் சென்றனர் என்றும், கொம்பு விளையாடிக் கண்ணகி அம்மனுக்குக் குருத்தி செய்து வேண்டிய வரம் பெற்றனர் என்றும் இங்கு கூறப்படுகின்றது.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலே மழை வளம் குன்றிப் பசியும் பினியும் மிகுந்து மக்கள் கொடிய வெயிலினால் நலிந்து அல்லல் படும் வேளை, கண்ணகியை நினைந்து, அக்கொடிய வெப்பநிலைக்கு அந்த வீரபத்தினியின் சீற்ற மிகுதியே காரணமென்று அவளுக்குச் சாந்தி செய்ய முனைல் இன்றும் உள்ள வழக்காகும்.⁽³⁾ இவ்விளையாடல் நடந்தால் உடனே நாடு குளிர மழை பொழிந்து இன்னலெல்லாம் நீங்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு இச் சடங்கு செய்யப்படுகின்றது. கண்ணகிக்குச் சாந்தி நிலையை ஊட்டுமுகமாக ஊர் முழுதும் சேர்ந்து நடாத்தும் சடங்கே இக் கொம்பு முறித்தல் நிகழ்ச்சியாக அமைகின்றது.⁽⁴⁾

இனி இச்சடங்கு கோவிலில் இடம் பெறும் முறையை நோக்கு வோம். கொம்பு விளையாட்டுத் தொடங்கியதும் ஊர் முழுவதும் வட சேரி, தென் சேரியென இரண்டாகப் பிரிந்து விடும். கரையாக்கு என்னும் ஒரு வகை மரத்தின் கொம்புகளை (வளை தடிகளை) இரு சேரியாரும் வெட்டியெடுத்து அவற்றினை முறுக்கேறிய புரிகளால் வரிந்து கட்டி, பனிச்சங்காய்ப் பசையூட்டிக்காயவைத்து எடுப்பர். இவ்வாறு சிறு கொம்பு களையெல்லாம் உடைத்துக்கொண்டு ஊரெங்கும் செல்வார்கள். அவர்கள் செல்லும்போது, “கொம்பு முறியுது வட சேரி தோற்கிறது தென் சேரி வெல்கிறது” என்று சொல்வார்கள். ஏனையோர் “இல்லை, தென் சேரி தோற்கிறது, வட சேரி வெல்கிறது” என்று எதிர்ப்பாட்டுப் பாடு வார்கள். இப்படிச் சிறுவர் கூடி கிராமத்தினுள் செல்வதும் முன்னரி வுப்புக்கேயாம். இவ்வாறு நிகழ்ந்த நாலாவது தினம் கொம்பு விளையாட்டு ஆறுப்பமாகும்.

அடுத்து “கொம்புத்தட்டு எடுத்தல்” என்ற சடங்கு நடைபெறும். இக் கொம்புத் தட்டு ஒரு சிறிய தேர் போலவே இருக்கும். கொம்புத்

தட்டை நன்றாக அலங்கரித்து அதன் மூலஸ்தானத்தில் கண்ணகி அம்மனின் உருவத்தை வைப்பார்கள். கொம்புத் தட்டை நான்கு பேர் தூக்கிக் கொள்ள ஏனைய மக்கள் பின்தொடர, முன்னே சிறுவர்கள் கோலாட்டத் தடியுடன் செல்வார்கள்.

கொம்புத் தட்டை ஒவ்வொரு சந்தியிலும் வைத்து பூசை செய் வார்கள். பின்னர் சிறுவர்கள் அம்மனின் முன்பு வசந்தன் ஆட்டத்தை நடத்துவார்கள். இவ்வாறு கொம்புத் தட்டை ஒவ்வொரு தெருவாக எடுத்துச் சென்று வசந்தன் ஆட்டம் ஆடிய பின்னர் கொம்பு விளையாட்டு ஆறுப்பமாகும்.⁽⁵⁾ இரண்டு பெரிய கொம்புகள் வெட்டி எடுக்கப் படும். இக்கொம்புகள் இலேசாக உடையக்கூடியனவல்ல. இரண்டு கொம்புகளையும் தடியில் வைத்து முறுக்குப் போட்டு வரிந்து கட்டு வார்கள். பின்னர் கொம்பன் அந்தத்திலே கயிறு போடப்படும். வேறு வேறாக இருந்த இரு கொம்புகளையும் ஒன்றோடொன்று மாட்டிக்கொண்ட பின்னர், இரண்டு அந்தத்திலுமிருந்து கட்டப்பட்ட கயிற்றிலே நூற்றுக் கணக்கான ஆண்கள் இழுப்பதற்காகக் கூடுவார்கள். வட சேரி தென்சேரி என்று பிரிந்த மக்களின் இரண்டு பகுதியினரும் தங்கள் திறனைக் காட்ட இழுப்பார்கள். அப்பொழுது சோர்வுறாமல் இருப்பதற்காக பாடல்களை, பார்த்து நிற்போர் பாடுவார்கள்.

“தவிட்டங்காயான் தென் சேரியான் - அவன் தன்மானம் சற்றும் இல்லாண்டி அவிட்டுத் தலைப்பாவைக் கையிலெலுத்து அஞ்சி அதோ ஓடிப் போறாண்டி”

“வாழூக் காயான் வட சேரியான் - அவன் மான ஈனங் கெட்டவண்டி பெண்பிள்ளைப் பேச்சுக்கு ஆற்றாமலே அவன் பேரழிந்தே வெட்கிப் போறாண்டி” என்று பாடிக் கொண்டே கொம்பை இழுப்பார்கள். வென்ற கட்சியினர் தோற்ற கட்சியின்கொம்பை அபகரிக்கப் பாடுப்படுவார்கள். ஏனெனில் தோற்ற கொம்பை வென்றவார்கள் கைப்பற்றினால், அவர்களது வெற்றி இரண்டு மடங்கானதாகும்.⁽⁶⁾

ஒவ்வொரு நாளும், கொம்பு முறித்தபின் இரவு தோறும் இரு கட்சியினருக்கும் பொதுவான கொம்புத் தட்டில் நன்கு அலங்கரிக் கப்பட்ட அம்மன் சிலையினையும் வைத்து ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்வர். அவ்வேளையில் ஒரு கட்சியினரின் வெற்றிப்பாடல் அன்றி, பொதுவான உடுக்குச் சிந்து எனப்படும் ஊர்சுற்று காவியம் முதலான அம்மன் காவியப் பாடல்களையும் பாடுகின்றனர். ஊரின்சந்தியில் தட்டை வைத்துவிட்டுச் சிறிது நேரம் வசந்தன் கூத்து ஆடி, அம்மன்

புகழ்பாடுதலும் வழக்கு. இவற்றினிடையே மந்திரங்கள் உச்சாடனங்களோடு பேயாட்டமும் வினோத உடையணிந்தோரது வினோத நிகழ்வுகள் முதலான காட்சிகளும் இடம்பெறும். இறுதியாகப் போட்டிக் காக இடம்பெறும் ஏடகக் கொம்பு முறித்தலானது எல்லோராலும் பயப்பக்தியானதோன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. மற்றைய கொம்புகளை விட இரண்டு மடங்கு குறையாத பருமனையுடைய இந்த ஏடக மரங்களை முறித்தற்கு ஊர்கூடி வடமிழுக்க வேண்டியிருக்கும். ஏடகக் கொம்புகளை வைத்துப் பூசை செய்யும் தேரும் “ஏடகம்” என்றே குறிக்கப்படுகின்றது. பூசனைக்குப் பின்னர் ஏடக மரங்களை எழுந் தருளப்பண்ணி கொண்டுபொய் வடத்திற் பூட்டி, இழுத்தல் வழக்கு.⁽⁷⁾ இச்சந்கு நிகழ்ச்சி முடிந்ததும் இரண்டாகப் பிரிந்து நின்ற ஊர் மக்கள் ஒற்றுமைப்பட்டு, கண்ணகி அம்மனை வாழ்த்துவர். இச்சந்கின் போது முடிவில் கண்ணகிக்கு வெற்றி காட்டி அத்தெய்வத்தை மகிழ் வித்து வேண்டிய வரத்தைப் பெற்றனர் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

கொம்பு முறித்தலாகிய இச்சந்கு, தொடக்க காலத்தில் வழக்கி விருந்தது. இப்போது வழக்கொழிந்து போய்விட்டதென்றே கூறல் வேண்டும். போர்த்தேங்காய் அடித்தல் போலவோ ஏனைய சடங்கு முறை போலவோ இச்சந்கு முறை பிரசித்தமடையவில்லை.

போர்த் தேங்காய் அடித்தல்

மழையின்றி வாடும் வயல்களை அழிவிலிருந்து காக்கவும், வெப்ப மிகுதியால் நாட்டிற் பரவும் நோய்களைத் தீர்க்கவும் பத்தினியைக் குளிர்விக்கவும் வேண்டியே இச்சந்கு நடாத்தப்படுகின்றது. இந் நிகழ்ச்சிக்காக, சகல வசதிகளும் நிறைந்த ஒரு பரந்த இடத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பர். அரசு மற்றும், நாவல் மரம் முதலிய மரங்களின் நிழலில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் குறிப்பிட்ட இடத்தில் இந்தச் சடங்கு முறை இடம்பெறும். அவ்விடத்தைக் கீழ்ப்பாக்கம், மேற்பாக்கம் என்று இரண்டாகப் பகுத்துப் போர்த் தேங்காய் அடிப்பார்கள். இப்போது, இதனை விளையாடுவதிலுள்ள கஷ்டத்தினாலும், விளையாடுவோரின் பயிற்சிக் குறைவாலும் சிறிது சிறிதாகக் கைவிட்டு விடுகின்றனர். ஆனால் சிங்கள மக்களிடையே இன்றும் இது பிரபல்யம் பெற்று விளங்குகின்றது.

இச்சந்கிற்குப் பெண்கள் செல்வதற்கு உரிமையளிக்கப்பட வில்லை. கொம்பு விளையாட்டிலும் பெண்களுக்கு அதே நிலை காணப்படுகின்றது. கயிற்றினால் மறித்துக் கட்டி ஒரு புறம்பான இடத்திலிருந்தே பெண்கள் இத்தகைய சடங்களுக்கு உதவிசெய்ய உரிமை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சந்கின்போது மாலைக்காலம் தொடங்கி விடிவதற்கு முன்பாக, ஓர்நியமிக்கப்பட்ட இராகத்துக்கேற்பநடனத்தை

ஆடி முடிக்க வேண்டும் என்பது நியதி. இந்த நடனத்தில் மலைநாட்டில் ஆடப்பட்டுவரும் “கொஹங் பஹங் காரியே” என்ற நடனத்தின் சில பிரிவுகள் சிங்கள மக்களால் ஆடப்படுகின்றன. எனினும் மட்டக்களப் பில் இவ்வழக்கம் இல்லை.

இவ்வாறு இச்சடங்குகள் முடியும் போது, வானமிருண்டு மழை பெய்வதாக எல்லோரும் நம்பினர். இவ்வாறு இச்சடங்கினைச் செய்வதால் கண்ணகியின் மனம் குளிர், மழை பொழிகின்றது என்ற நம்பிக்கை நிலவுகின்றது.⁽⁸⁾ எனினும் இச்சடங்கு முறையும் மட்டக்களப்புப் பிரதேசச் சமய வழக்கில் படிப்படியாகக் குறைந்து வந்து விட்டது. கொம்பு விளையாட்டைப் போன்றே இதில் இருக்கும் சில கஷ்டங்கள் காரணமாக இதுவும் கைவிடப்பட்டுவிட்டது.

குஞத்துச் சடங்கு

வைகாசி மாதம் பிறந்து விட்டால், பூரணையினை அண்டிக் குறிப்பட்ட சில நாட்களின் பின்னர், கண்ணகி அம்மன் கோவில்கள் திறக்கப்பட்டு விடும். மந்திரப் பூசனைகளோடு தேங்காய் உடைத்தலாகிய ஆன்ம பலி கொடுத்து, அம்மனின் கதவினைத் திறப்பாராதலின், முதல் நாள் விழா “கதவு திறத்தல்” என்ற பெயராலேயே அழைக் கப்படுகின்றது. பின்னர் நாள்தோறும், மதியம், இரவு ஆகிய இரு வேளைகளிலும் சடங்கு நடக்கும். அம்மனுக்கு நடைபெறும் பூசை, தெய்வம் ஏறியோர் அவ்வேளைகளில் உருவேறப்பெற்று ஆடுதல், உடுக்கு வாத்தியங்களோடு அம்மன் காவியம், உடுக்குச் சிந்து என்பன பாடுதல், அம்மானைக்காய், சிலம்பு என்பவற்றைச் சிறுவர் குலுக்குதல், மகளிர் இடும் குரவை, ஆராத்தி முதலியவை எல்லாவற்றையும் இங்கு சடங்கு என்றே குறிப்பிடுவர். கதவு திறந்த ஜந்தாவது நாள், “கல்யாணக் கால் வெட்டுதல்” என்னும் விசேட சடங்கும் கல்யாணப் படிப்பும் நடக்கும். குறித்ததொரு இடத்தில் வளர்ந்து நிற்கும் பூவரசங் கம்பு ஒன்றினை மங்கல முழவுகள் ஒலிக்க வெட்டிக்கொண்டு வருதலும், அப்படி வெட்டி வந்த கல்யாணக் காலினைக் கோவில் மண்டபத்துள் நட்டு, ஆடை அணிகளால் ஒரு பெண்ணைக் கோலம் செய்து கண்ணகை அம்மனாகப் பாவித்துக் கோவலனாருக்கு அவ்வம்மையினைத் திருமணம் செய்வித்தலும், கல்யாணப் படிப்புக்கான சடங்குகளில் நடப்பனவாகும். முறைப்படி எல்லாச் சடங்குகளும் நடந்து இருதி நாளன்று “குஞத்தி” என்னும் சடங்கு நடைபெறும்.⁽⁹⁾

முடிவில் பொங்கலைப் படைத்து இறுதிநாள் சடங்கை நிறை வேற்றுவர். பொழுது உதயமாகும் வேளையில் நடைபெறும் இச்சந்கினைத் தொடர்ந்து “குஞத்தி” ஏடு படிக்கப்படும். கண்ணகை அம்ம

நது மதுரையை எரித்த கோபமானது தம் பூசனைகளினால் தணிந்து குளிருமாறு அம்மனை வேண்டுதல் செய்து குஞ்சிதிப் பாடல்களைப் பாடுவர்.⁽¹⁰⁾

“காளி புடைகுழுங் காவிரிப் பூம் பட்டினத்தில்

வாழ்வனிகர் தங்குலத்து மாதே குளிர்ந்தருள்வாய்”⁽¹¹⁾ என்று பாடிய பின்னர் “வாழி” பாடப் பெறும். அம்மனை வரம் வேண்டி வாழ்த்தும் அந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர் எல்லோரும் “குஞ்சிதிப் பாணக்கம்” பெறுவார்கள். பொங்கல் பானையில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட பாலோடு, சர்க்கரை, தோடம்பழம், மாதுளம்பழம், வாழைப்பழம், மாம்பழம், பலாப்பழம், கரும்பு, நெய், தேன், முதலான பூசனைத் திரவியங்கள் கலக்கப்பெற்றுப் பாணக்கமாக அம்மனுக்குப் படைக்கப் படுகின்றது. இவ்வழக்கு இன்றும் மக்களிடையே இருந்து வருகின்றது.

மேற்குறித்த குஞ்சிதி பாடும் சடங்கு முறைகள், மட்டக்களப்பில் கண்ணகை அம்மனுக்கு மாத்திரம் அல்ல. மாரி அம்மனுக்கும் கடல் நாச்சி அம்மனுக்கும் நடைபெற்று வருகின்றன என்பதற்கு “மகாமாரித் தேவி திவ்விய கரணி” சான்று பகர்கிறது. மழை வேண்டியும், அம்மனைக்குளிர்ந்தருளப் பண்ணவும் வெப்பு, வைசூரி, போன்ற சூட்டினால் வரும் நோய்களைத் தணிக்கவும் இச்சடங்கினை நடாத்தி வருகின்றனர்.

“அந்த வெப்புக் கோதாரி நோய்கள் மாற்றி வையகமெல்லாம் குளிர மகிழ்வதாகி, சந்ததாமாயுனது மனமிரங்குமம்மா” என்று மாரியம்மன் குஞ்சிதி பாடுவதிலிருந்தும்,

“கானாறு மாலைக் குழல் சரியக் காடு கரம்புந் தொடர்ந்து போந்து மீனவன் செல்வம் அழித்த கோபம் வெஞ்சமர் வேல் விழியாளே யாறாய்” என்று கண்ணகை அம்மனை வேண்டிக் குஞ்சிதிச் சடங்கு நடைபெறுவதைக் காணலாம்⁽¹²⁾

திரெளபதி அம்மன் வழிபாட்டுச் சடங்குகள் திப்பள்ளயச் சடங்கு

திரெளபதி அம்மன் கோவிலில் நடைபெறும் சடங்குகளில் திப்பள்ளயச் சடங்கு இன்றும் மக்களிடையே முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றது. திரெளபதி அம்மனுக்கான கோயில் பாண்டிருப் பினைத் தொடர்ந்து, பழுகாமத்திலும் பின்னர் புளியந்தீவு, மட்டிக்களி, என்னும் இரு இடங்களிலும் அமைந்துள்ளது. இக் கோவிலில் 18 சடங்குகள் நடைபெறுவதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.⁽¹³⁾

இக்கோவில்களில் இடம்பெறும் தீப்பள்ளயம் என்னும் சடங்கு ஏனைய பத்திரகாளி கோவில்களிலும் தீமிதித்தற் சடங்கென அழைக்கப் படுகின்றது.

தீப்பாயும் முன்னர் பூசகர் தீக்குழியின் மீது மந்திரித்த தீர்த்தத் தோடு வீசும் பூக்களும் இலைகளும் நீண்ட நேரம் சென்றும் வாடாது நிற்கும். இக்கோவிலில் உருவேறி ஆடுவோர் மீது பஞ்சபாண்டவர்களும் திரெளபதியும் வந்து உருவேறி ஆடுவார்கள். ஆடுபவர்கள் தம்மைப் பஞ்சபாண்டவர்கள் போலவும் திரெளபதி போலவும் பாவித்து பாரதக் கதையின் சில பகுதிகளைக் கோவிற் சடங்கின்போது நிகழ்த்துவர். பஞ்சபாண்டவர் வனவாசங் செல்லல், அருச்சனன் தவம் செய்யச் செல்லல், அராவனைக் களப்பலி கட்டுதல் என்பன இவர்கள் நிகழ்த்தும் சடங்குகளாகும்.⁽¹⁴⁾

இச்சடங்கின் பிரதான நிகழ்ச்சிகள், அம்மன் கோவில் முன்றவில் நிகழ்ந்தாலும், சில நிகழ்ச்சிகள் பாண்டிருப்புக் கோவிலிலும், பாண்டிருப்பைச் சூழவுள்ள அயற் கிராமங்களிலும் வீதிகளிலும், சந்திகளிலும் நடைபெறுகின்றன. இக்கோவிலின் சடங்குகளில் தீப்பள்ளயச் சடங்கைத் தவிர மற்றைய சடங்குகள், ஒரு வேளையில் சடங்காகவும் கேளிக்கைக் குரியதொன்றாகவும் ஆகி விடுகின்றது. இத் தீப்பாய்தல் இடம்பெறும் போது, முதன்முதல் தருமருக்கு உரு ஏறியவரே அத்தீயில் இறங்குவர். பின்பே ஏனையோர் இறங்குவர். இவர்கள் தீயினமேல் நடக்கும் போது, எதிரே கொண்டு வந்து வைக்கப்பட்ட எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் பூசை செய்துகொண்டிருக்கும் பூசகர் திரையை நீக்கியதும், தீக்குளித்தோர் அத்தெய்வங்களை வணங்குவர். ஆனால் தேவாதிகளோ (தெய்வம் உருவேறியவர்கள்) அதற்குப் பின்னும் உக்கிரமாக ஆடிப் பலத்த அடி வாங்கிய பின்னரே உக்கிரந் தணிவர்⁽¹⁵⁾

இத் தீப்பள்ளயச் சடங்கு இன்றும் நிலவில் வருகின்றது. திரெளபதி கோவிலில் மட்டுமின்றிச் சிறு தெய்வமாகிய காளி கோவில்களிலும் ஆண்டு தோறும் இறுதி நாளன்று இச்சடங்கு நடைபெற்று வருகின்றது.⁽¹⁶⁾

மாரியம்மன் வழிபாட்டுச் சடங்குகள் அழுது கொடுத்தல்

முதன்மைத் தெய்வமாகப் போற்றி வழிபடப்படும் மாரி அம்மனுக்கு நடைபெறும் சர்க்கரை அழுது கொடுத்தல் என்னும் சடங்கு மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக மக்களிடையே அன்றிலிருந்து இன்று வரை மாற்றம் பெறாமல் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இதன்போது, வழி பாட்டுப் பாடல்கள் பாடப்படுவதில்லை.

இச் “சர்க்கரையமுது” என்னும் சமயச் சடங்கு மட்டக்களப்புத் தமிழ் மக்களிடையே நீண்ட காலமாக வேறான்றி வந்துள்ளது. இவ் வைபவம் மட்டக்களப்புத் தமிழ் மக்களிடையே குல தெய்வ வழி பாடாக நடாத்தப்பட்டு வருவதாய்க் காணப்படுகின்றது. இதனை “அம்மனுக்குச் செய்தல்” என்றும் கூறுவர்.

குக்கல், அம்மை, போன்ற சூட்டு நோய்கள் தீர்வதற்கும், பிற இழிவான தெய்வங்கள் தாம் குடியிருக்கும் வீட்டுக்கு வராமல் இருப்ப தற்காலவும் இவ்வைபவத்தினை ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நடத்தி வருகின்றனர். “சர்க்கரை அமுது” கொடுப்பதன் மூலம் மேற்கூறப்பட்டவை வீட்டுக்கு வருவதில்லை என்பது இம்மக்களின் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையாக இருந்து வருகின்றது. வீட்டிலுள்ள யாருக்காவது அம்மை நோய் அல்லது வேறு ஏதாவது நோய் வந்துவிட்டால், “அம்ம னுக்குச் சர்க்கரை அமுது கொடுக்காததனாலேயே இது நேரிடுகின்றது” என்று நினைக்கின்றனர். இதனால் நெல்லையோ அல்லது காசையோ எடுத்து அம்மனுக்குச் சர்க்கரை அமுது செய்வதாக நேர்த்திக் கடன் வைக்கின்றனர். பின்பு நோய் குணமானதும் அதற்குரிய பொருட்களை வாங்கிச் சர்க்கரை அமுது நடாத்தி நேர்த்திக் கடனைத் தீர்க்கின்றனர்.⁽¹⁷⁾ பொதுவாக நேர்த்திக்கடன் வைத்து ஆண்டுக்கொரு தடவையாவது இல்லந்தோறும் சர்க்கரையமுது நடாத்தும் வழக்கம் இம் மட்டக்களப் புப் பிரதேசத்தில் இன்றும் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இச்சடங்கினை ஒத்ததாய், சிறுதெய்வமான காளியின் கோவில்களிலும் வருடந் தோறும் நடைபெறும் விழாவின் முடிவில் “அமுது கொடுத்தல்” நடைபெறும். இங்கு பத்து வயதுக்குட்பட்ட பெண்பிள்ளைகள் தொடர்ந்து ஏழு நாட்களுக்கு கோவிலில் “ஆலாத்தி” எடுப்பார்கள். இறுதி நாளன்று அமுது கொடுத்தல் இடம்பெறும். வீட்டில் நடைபெறும் சர்க்கரை அமுது கொடுத்தல் சடங்கைப் போன்றே இங்கும் நடைபெறும். இச்சடங்கு குலதெய்வங்களாகிய பெண் தெய்வங்களைச் சாந்திப் படுத்தி அருள்பெறும் நோக்குடன் செய்யப்படுவதால், இப்பிரதேசத் திலுள்ள மக்களின் இத்தேவையினை அடியாகக் கொண்டு இச்சடங்கு முறை இன்றும் நிலைபெற்று விளங்குகின்றது.

பலியிடும் சடங்கு

இப்பிரதேசத்தில் காளி, பேச்சியம்மன் போன்ற சிறு தெய்வக்களுக்கான கோவில்களில் “பலியிடுதல்” சடங்கு இடம்பெற்று வந்தது. பின்பு இவ்வுயிர்ப் பலி கொடுக்கும் வழக்கம், நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. இவ்வுயிர்ப்பலி கொடுக்கும் வழக்கத்தினை முதலில் மாற்றியமைத்து முன்னோடியாக நின்றது கொத்துக்குளத்து மாரியம்மன் கோவிலே;

உயிர்ப்பலி கொடுக்கும் வழக்கத்தினை மாற்றி அமைத்தல் மட்டுமன்றி கோவில் அமைப்பு, பூசை முறைகள் முதலிய முக்கியமான வேறு பலவற்றிலும் முன்னோடியாக இக்கோவில் விளங்குகின்றது.⁽¹⁸⁾

ஆண் தெய்வ வழிபாட்டுச் சடங்குகள்.

ஆண்தெய்வ வழிபாட்டினில் இடம்பெறும் சடங்கு முறைகள்; பெண் தெய்வ வழிபாட்டில் முக்கியத்துவம் பெற்று நிற்கும் சடங்கு களைப் போல் இப்பிரதேச மக்களின் வாழ்க்கையில் அத்துணை முக்கியத்துவம் பெற்று நிற்கவில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும்.

வதனமார் கோவிலில் மாடு கட்டும் தெய்வமாக இவ்வதனமார் போற்றப்படுகின்றது. கோவில் விழாக் காண வந்த சிறுவர்களை மாடுகளாகப் பாவித்து அவர்களைக் கயிற்றின் ஒரு நுனியில் கடிக்கச் சொல்லி, மறு நுனியில் தான் படித்த வண்ணம் வதனமார் தெய்வம் உருப்பெற்ற பூசகர் ஓடிவருவார். கோவிலைச் சுற்றி வந்து நின்றதும், மாடுகளுக்குக் கொடுப்பது போலச் சிறுவர்களுக்கு வாழைப்பழுமும் தண்ணீரும் வதனமார் வந்து ஆடுபவர் கொடுத்துக் கலைத்து விடுவார். இந்த அடிப்படையிலேயே வதனமார் கோவிலில் “மாடு கட்டுதல்” என்றும் சடங்கு நடைபெறுகின்றது.

வைரவர் கோவிலில் இடம்பெறும் சடங்குகள் இன்றும் மக்களிடையே வழக்கிலுள்ளன. வைரவரைக் காவல் தெய்வமாகக் கொண்டு வழிபடும் இப்பிரதேசமக்கள், தங்கள் வீடுகள் தோறும் சிறு கோவில்கள் அமைத்து வழிபடுவதோடு சடங்குகளும் செய்து தமக்குக் காவல் பண்ணிக் கொள்கின்றனர்.

மருத்துவம் வளராத கால கட்டத்தில் பாமர மக்கள் தமக்கு வரும் நோய்கள் துஷ்ட தேவதைகளினால் ஏற்படுவதாகவே நம்பினர். நோய்களைத் தரும், பசாசுகள், காடேறி, இரத்தக் காடேறி. சுடலைமாடன் போன்ற பேய்களைக் கலைப்பதன் மூலம் நோயைத் தீர்க்கலாம் என்றெண்ணி அதற்கான ஒரு கழிப்புச் சடங்கு வீட்டிலோ அல்லது கோவிலிலோ நடாத்தப்படுகின்றது. இக் கழிப்பைச் செய்யக்கூடியவை நல்ல தெய்வங்களான காளி வைரவர் போன்றவையே. இந்த நல்ல தெய்வங்களை ஒருவர் மீது உருவேற்றி அவரிடம் வினாக்களை வினாவி அவரைக்கொண்டு இக்கெட்டப் பசாசுகளை பூசாரியார் ஒட்டுவிப்பார்.⁽¹⁹⁾

இத் தெய்வ வழிபாட்டுச் சடங்குகளையுத்து வேதாகம முறைப் படி அமைந்த வழிபாட்டுத் தலங்களில் நடைபெறும் சடங்குகள் பற்றிச் சிறிது நோக்குதலும் இங்கு அவசியமாகின்றது. பெருந்தெய்வங்களாக முருகன், சிவன், விஷ்ணு ஆகிய தெய்வங்கள் கருதப்பட்டனும்,

மட்டக்களப்புப் பிரதேசக் கிராமிய மக்களிடையே அவர்களுடைய வாழ்க்கை நடைமுறைகளோடு ஒன்றுபட முடியாதவாறு இக்கோவில் களில் இடம் பெறும் ஆகம விதி வழிபாட்டு முறை அமைவதால், இத்தெய்வங்களுக்கு நடைபெறும் சடங்கு முறைகள் மக்கள் மத்தியில் முழுமையானதொரு நம்பிக்கை வழி தோற்றிய சடங்காகக் கொள்ளப்பட முடியாது போயிற்று. ஆகம விதிப்படியான வழிபாடுமைந்த இக்கோவில்களில் முறையே, கந்தசாமி கோவில்களில் நடைபெறும் சூரன் போர், சிவன் கோவில்களில் நடைபெறும் யம சங்காரம், திருமால் கோவில்களில் நடைபெறும் கம்சன் போர் ஆகிய சடங்கு முறைகள் முதன்மை பெறுகின்றன.

முதலில் குறிப்பிட்ட சடங்குகள் போலன்றி வேடப் புனைவும் அபிநயமும் இச்சடங்கு முழுவதிலும் இடம் பெறும். சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் அல்லது மக்களிடையே முதன்மைபெற்ற பெருந்தெய்வ வழிபாட்டில் இடம் பெறும் சடங்குகளில், காளிக்கோ, வைரவருக்கோ உரு ஏறி ஆடும் தெய்வக்காரரின் வாக்குகளைப் பக்தி சிரத்தையோடு கேட்கும் பக்தர்கள் போல சூரன்போரில் வரும் வீரபாகுத் தேவரின் உரையையோ நாரதரின் உரையையோ மக்கள் பக்தி சிரத்தையோடு கேட்க மாட்டார்கள். இங்கு ஆகம விதிப்படி அமைந்த வழிபாட்டுக் கோவில்களில் நடைபெறும் சடங்கு முறைக்கு, சமயச் சடங்கு நிலையில் நின்று கேளிக்கை நிலைப்படுவதனைக் காண முடிகின்றது.⁽²⁰⁾

மக்களின் வாழ்க்கையோடு ஒன்றிவிட்ட வழிபாட்டுத் தெய்வங்களின் முன்னர் கூறப்பட்ட சடங்குகளைப் போலன்றி, ஐதீகக் கதைகளை இவை உள்ளடக்கியிருப்பதால், முந்திய சடங்குகளை விட இவை நடிப்புத் தன்மை பெற்றிருக்கின்றன.

சடங்கு முறைகளில் இப்பிரதேசத்துக் கிராமிய மக்களின் தேவை நிலைப்பாட்டினைப் பொறுத்து, சில சடங்குகள் முதன்மை பெற்றும், சில சடங்குகள் முதன்மை பெறாமலும் போய்விட்டன. சில சடங்குகள் முதன்மை பெறாமல் போனதற்கு அச்சடங்கு முறைகளை நிகழ்த்துவதிலுள்ள கஷ்டங்களே காரணமாயுள்ளன. உதாரணமாக, கண்ணகி அம்மன் வழிபாட்டில் இடம் பெறும் கொம்பு முறித்தல், போர்த் தேங்காய் அடித்தல் போன்ற வற்றைக் கூறலாம். இதே போன்று சில சடங்கு முறைகள் சமூக வளர்ச்சி நிலையின் தொடர்ச்சி காரணமாகப் படிப்படியாக வலுவிழுந்து, மக்களிடையே வழக்கொழிந்து போய்விட்டன. இதற்கு உதாரணமாகப் பலியிடும் சடங்கினை எடுத்துக் காட்டலாம்.

ஆகம முறைப்படி அமைந்த கோவில்களில் இடம் பெறும் சடங்குகள் இக்கிராமிய மக்களின் நாளாந்திர சமய வாழ்க்கையோடு தொடர்பு

படாமல், ஐதீகக் கதைகளைக் கூறுவதாய் அமைந்திருப்பதால், இச்சடங்கு முறைகள் இங்கு முதன்மைபெற முடியாது போய்விட்டன. தீப்பள்ளியம், குளுத்தி, அமுது கொடுத்தல், கழிப்புச் சடங்கு போன்ற சடங்கு முறைகள் அன்றிருந்தது போலவே இப்பிரதேசத்துக் கிராமிய மக்களிடையே இன்றும் அவற்றின் முக்கியத்துவம் காரணமாக நிலை பெற்று நிற்கின்றன.

இப்பிரதேச மக்களின் தொழிலோடும் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளோடும் தொடர்புபட்டனவாக இச்சடங்குகளை நடத்துவதின் மூலம், அப்பிரச்சினைகள் ஏதோ ஒரு வகையில் தீர்த்து வைக்கப்படுகின்றன என்ற நம்பிக்கை இருந்து வருகின்றது. வளம்வேண்டிச் செய்யப்படும் சடங்கிலும், நோய் தீர்க்க வேண்டிச் செய்யப்படும் சடங்கிலும், மக்கள் ஏதோ ஒரு நன்மையை உணர்ந்து அவற்றில் நம்பிக்கை கொண்டு காலம் காலமாக அச்சடங்கு முறைகளைச் செய்து வருகின்றனர். எனவே இப்பிரதேசத்து மக்களின் நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்திய சடங்குகள் தொடர்ந்து இன்றும் நிலைபெற்று நிற்க, மற்றைய சடங்குகள் முதன்மை பெறாமல் ஒதுங்கிக் கொண்டன. மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்து மக்களின் வாழ்க்கையோடு இணைந்த அந்த வாழ்க்கைத் தேவைகளை நிறைவேற்றின என்று அல்லது, நிறைவேற்றும் என்று நம்பப்பட்ட சடங்கு முறைகள் அன்றிலிருந்து இன்று வரை முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றன.

அடிக்குறிப்பு

1. சித்திரலேகா மென்னகுரு, “நாட்டார் வழக்கியலும் கரணங்களும்” தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல், பதிப்பு: கா.சிவத்தம்பி, 1980: ப.188.
2. அந்தனியான் அமூரசன், இலங்கை மட்டக்களப்புதமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் மதிப்பீடு, 1976.
3. வி.சி.கந்தையா, மட்டக்களப்புத் தமிழகம், 1964: ப.179
4. ச.வித்தியானந்தன், “இலக்கியங்களின் இன்றைய நிலை”, வாணோவி மஞ்சளி, மலர் 24, 1972.
5. திருவருள், “கண்ணகி அம்மன் வழிபாட்டில் கொம்பு விளையாட்டு”, தினகரன், 17.12.1951.
6. மேலது.
7. வி.சி.கந்தையா, மேற்படி, ப.183
8. எம். சுந்கணம், “பத்தினித் தெய்வம் கண்ணகி கஷ்டங்களுக்கும் குளுத்தி விழா”, சிந்தாமணி, 13.5.1973.
9. வி.சி.கந்தையா, மேற்படி, ப.168
10. மேலது ப.169

11. மேலது, ப.141
12. ம.சந்திரன், "சடங்கு முறைகள்", வாளனாவி மஞ்சரி, 1979.
13. சி.மெளனகுரு, மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகங்கள், 1983: ப.141
14. மேலது, ப.140
15. ஞானம் "பாண்டிருப்பிற் பாஞ்சாலி", ஈழநாடு, 1.10.1962
16. சி.மெளனகுரு, மேற்படி, ப.132
கா.தவமணி அம்மா, கள ஆய்வு, வயது 60, ஏறாலூர்.
17. கா.தவமணி அம்மா, கள ஆய்வு, வயது 60, ஏறாலூர்
18. வி.சி.கந்தையா, மட்டக்களப்புச் சௌகாலிகள், 1983: ப.79
19. சி.மெளனகுரு, மேற்படி, ப.131
20. மேலது, ப.152

இயல் ஆறு

கிராமிய வழிபாட்டுப் பாடல்கள் கூறும் மரபுகளும் நம்பிக்கைகளும்

மரபும் நம்பிக்கையும் பிரிக்க முடியாதவாறு ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து விளங்குகின்றன. மரபு, நம்பிக்கையின் அடியாகவே தோற்றம் பெறுகின்றது. தொடக்க காலத்திலிருந்தே ஒவ்வொருவரும் தாம் செய்யும் செயல்கள் முழுமையடையவும் தமது வாழ்க்கை மகிழ்ச்சி நிறைந்ததாக இருப்பதற்காகவும் சில நம்பிக்கைகளின் வெளிப் பாடாக மரபு வழிப்பட்ட சடங்குகளையும் நடைமுறைகளையும் மேற்கொண்டு வந்தனர். இவ்வாறு காலம் காலமாக நம்பிக்கையின் அடியாக மக்கள் செய்துவந்த, இன்றும் செய்து வருகின்ற சில நடை முறைகளை மரபு என்பர். இம்மரபுகள் என்றும் மக்களிடையே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டும் பேணப்பட்டும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டும் வருகின்றன. இம்மரபுகளுள் சில காலத் தேவைக்கேற்பவும் மக்களின் வாழ்க்கையின் முக்கியத்துவத்துக்கேற்பவும் நிலைபெற்றும், சில வழக்கொழிந்தும் போயுள்ளன.

"மரபு என்பது முன்னிருந்தோரால் உண்மையானது. நன்மையானது என்ற கொள்ளப்பட்ட எண்ணக் கோவையாகும்" என்பர் கைலாசபதி அவர்கள்.⁽¹⁾

மரபுகளுக்கு "வேத", "ஆகம", அங்கோரம் கிடையாது. ஆனால் வழக்கு நிலையில் அவற்றுக்குரிய வன்மை உண்டு என்று சிவத்தம்பி அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.⁽²⁾

கிராமிய மக்களின் வாழ்க்கை முறையை விளங்கிக் கொள்வதற்கு கிராமப் புறங்களில் வழங்கும் நாட்டார் பாடல்கள் ஆதாரமாக இருக்கின்றன. கிராமிய மக்களின் மரபுகள், நம்பிக்கைகள், செயற்பாடுகள் அனைத்தையும் பிரதிபலிப்பனவாக இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இப்பாடல்கள் எவ்வித கட்டுப்பாடில்லாமலும், மிகைப்படுத்தப்படாமலும் இருப்பதாலும் உள்ளதை உள்ளபடி யே பாடுகின்ற போக்கின்

காரணமாகவும், நாட்டார் பாடல்களினாடாக கிராமிய மக்களின் வாழ்க்கை முறையை, வழிவழியாக இடம்பெற்று வரும் மரபுகள் நம்பிக்கைகளை நன்கு விளங்கிக்கொள்ள முடியும். ஒரு நாட்டினது உண்மைச் செய்திகளையும், பண்பாட்டு விடயங்களையும் அறிந்து கொள்வதற்கு நாட்டார் பாடல்கள் பெருந்துணையாக அமைகின்றன.⁽³⁾

இப்பிரதேசத்து மக்களது வாழ்க்கை பழமையோடு தொடர்பு பட்டு விளங்குகின்றது. கால வெள்ளத்தால் அள்ளுஞ்ஞு போகாமல் அந்தியர் வருகையால் மாற்றமடையாது, நாகரிக மோகத்தில் அழிவுறாது நிலைத்திருக்கும் பல மரபுகளையும் நம்பிக்கைகளையும் இப்பிரதேசத்தில் இன்றும் காணலாம். இப்பின்னணியில், மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் வழங்கும் மரபுகள் பற்றியும் நம்பிக்கைகள் பற்றியும் அவை எந்த அளவிற்கு இன்றும் மக்களிடையே முதன்மை பெற்று நிற்கின்றன என்பது பற்றியும் வழிபாட்டுப் பாடல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு இங்கு ஆராயப்படுகின்றது.

மரபுகள்

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் ஒருவர் பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரையுள்ள வாழ்க்கைக்கு காலம் முழுவதும் நடைபெறும் முக்கிய நிகழ்வுகள், பழை வழக்குகளின் அடியாக, முன்னோர்கள் வகுத்து வைத்த மரபுகளின் வழியாகவே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றில் ஒன்று தாய்வழிச் சமூக அமைப்பு முறையாகும்.

தாய்வழிச் சமூக அமைப்பு

கண்ணகி வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய வழிபாட்டுப் பாடல்களை நோக்கும்போது, அவை தாய்வழிச் சமூக அமைப்புடன் தொடர்புடைய சடங்குகளுடன் இணைந்தனவாகக் காணப்படுகின்றன. அச் சடங்குகளின் நடைமுறைகளை விளங்கிக் கொள்வதற்குத் துணையாக இச்சமூக அமைப்புப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ளல் அவசியமாகின்றது.

கண்ணகி வழிபாட்டுச் சடங்கு நடைபெறும்போது, “குடுக்கை கூறும்” சடங்கு இடம்பெறும். இச்சடங்கு இன்றும் மட்டக்களப்புக் காரைதீவு கண்ணகை அம்மன் கோவிலில் இடம்பெறக் காணலாம். அப்போது அக் கோவிலுடன் தொடர்புடைய பெண்கள் தமது தாய் மரபு வம்சாவளியைக் கூறிக் குடுக்கையைப் பரிசாகப் பெறும் மரபு உண்டு.

இம்மரபு இலங்கையில் இப்பிரதேசத்தில் மட்டுமே காணப்படுகின்றது. இவர்களது வழிபாட்டு முறையும், இம்மரபு வழியை ஓட்டிய தாகவும் பெண்தெய்வ வழிபாடு முதன்மைப்பட்டு நிற்பதாகவும்

முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தாய்வழிச் சமூக அமைப்பில் பெண்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது. தாய்வழிச் சமூக அமைப்பிலே, தாயின் குடிமரபையே குழந்தையும் தனது குடியாகக் கொள்ளும் என்பதை “வேரோடி விளாத்தி காய்த்தாலும் தாய் வழி யின்றித் தகப்பன் வழி இல்லை” என்ற முதுமொழியும் வலியுறுத்துகின்றது. குடும்பச் சொத்துகள் பெண்ணுக்கே சேரும் முறையும் இச்சமூக அமைப்பில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது.

பெற்றோர் தம் சொத்துக்களை மகள் திருமணம் செய்யும் போது மகளுக்கு உரிமையாக்கிவிடுவர். இப்பிரதேசத்திலுள்ள பழைய காணி உறுதிகளை நோக்கும்போது, சொத்துரிமை பெண்வழியே வந்து கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். “தாயாதி”, “தாயாதி முதுசொம்” என்றுங் கூறுவர். அவ்விதக் காணிகளில் ஆண்பிள்ளைகளுக்கு உரிமையில்லை.⁽⁴⁾

பெண்மக்கள் பெற்றோர் வழிக்குப் பெரு நிழலாய் அமைதலை “ஆண்நிழலில் நின்று போ, பெண்நிழலில் இருந்து போ” என்று இங்கு வழங்கும் பழமொழியால் நன்கு அறியலாம். இம்மரபு முறையுடன் இணைந்ததாகவே மருமக்கள் தாய் முறை காணப்படுகின்றது. இம்மருமக்கள் தாய் முறை சேர நாட்டிலே தோற்றம்பெற்றதாகவும் கூறப்படுகின்றது. சொத்துரிமை அடிப்படையிலும் உறவு முறையின் பின்னணியிலும் தோன்றிய ஒரு சமூக அமைப்பு முறையே மருமக்கள் தாய் முறையாகும். முக்குவர் என்ற குடிப் பிரிவினரிடமும் வேளாளரிடமும் மருமக்கள் தாய் முறை வழக்கிலிருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. இவர்கள் சேர நாட்டிலிருந்து குடிபெயர்ந்தோராக இருக்கலாம்.⁽⁵⁾

குடி மரபுகள்

இங்குள்ள வழிபாட்டுப் பாடல்களுடன் தொடர்புடைய கோவில் நிர்வாகம், சடங்கு என்பவற்றை ஆராயும்போது, அங்கு குடிமரபுகள் முதன்மை பெறுகின்றன. இப்பிரதேசத்தில் வாழும் தமிழ் மக்கள், வேளாளர், முக்குவர், சீஸ்பாதக் காரர் என முப்பெரும் பிரிவினராகவும், பல்வேறுபட்ட குடிப்பிரிவினராகவும் காணப்படுகின்றனர். வேளாளருக்குத் தொண்டுபுரியும் பொருட்டு 17 சிறைக்குடிகளும் இருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. இப்பிரிவில் இடம்பெறும் வண்ணார், அம்பட்டர் ஆகியோர் மட்டக்களப்புச் சமூக, சமயச் சடங்குகளிலே முக்கிய பங்கு வகிப்பதால், இவர்களைக் “குடிமக்கள்” எனக் கூறும் வழக்குண்டு. குடிப்பிரிவுகளில் சிறு சிறு உட்பிரிவுகளைக் “கத்தறை” என்பர். தாய்வழியிற் குடிமுறையைத் தழுவும் பிள்ளைகள் பல்கிப் பெருகித்

தனித்தனிக் குடும்பங்களாக விளங்கும்போது அதனைக் “கத்தறை” என்றும் “தத்தியர்” என்றும் கூறுகின்றனர்.

இங்கு வாழும் மூல்லிம் மக்களிடமும் இக்குடி மரபுகள் காணப் படுகின்றமை இப்பிரதேசத்துத் தமிழ் மூல்லிம் மக்களின் கலாசார ஒருமைப்பாட்டைக் குறித்துக்காட்டுகின்றது. இப்பிரதேசத்துக் குழந்தைகள் தாய்வழி மூலமும் தமது குடித் தொடர்ச்சியைப் பெறு கின்றனர். குறிப்பிட்ட ஒரு குடும்பத்திலே தந்தையின் குடித்தொடர்ச்சி அவனது குழந்தைக்குப் பதிலாக அவனுடைய சகோதரியின் குழந்தையைத் தொடர்கின்றது.⁽⁶⁾

திருமணத்துடன் தொடர்புடைய மரபுகள்

இப்பிரதேசத்தின் வழிபாட்டுப் பாடல்களுள் சிறப்பும் முதன்மை யும் பெற்று விளங்கும் கண்ணகி வழக்குறையை நோக்கும்போது, அதில் இடம் பெறும் சில மரபுகள் அறியப்பட வேண்டியனவாகின்றன. இதனோடு தொடர்பு படுத்தியே இங்கு நிலவும் இம்மரபு முறைமை நோக்கப்படுகின்றது. மட்டக்களப்புத் திருமண நடைமுறைகள், மரபு வழிபட்ட சம்பிரதாயங்களைப் பின்பற்றியனவாகவே காணப்படுகின்றன. மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் மண முறையானது ஆரியக் கலப்பற்ற தனிச் சிறப்பு வாய்ந்ததெனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.⁽⁷⁾

திருமணத்தைக் கலியாணம் என்றே பொதுவாக வழங்குவர். யாழ்ப்பாணத்தில் சடங்கு என்பதே பெருவழக்கு. ஆனால் மட்டக்களப்பில் “சடங்கு” என்பது தெய்வங்களைக் குறித்து வீட்டிலோ அல்லது கோவிலிலோ செய்யும் சிறப்புப் பூசைகளையே குறிப்பதாக உள்ளது. “சாமத்தியக் கல்யாணம்”, “கல்யாணக் குரவை”, “கல்யாண வீடு”, “கல்யாணக் கால்”, “கல்யாணக் கூறை”, “கல்யாணக் காலம்”, என்னும் வழக்குத் தொடர்கள், “கல்யாணம்” என்ற சொல்லின் செல்வாக்கினைக் காட்டுவனவாக அமைகின்றன. இப்பிரதேச மக்களுடன் மலையாள மக்கள் கொண்டிருந்த கலாசாரத் தொடர்பை “கல்யாணம்” என்ற சொல் வழக்கும், பிராமணர் இப்பிரதேசத்துக் கல்யாணச் சடங்கில் இடம் பெறாமையும் காட்டி நிற்கின்றன. தாவி கட்டும் மரபு பண்டைத்தமிழரின் திருமணச் சடங்கிலே இருந்தமைக் குச் சான்றுகள் இல்லை. ஆரியப் பண்பாட்டின் ஊடுருவலின் பின்பே தாவி கட்டும் மரபு முக்கியத்துவம் பெற்றது. தொடக்கத்தில் தமிழரது ஆபரணமாக விளங்கிய தாவி, காலப்போக்கில் திருமண அணியாக மாறியது. தாவி கட்டும் வழக்கம் இங்கு மூல்லிம்களிடமும் காணப்படுகின்றது.⁽⁸⁾ கண்ணகி வழக்குறையில் தாவி கட்டுதல் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகின்றது.

“மன்னான் கோவலர்க்கு மாமதியை- முன்னேதான் அரும்பூட்டிச் சுற்றத்தவர்கள் எல்லாம் கூடித் திருப்பூட்டி நின்றார் சிறந்து”⁽⁹⁾

இதில் திருப்பூட்டுதல் என்று குறிக்கப்படுகின்றது. மேலும், ஆரியப் பண்பாட்டின் ஊடுருவலினால் இப்பிரதேசத்துப் பண்பாட்டில் பல தாக்கங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்குக் கண்ணகி வழக்குரையில் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. பிராமணரின் செல்வாக்கும், திருமணத்தின்போது ஆகம விதிப்படி இடம் பெறும் சடங்கு முறை களும், இப்பிரதேசத்தில் காலப்போக்கில் தோற்றம் பெற்றுள்ளமையை இதன்மூலம் காணமுடிகின்றது. கண்ணகி வழக்குரை- கலியாணக் காலையில்,

“மந்திராட்ச தங் கொடுத்த மறையவனுக்காசனமும்”,⁽¹⁰⁾ என்ற அடிகள் மூலமும்,

“ஆனமறை நாலுகட லாடு கரை கண்டவர்”

“உரைத்த மறை வேதியற் குயர் கண்தானல்கி”,⁽¹¹⁾ என்ற அடிகள் மூலமும் சான்று காணலாம்.

பெண் வீட்டார் மாப்பிள்ளை கேட்டு மாப்பிள்ளை வீட்டாரிடம் முறைப்படி போவதும், மாப்பிள்ளை வீட்டினர் அவ்வாறே பெண் பிள்ளை வீட்டுக்குப் போவதும் நிகழ்ந்தபின் நல் “முழுத்தம்” (முகர்த்தம்) நிச்சயிக்கப்பெறும். அச் சுப்நேரத்தில், பெண் பிள்ளை வீட்டிலே மணப் பலகையில் இருவருக்கும் “கண்ணாறு கழித்த” பின்னர் தந்தையார் தம் மகளைக் கைப்பிடித்து மனமகன் கைக் கொடுத்து மங்கல வாழ்த்துக் கூறுவர். பின்பு “கலத்தில் போடுதல்” என்னும் முக்கிய நிகழ்ச்சி இடம் பெறும். “செவரக்கால்” மீதிட்ட வெண்கல வட்டியிற் படைத்த “ஏழு மரக்கறி” கூட்டிய அறுசுலை உண்டியை மனமகனும் மனமகனும் ஒருவருக்கு ஒருவர் முழுமுறை ஊட்டி உண்டு உறவு கலத்தல் இடம் பெறும்.

“பச்சை நெல்லுக் குத்தி பால் மணக்கச் சோறாக்கி

கலத்திலே போட்டுவைக்கன் கண்மணிவா சோறருந்த”

என வரும் பாடற் பகுதிகள், கலத்தில் போடும் நிகழ்ச்சியின் மரபினை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.⁽¹²⁾ இத்திருமணத்தின் பின்பு மனமகன் மனைவியின் வீட்டிலே தங்கியிருக்க வேண்டியது இப்பிரதேச மரபாகும். இக்காலத்தில் “ஆறுமாதச் சோறு கொடுத்தல்” என்ற மரபு இப்பிரதேசத்தில் உள்ளது.⁽¹³⁾ பெண் வீட்டிலேயே மனமகன் வதிதல் பெண்வீட்டார் ஒரு வருட உணவு அளித்தல் என்பன மலையாள நாட்டு முறையோடு ஒப்பக் காணப்படுகின்றன⁽¹⁴⁾

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் சீதனம் கொடுக்கும் வழக்கம் காணப்படுகின்றது. எனினும் அது பிரச்சினைக்குரிய ஒன்றாக இருக்க வில்லை. இச் சீதனம் பற்றிக் கண்ணகி வழக்குரை காவியத்தில் கல்யாணக் காலையின் முடிவில் அமைந்துள்ள

“ஆங்கு நின்ற கோவலற்கும் அழகு திகழ் கண்ணகைக்கும் தாங்கு புகழ் சீதனமுந் தானெழுதி ஒங்கவென”⁽¹⁵⁾

என்ற பாடல் குறிப்பில் ஆதாரம் காணப்படுகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் கிணறுடன் கூடிய வீடு வளவு சீதனமாகக் கொடுக்க வேண்டியது கட்டாயமான வழக்கமாகப் பின்பற்றப்படுகின்றது. இத்தகைய சீதனங்கள் மிக அவசியமானவையாகவும், யாவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டதாகவும் காணப்படுகின்றது. ஏனைய சீதனம் அவரவர் பொருளா தார வசதிக்கேற்றவாறு அமையும். இப்பிரதேச மக்கள், தம்நாட்டு வழக்கிற்கும் வசதிக்கும் ஏற்ப நெல்லைச் சீதனமாக் கொடுக்கும் வழக்குண்டு. “ஏழவண நெல்லும் ஏருமை கண்டு மாடுகளும்” என்ற பாடல் பழைய சீதன முறைக்குச் சான்றாகும்.⁽¹⁶⁾

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் திருமண நிகழ்ச்சியைப் பிறருக்கு அறிவித்தலை “வெற்றிலை பாக்கு வைத்தல்” என்று குறிப்பிடுவர்.⁽¹⁷⁾ இம்மரபு காலங் காலமாக இப்பிரதேச மக்களிடையே இடம்பெற்று வந்துள்ளது. கண்ணகி வழக்குரையிலும் இதுபற்றிக் கூறப்படுகின்றது. கல்யாணக் காலையில்,

“இட்டமுடன் கண்ணகையார் இனிய மனம் முடிப்பதற்கு பட்டணத்திலுள்ளவர்க்கும் பலதிசையிலுள்ளவர்க்கும் மட்டவிழும் சீரகத்தார் வணிகேசர் தங்களுக்கும் ஒட்டமுடன் வெற்றிலைபாக் கொழுங்குறத்தா விட்டனரே”⁽¹⁸⁾ என்ற பாடல் இதற்குச் சான்றாகின்றது.

பெண் குழந்தை வளர்ந்து பூப்படைந்ததும் மருங்கள் நீராட்டும் வழக்கும், பெண்கள் வட்டமாகச் சேர்ந்து குரவை போடுதலும் இப்பிரதேசத்தில் வழங்கி வருகின்றது.⁽¹⁹⁾

பெண் பருவமடைந்ததும் உப்பிட்டுப் பொங்கிய சர்க்கரைச் சாதம், அரிசி மாவில் செய்த சர்க்கரைப் பிட்டு ஆகியவற்றை உறவினர் கள் கொண்டுவந்து கொடுத்தல் வழக்கம்.⁽²⁰⁾

இவை போன்றே சமய ரீதியான மரபுகள் பலவற்றை நம் வாழ்க்கையில் அன்றாடம் கொண்டு விளங்கும் பிரதேசமாக இம் மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் காணப்படுகின்றது. தொற்றுநோய்கள் ஏற்படும்போது கொம்புத் தட்டு எடுத்தல், பள்ளயம் வைத்தல், காளி

வைவரவர் போன்ற தெய்வங்களுக்கு நேர்த்திக்கடன் செலுத்துதல், காவடி எடுத்தல், அமுது கொடுத்தல். போன்ற அனைத்துச் சடங்குகளும் மட்டக்களப்புப் பிரதேச மக்களின் வாழ்க்கையோடு இரண்டறக் கலந்து விட்ட மரபுகளாக உள்ளன.⁽²¹⁾

காவடிப் பாடல் திரட்டில் காவடி எடுத்து நேர்த்திக்கடன் கழித்தல் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது.

“நெட்டி வைச்சுலமேந்தும் நீலநிற முத்துமாரி நிச்சயமாயுன்னருளைப் பெறலாமென்றே திட்டமாய்க் காவடியுங் கைப்பிடித்து

தேடியே உன்பதியில் ஓடிவந்து”⁽²²⁾ என்ற பாடலின் மூலம் இது பற்றி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இதுபோன்று. நோயற்றிருக்கும் போது, அம்மை, கண்நோய் போன்ற பல்வேறு நோய்களைத் தீர்த்து அருளும்படி அம்மாரியம்மனுக்கு நேர்த்திக்கடன் வைத்து வழிபடுவர். நோயற்ற இந்நாட்களில் மாரியம்மன் தாலாட்டுப் பாடப்படும் வழக்கம் உண்டு. இம்மாரியம்மன் தாலாட்டைப் பாடினால், நோயின் வேகம் குறைந்துவிடுவதாகக் கூறப்படுகின்றது. இது இன்றும் பெருவழக்காய் மக்களிடையே நின்று நிலவுகின்றது.

“மாறாத நோய் பினியைச் சிவமுத்துமாரி

தாயார் மாற்றிவிட வேண்டுமெம்மா சிவமுத்துமாரி அம்மாளே”⁽²³⁾ என்று வேண்டுதல் செய்யப்படுகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் வழங்கு கின்ற அனைத்துச் சமயச் சடங்குகளும் காலம் காலமாகப் போற்றிச் செயற்படுத்தி வரும் மரபுகளாகவே உள்ளன. இச்சமயச் சடங்குகள் பற்றி இயல் ஜந்தில் விரிவாக நோக்கப்பட்டுள்ளது.

நம்பிக்கைகள்

நம்பிக்கை என்னும் ஆணிவேரிவிருந்தே ஒவ்வொரு மனித வாழ்க்கையும் தளிர் விடுகின்றது. கிராமிய மக்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களது நம்பிக்கைகள் யாவும் சமய வழிப்பட்டவையாக, இறை நம்பிக்கையின் அடியாகவே தோற்றம் பெறுகின்றன. உள்ளத் திருப்பிதியின் மையமாகவே இந்நம்பிக்கைகள் அமைந்துள்ளன. இவை காலம் காலமாகக் கிராமிய மக்களிடையே பேணப்பட்டு நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு வருவதிலிருந்து அவர்களிடையே இந்நம்பிக்கையின் முக்கியத்துவம் எந்த அளவு நிலைபெற்றுள்ளது என்பது தெளிவு படுகின்றது. “கடவுள் நம்பிக்கை, விதியில் நம்பிக்கை, இயற்கைக் கூறுகளில் நம்பிக்கை என்பவற்றை விடச் சமுதாய மரபுகளிலும்

தொழில்முறைகளிலும் நம்பிக்கை இவர்களிடம் காணப்படுகின்றது. என்று இ.பாலசுந்தரம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁽²⁴⁾

இறை நம்பிக்கை

இறை அருள்மீதும் விதியின் மீதும் ஆழந்த நம்பிக்கை உடைய வர்கள் இப்பிரதேசத்து மக்கள்.

“கண்ணருள் சிறந்தெமைக் காத்தாயேயுனது
கருணை வைத் தடியார்க்கா தரவளித்தாயே.”⁽²⁵⁾

தன் அடியவரைத் தெய்வும் காக்கும் என்ற நம்பிக்கை இங்கு காணப்படுகின்றது. இதுபோன்று பல்வேறு வகையில் இறையருள் மீது நிறைந்த நம்பிக்கை காணப்படுகின்றது. பிறந்து முதல் இறக்கும் வரை இவர்களது வாழ்க்கை, இறையருள், விதி என்னும் இரு நம்பிக்கைகளின் அத்திவாரத்தின் மீதே அமைந்து காணப்படுகின்றது.

இறையருளின் மூலமே குழந்தைப்பேறு கிடைக்கின்றதென்றும் முன்செய்த விதிப்பயனால் மலட்டுத் தன்மை ஏற்படுகின்றதென்றும் இவர்கள் நம்பினர். இறைநம்பிக்கையின் மூலம், அந்த நம்பிக்கையின் அடியாச் செய்த தவத்தின் மூலம் தான் தனக்குக் குழந்தை கிடைத்த தாகவும் அதற்காகக் கடவுளுக்கு நன்றி சொல்லுவதாகவும் தாலாட்டுப் பாடல்களில் தாய் கூறிச் செல்கின்றாள்.

“மலடிக் கொரு குழந்தை மகனே நீ
மாயவனார் தந்த பச்சை
இருடிக் கொரு குழந்தை மகனே நீ
ஈசுவரனார் தந்த பச்சை”⁽²⁶⁾

இப்பிரதேசத்தில் எழுந்த கண்ணகி வழக்குரை காவியத்திலும் இந்நம்பிக்கை பற்றிக் கூறப்படுகின்றது. கண்ணகி வழக்குரை-கோவலன் பிறந்த காதையில் இவ்வாறு நேர்த்திக்கடன் வைப்பதை அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

“அலங்கரிப்பேன் கோவிலெல்லாம் ஆணிப்பொன் அதனாலே குலந்தமைத்து விளங்கவொரு குழந்தையைத் தந்தருள்வீரேல் இலங்கிய பொற்குடங்களெல்லாம்

இரத்தினத்தால் அலங்கரிப்பேன்

நிலஞ்சிறக்கச் சந்தனத்தால் நிலைத்த திரு மெழுக்கிடுவேன்”⁽²⁷⁾ என்று பாடுவதன் மூலம் இறை அருளில் கொண்ட நம்பிக்கையைத் தெளிவாக அறிய முடிகின்றது.

நோய்கள் ஏற்பட்டவிடத்து, நோய் மாறியதும் தீச்சட்டி எடுப்பேனென்றும் காவடி எடுப்பேனென்றும் தீக்குளிப்பேனென்றும் இறை

வனை வேண்டி, நேர்ந்து காசு கட்டி வைப்பார்கள். இவ்வாறு செய்தால், நோய்கள் மாறிவிடுமென்ற நம்பிக்கை இப்பிரதேசத்திலிருக்கின்றது. நோய்கள் மாறியதும் தமது நேர்த்திக் கடன்களைச் செய்துமுடிப்பர்.

கிராமிய மக்களிடையே விதியில் ஆழந்த நம்பிக்கை இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு செயலிலும் சுயஉணர்வின் வெளிப்பாடாக விதியில் நம் பிக்கை அதிகமாகவே காணப்படுகின்றது. மனிதன் தோன்றியதிலிருந்து முடிவு வரும்வரையிலும் தனக்கு வரும் துயரங்கள், ஏமாற்றங்கள், இயலாமைகள் அனைத்திற்கும் விதியையே காரணமாகக் கூறி, சமா தானப் பட்டுக்கொள்கின்றான். இந்தப் போக்கு, கிராமிய மக்களிடையே ஆழ வேறுன்றிக் காணப்படுகின்றது. நாட்டார் பாடல்களே இதற்குத் தகுந்த சான்று. கண்ணகி வழக்குரையிலும் இவ்விதி பற்றிக் கூறப்படுகின்றது.⁽²⁸⁾

இப்பிரதேசத்தில் நல்லநாள் பார்த்திடும் வழக்கம் ஒவ்வொரு முக்கிய நிகழ்ச்சியிலும் காணப்படுகின்றது. சடங்குகள் செய்யவோ, பிரயாணம் செய்யவோ, தொழில் தொடங்கவோ, விருந்துக்குப் போகவோ, வீடு கட்டவோ, எந்தவொரு விடயத்துக்கும் நாள் கணித்தே கருமத்தைத் தொடங்குவர். அவ்வாறு நல்ல நேரம் கணித்துச் செய்யப்படும் எந்த வொரு கருமமும் வெற்றியாகவே முடியுமென்ற நம்பிக்கை இப்பிரதேச மக்களிடையே காணப்படுகின்றது. கண்ணகி வழக்குரை, கல்யாணக் காதையில் திருமணத்துக்கு நாள் பார்த்தல் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது.

“செந்திருவாள் கண்ணகையாள் சிறந்த மணந்தான் முடிக்க
அந்தனர் தன் கோமானே யருள்செய் ஓர் நாளென்றார்”⁽²⁹⁾

எந்தவொரு விடயத்தைத் தொடங்கும் போதும் நல் முகர்த்தம் பார்க்கும் வழக்கத்திற்கு உதாரணமாக, கண்ணகி வழக்குரை கப்பல் வைத்த காதை என்ற பகுதியில் இதுபற்றிக் கூறப்படுகின்றது.⁽³⁰⁾

மந்திரம், மாந்திரீகத்தில் நம்பிக்கை

இப்பிரதேசத்தில் மந்திரம் மாந்திரீகம் என்பனவற்றில் அதிக நம்பிக்கை காணப்படுகின்றது, மட்டக்களப்பு மக்களின் வாழ்க்கையில் மந்திரமும் மாந்திரீகச் செயல்முறையும் மிகக் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. எல்லாச் சொற்களுக்கும் ஆற்றலுண்டென்பதும், சரியான சொல்லை வேண்டியபடி அறிந்து உச்சரிப்பு வேறாகாது சொன்னால்தாம் கருதும் பலனைத் தவறாது தரும் என்பது நம்பிக்கை. ⁽³¹⁾ (இப்பிரதேசத்தில் வழங்கும் தமிழ்ச்சொல் வழக்கில் மாற்றங்கள் ஏற்படாததால் அச்சொற்கள் இன்றும் ஆற்றல் உடையவாய். சக்தி மிக்கவாய்க் காணப்படுகின்றன.)

தாம் விரும்பிய பெண்ணையோ அல்லது ஆடவனையோ அடையும் பொருட்டு, “சேர்த்தி மருந்து” கொடுக்கும் வழக்கம் இங்குண்டு. மருந்து என்ற சொல் பொதுவாக நோய்க்குரிய சகல மருந்துகளையும் குறிப்பதாயினும், மட்டக்களப்பில் வேறொரு குறிப்புப் பொருளையும் கொண்டுள்ளது. ஆண்-பெண் இருவரது மனோநிலைகளையும் ஒன்று சேர்ச் செய்வதற்காக இரகசியமாகக் கொடுக்கப்படும் வசிய மருந்தையே இது சுட்டுகின்றது⁽³²⁾ இது போன்று இருவரைப் பிரிப்பதற்காகவும் நன்றாய் இருக்கின்ற குடும்பத்தைக் குலைப்பதற்காகவும் இது போன்ற பல்வேறு காரியங்களுக்காகவும் “மருந்து போடுதல்” என்ற செயல் இடம்பெறுகின்றது. உப்புப் போன்ற உணவுப் பொருட்களுக்குப் போட்டால் பிரிவுகளும் துண்பங்களும் ஏற்படுமென்ற நம்பிக்கையினடியாக இது செய்யப்படுகின்றது.⁽³³⁾

மருந்தும் மாந்திரிக்கும் முக்கியத்துவம் பெற்ற இப்பிரதேசத்தில், இவையே மக்களின் மிகுந்த நம்பிக்கையுடையனவாக காலம் காலமாக நிலைபெற்று வருகின்றன. நோயுற்றபோது கூட வைத்தியரை நாடுவை தற்கு முன்பு, பூசாரியையும் மாந்திரிக்கர்களையுமே நாடினர், திருநீறு ஒதுக்கல், நூல் கட்டுதல், தண்ணீர் ஓதிக் கொடுத்தல், பேய்ப்பார்வை நீக்குதல், சமூகப் பார்த்தல் போன்றவை இதில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. மருந்துவம், மாந்திரம் என்பன போன்றவை பிறருக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பதில்லை. அவ்வாறு சொல்லிக் கொடுத்தால் அதன் வலிமை குன்றிவிடும் என்ற நம்பிக்கை இங்கு நிலவுகின்றது.⁽³⁴⁾ இந்த நம்பிக்கை களை இங்கு வழங்கும் மந்திரிப் பாடல்களால் அறிந்து கொள்ளலாம்.

குழந்தை பிறந்ததும் சாதகம் எழுதும் வழக்கு, குழந்தையின் எதிர்காலப் பலன் பார்த்தல் ஆகிய நம்பிக்கைகள் இங்கு மிகுந்து காணப்படுகின்றன. கண்ணகி வழக்குரையில் இந்த நம்பிக்கையினைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. கோவலன் பிறந்த காலையில்,

“மட்டவிழுந்தாரானே மகன் பிறந்த மூக்கர்த்தமிது
அட்டமுஞ் சென் மழுமாகும் அடர்ந்த வியாழன் சனியே”

“அடர்ந்த திசைக்கேது பத்து அல்லாத குறைகளில்லை
மடந்தையர்க்குப் பொருள் தோற்று மறு தேசம்
போகை திண்ணம்”

“கடந்த கலைஞர்மெல்லாம் கற்பதுவுந் தப்பலைக்கான்
திடம்பரவும் வணிகேசர் சிங்கராசி சென்மமென்றார்.”⁽³⁵⁾

இது போன்றே மாதவி பிறந்த முகூர்த்தமும் அதன் எதிர்காலப் பலனும் சொல்லப்படுகின்றது.⁽³⁶⁾

சுகுனங்களில் நம்பிக்கை

மிருகங்கள், பறவைகள் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய நம்பிக்கை என்னும் போது. இக்கிராமப்புறங்களில் காகம், மீன்கொத்தி, ஆந்தை, நாய் என்பவற்றின் குரலோசையை வைத்து அவற்றின் பலனாக என்ன நடைபெறும் என்று ஊகம் கொள்ளும் நம்பிக்கை காணப்படுகின்றது. காகம் வீட்டு முற்றத்தில் கண்ணால் விருந்தினர் நிச்சயம் வருவர் என்பதைக் காகத்தின் செயலிலிருந்து அறிந்துகொள்ளும் தன்மையை இம் மக்களிடம் காணலாம்.

“விடியவிடியக் காகம் வேவியில தங்கிறது

சண்டாளக் காகம் உன்ற சாத்திரமும் பொய்யாச்சே⁽³⁷⁾ என்ற நாட்டுப்பாடல் இந்நம்பிக்கைக்கு ஆதாரம் காட்டுகின்றது. இந்த நம்பிக்கை இன்றும் இப்பிரதேசத்தில் நிலவுகின்றது. காகங்கள் முற்றத்தில் சண்டை பிடித்துப் புரளவது துர்ச் சுகுனம் என்று கருதினர்.

இரண்டு ஆந்தைகள் அலறினால் குறிப்பிட்ட காலத்துள் யாராவது இறந்து போவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இங்கு காணப்படுகின்றது. இது போன்றே ஊமத்தங்கோழி கத்தினாலும், நாய் தொடர்ந்து குரலே முப்பிக் கொண்டிருந்தாலும் ஏதோ ஒரு துயரச் சம்பவம் நடக்கப் போவதன் அறிகுறியாக அதை நம்பினர்.⁽³⁸⁾

பல்லி சொல்லுதலிலும் நம்பிக்கைகளைப்படுகின்றது. வெளியே புறப்பட்டுப் போகும் வேளைகளில் பல்லி சொன்னால் திரும்பி வந்து சிறிதுநேரம் இருந்துவிட்டுப் போவர். போகும் வேளையில் அவ்வாறு பல்லிசொன்னால் ஏதொவொரு தடங்கல் வரப்போகின்றதென்று நம்பினர்.

குறிப்பிட்ட ஒரு பொருளோ அல்லது ஓர் உயிரோ காணாமல் போனால், அது திரும்பக் கிடைக்குமா, உயிரோடு இருக்கின்றதா என்பதைக் காண்பதற்கு பசுமையான அறுகம்புல்லை எடுத்து சுடு சோற்றுக்குள் புதைத்து வைப்பர்; அல்லது அடுப்பில் கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் சோற்றுக்கள் நட்டு மூடிவிடுவர். சிறிது நேரத்தின் பின்னர் எடுத்துப் பார்த்தால், அந்த அறுகம்புல் வாடி இருப்பின் குறிப்பிட்ட பொருள் கிட்டாது என்றும், வாடாது அப்படியே பசுமையோடு இருந்தால், தேடிய பொருள் கிட்டுமென்றும் நம்பும் பழக்கம் இப்பிரதேச மக்களிடையே காணப்படுகின்றது.

காணாமல் போன ஒரு பொருளைத் தேடியெடுப்பதற்காக “மை போட்டுப் பார்த்தல்” இடம்பெறுகின்றது. இதில், தேடுகின்ற பொருள் எங்கே இருக்கிறது, யார் எடுத்தது என்பது பற்றியெல்லாம் தெளிவாகக் காணலாம். இதில் மந்திரமே உச்சரிக்கப்படுகின்றது.

சாத்திரத்தில் நம்பிக்கை

இப்பிரதேசத்தில் எக்கருமங்கள் தொடங்கும் போதும் சாத்திரம் பார்ப்பது அவர்களுக்கு மனத்திலே ஒரு திருப்தியை உண்டாக்குகின்றது. குழந்தை பிறந்த ஓரிரு நாட்களில் வெற்றிலை வட்டாவுடன் சாத்திரி யாரை அடைந்து பிறப்பு நேரத்தை அறிவித்ததும் சாத்திரியார் கிரகங் களின் நிலைக்கேற்பக் குழந்தைகளின் தேக ககம், கல்வி, செல்வநிலை, என்பவற்றுடன் குழந்தையினால் பெற்றோர், சகோதரர்கள், தாய்மாமன், பேரன், பேத்தி, ஆகியோர் அடையவிருக்கும் பலன்களையும் கூறி விடுவர். கண்ணகி வழக்குறையில் மாதவியின் பிறந்த நேரப்பலன் படி எதிர்காலத்தில் அவளது கணவனின் பலனும் கூறப்படுகின்றது.

“அரிவையர்க் மேழாமிடந்தனிலே யந்தப்
பெருகு வெள்ளி நின்றதனார் பின்பு வரு கணவர்
செங்கையினால் உள்ள பொருள் தோற்பன் அவன் தேவி
கொங்கையினா வழியுங் கூடல்”⁽³⁹⁾

திருமணம் போன்ற மங்கல நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவதற்கும் சாத்திரம் பார்க்கின்ற வழக்கு இங்குண்டு. இதனைக் கண்ணகி வழக்குறையின் கல்யாணக் காதை குறிப்பிடுகின்றது.⁽⁴⁰⁾ சரசோதியென்னும் சோதிடநால் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தொழில்முறைகளில் நம்பிக்கை

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் அடிப்படைத் தொழில் விவசாயமே. இவ்விவசாயத்தில் இடம்பெறும் தொழிற்பாடுகளின் மூலமாக விளங்கும் நம்பிக்கை பற்றி இங்கு பார்க்கப்படுகின்றது. இவ்விவசாயத்தில், ஏர் நாள், உழவு மிதிப்பு, விதைப்பு, புதிர் எடுத்தல், சூடு மிதிப்பு போன்ற முக்கிய தொழிற்பாடுகள் நிகழ்கின்றன. ஒரு நாட்டார் பாடலில்,

“சாமி துணையுண்டு செல்லா நமக்கு
பூமி துணையுண்டு..”⁽⁴¹⁾ என்று பாடப்படுவதிலிருந்து இறையுணர்வோடு கலந்த நம்பிக்கையை உணர முடிகின்றது.

நல்ல நாள் பார்த்து முதன்முதலாக ஏர்க்களஞ்சு செல்வதை “ஏர்நாள்” என்பர். இவ்வாறு நல்ல நாளில் வேலையைத் தொடங்கினால் தம் முயற்சி இனிது நிறைவேறும் என்பது உழவர்களது ஆழமான நம்பிக்கையாக உள்ளது.⁽⁴²⁾

“எழுவான் வாட்டியிலே பொலி பொலி பொலி
சுசுவரனார் அச்சரமாம் பொலி பொலி பொலி

படுவான் வாட்டியிலே பொலி பொலி பொலி
வைரவர் அச்சரமாம் பொலி பொலி”⁽⁴³⁾

என்ற நாட்டார் பாடல் மூலம் தொழில்முறையிலும் இறை நம்பிக்கையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்க்கூடியதாக உள்ளது. ஏர் நாளிலிருந்து அறுவடைக் காலம் வரைக்கும் இதில் இடம்பெறும் நிகழ்வுகள் யாவும் நிறைந்த இலாபத்தைத் தரவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பும், நம்பிக்கையின் விளைவாய் இறைவழிபாட்டோடு இணைந்து இவ்விவசாயத் தொழிலில் இடம்பெறும் போக்கினைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஒரு விடயத்தைத் தொடங்குவதற்கு எந்தக் கிழமைகளில் தொடங்கினால் நல்லது என்று பார்க்கின்ற வழக்குக் காணப்படுகின்றது. புதன்கிழமை நிலம், நகை போன்றவை வாங்க ஏற்ற நாள் என்றும் புதன் படிப்புக்குச் சிறந்த நாள் என்றும் நம்பிக்கை நிலவுகின்றது. கண்ணகி வழக்குறை கப்பல் வைத்த காதையில் இவ்வாறு கிழமை பார்த்துக் காரியம் தொடங்குவதனைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.⁽⁴⁴⁾

இவ்வாறு நாள் கிழமைகள் பார்த்து நல்ல நேரத்தில் செய்யும் கருமங்களே வெற்றியளிக்கும் என்ற நம்பிக்கை இங்கு நிலவுகின்றது.

எனவே இவ்வாய்வில் எடுத்து நோக்கப்பட்ட இப்பிரதேசத்தின் வழக்கிலுள்ள மரபுகளும் நம்பிக்கைகளும் இப்பிரதேசத்து மக்களின் வாழ்க்கையில் அன்றும் இன்றும் அடிப்படையிற் பின்னிப் பினைந்து கிடப்படைக் காணக்கூடியதாகவிருக்கின்றது. நாகரிக வளர்ச்சி காரணமாகவும், பரந்துபட்ட அறிவு வளர்ச்சி காரணமாகவும் சில மரபுகளும் நம்பிக்கைகளும் மூடக்கொள்கைகள்ளன்று ஒதுக்கித் தள்ள, இந்நாகரிகம் வளர்ச்சி அடைந்த நகரப் பகுதி மக்கள் முயன்றாலும், கிராமிய மக்களின் வாழ்க்கையின் அடிநாடமாக இம்மரபும் நம்பிக்கையும் இருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. வளர்ச்சி அடைந்த நகரப் பகுதிகளிலும்கூட அடிப்படையான, மட்டக்களப்புப் பிரதேசப் பண்பாட்டுரீதியான சில மரபுகள், நம்பிக்கைகள் பேணப்பட்டும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டும் வருவதை இன்றும் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இம்மரபுகள், நம்பிக்கைகளினாடாக இப்பிரதேசத்தில் உள்ள பழமையான பண்பாட்டு மூலங்களைக் காணக்கூடியதாகவும், சில வரலாற்றுத் தகவல்களை அறியக்கூடியதாகவும் இருக்கின்றது.

அடிக்குறிப்பு

1. க.கைலாசபதி, "மரபு" இளங்கதிர், 1962/1963
2. கா.சிவத்தம்பி, "நாட்டார் வழக்கங்ம் மாறுபட்ட சமூக அமைப்பில் அவற்றின் நிலையும்", நாட்டார் வழக்கியல், பதிப்பு கா. சிவத்தம்பி, 1980: ப.43
3. இ.பாலசுந்தரம், ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள், 1979: ப.269
4. மேலது, ப.278
வி.சி.கந்தையா, மட்டக்களப்புத் தமிழகம், 1964: ப.08
5. இ.பாலசுந்தரம், மேற்படி, ப.279
வி.சி.கந்தையா, மேற்படி, ப.8
6. இ.பாலசுந்தரம், மேற்படி, ப.275,276
எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, மட்டக்களப்பு மக்கள் வளமும் வாழ்க்கையும், 1980: ப.50
7. வி.சி.கந்தையா, மேற்படி, ப.8
8. இ.பாலசுந்தரம், மேற்படி, ப.271
9. வி.சி.கந்தையா, கண்ணகி வழக்குரை, 1968: ப.139
10. மேலது, ப.134
11. மேலது, ப.135
12. வி.சி.கந்தையா, மட்டக்களப்புத் தமிழகம், 1964: ப.9
இ.பாலசுந்தரம், மேற்படி, ப.271-272
13. இ.பாலசுந்தரம், மேற்படி, ப.273
14. எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, மேற்படி ப.109
15. வி.சி.கந்தையா, கண்ணகி வழக்குரை, 1968: ப.141
16. இ.பாலசுந்தரம், மேற்படி, ப.273
17. வி.சி.கந்தையா, மட்டக்களப்புத் தமிழகம், 1964: ப.446
18. வி.சி.கந்தையா, கண்ணகி வழக்குரை, 1968: ப.138
19. எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, மேற்படி ப.109
20. கள ஆய்வு- த.பரமகுட்டி, வயது 59, ஆரையம்பதி
21. எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, மேற்படி ப.110
22. த.சிவசுப்பிரமணியம், காவடிப் பாடல் திரட்டு, 1977: ப.33
23. சி.கண்பதிப்பிள்ளை, மகாமாரித் தேவி திவ்விய கரணி, 1971: ப.34
24. இ.பாலசுந்தரம், ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள், 1979: ப.280
25. சி.கண்பதிப்பிள்ளை, மேற்படி, ப. 104
26. இ.பாலசுந்தரம், மேற்படி, ப. 280
27. வி.சி.கந்தையா, கண்ணகி வழக்குரை, 1968: ப.210 செய்யுள் 24.
28. மேலது, ப.210.
29. மேலது, ப.134
30. மேலது, ப. 52, 53

31. எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, மட்டக்களப்பு மக்கள் வளமும் வாழ்க்கையும், 1980: ப.97
32. இ.பாலசுந்தரம், ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள், 1979: ப.186
வி.சி.கந்தையா, மட்டக்களப்புத் தமிழகம், 1964: ப.351-53
வி.சி.கந்தையா, கண்ணகி வழக்குரை, 1968: சிலம்பு கூறவில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.
33. கள ஆய்வு: இ.சந்திரசேகரம், வயது 55, ஏறாவூர்.
34. கள ஆய்வு: கண்ணகை, வயது 65, ஆறுமுகத்தான் குடியிருப்பு, ஏறாவூர்
35. வி.சி.கந்தையா, கண்ணகி வழக்குரை, 1968: ப.6
36. மேலது, ப. 30-32
37. இ.பாலசுந்தரம், மேற்படி, ப.416
38. கள ஆய்வு: இ.சந்திரசேகரம், வயது 55, ஏறாவூர்
39. வி.சி.கந்தையா, மேற்படி, ப. 149, செய்யுள் 33
40. மேலது ப.134, செய்யுள் 27
41. இ.பாலசுந்தரம், மேற்படி, ப.389
42. மேலது, ப.290
43. மேலது, ப.383
44. வி.சி.கந்தையா, மேற்படி, ப. 52-53, செய்யுள் 211

இயல் ஏழு

கிராமிய வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய கலைகள்

மதத்தின் அடியாகவே கலைகள் தோற்றம் பெறுகின்றன. இந்த அடிப்படையில் இவ்வியலில், மட்டக்களப்புக் கிராமிய வழிபாடு கருடன் தொடர்புடைய கலைகள் பற்றி நோக்கப்படுகின்றது. இப்பிரதேசத்தில், கிராமிய வழிபாட்டு அடியாகத் தோன்றிய கலைகள், சடங்குருடன் தொடர்புட்டு நிற்கின்றன.

சமயச் சடங்காக நிகழ்த்தப்பட்டவை அவற்றின் வழிபாட்டு முக்கியத்துவம் குறையும்போது, பொழுதுபோக்கிற்குரிய காட்சியாக மாறுகின்றன. இக்கலைகள் இச்சமூக மக்களின் பண்பாட்டுணர்வு, வெளிப்பாடாகத் தோன்றுகின்றன. இக்கலையின் முக்கியத்துவத்தை பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்கள் “இந்நாட்டார் கலைவடிவம் எங்களுடைய பண்பாட்டின் முதுசொம். ஈழத் தமிழகத்துக்கெனத் தனித்துவமான ஒரு கலையுண்டென்றால் அது எங்களுடைய நாட்டார் கலையை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவே அமையும். ஈழத்தமிழர் களுக்கென ஒரு தனித்துவமான நாட்டார் கலைப் பாரம்பரியம் இருந்து வருகின்றது”⁽¹⁾ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மதச் சடங்குகளின் அடிப்படை மாறுகின்றபோது, அந்த நிகழ் வின் தன்மை மாறி, காட்சிப்பொருளாகத் தோற்றம் பெறும். அந்த மாற்றத்தின் புதிய தோற்றமாய், சடங்கு கதையாக உருப்பெறும். கேளிக்கை பார்த்து மகிழ்தல் என்று வரும்போது, அது நிகழ்த்தப்படுகின்ற போது கலையாக மாறுகின்றது. இது எல்லாக் கலைகளுக்கும் பொதுவானதொரு அம்சம். மதச் சடங்காக இருக்கும்போது ஒரே மாதிரியே நடாத்தப்படும்; ஒரு போதும் மாற்றமில்லை. ஆனால், அதில் நம்பிக்கை இல்லாமல் போய், மாற்றம் ஏற்படும்போது, கலையின் ஒரு வடிவமாக மாறுகின்றது.

சமூக முக்கியத்துவத்தைப் பொறுத்துச் சடங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. எல்லாச் சடங்குகளும் கலை வடிவம் பெறுவதில்லை.

82

அந்தச் சமூகம் முழுவதையும் ஒருங்கு திரட்டக்கூடிய சடங்கு தான் கலை வடிவம் பெறுகின்றது. இச்சடங்குகளிலிருந்து முதலில் முகிழ்கும் கலை வடிவம் கூத்துக்கள் ஆகும். மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் இவ்வாறு கிராமிய வழிபாடுகளின் சில சடங்கு முறைகளில் இருந்த நம்பிக்கை குறைய, பொழுது போக்கு அம்சங்கள் நிறைந்த கலை வடிவங்களாக பறை மேளாக்க கூத்து, மகிழ்க்க கூத்து, வசந்தன் கூத்து என்பன முதலில் தோற்றம் பெற்றன. இக்கூத்துக்களின் படிப்படியான வளர்ச்சி நிலையாக, வடமோடிக் கூத்தும் தென்மோடிக் கூத்தும் பின்பு தோற்றம் பெற்றன.

பறை மேளாக் கூத்து

பறை மேளாக் கூத்தில் சமயத்தை விடக் கலை அம்சமே மேலோங்கி நிற்கிறது. இன்று பறையர் சாதியினருக்கு மாத்திரமே உரிய கலையாக இது இருந்து வருகின்றது. இச்சாதியினர் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலுள்ள கோளாவில், அம்பலாந்துறை. கருதாவளை, புன்னைக் குடா, ஆகிய பகுதிகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். கருதாவளையே இவர்களின் முன்னோர் பூமியாக இவர்களால் கருதப்படுகின்றது.⁽²⁾

இக்கூத்து வளர்ச்சியடையாத ஒரு கலை வடிவமாகவே உள்ளது. இக்கூத்து ஆடப்படும் போது, அதற்கேற்ற உடை அணியப்படுவதில்லை. இங்கு வெறும் அபிநயம் மட்டுமே இடம் பெறும். இப்பறை மேளம், இடம் பெறும் சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்ப, மங்களத் தாளம், அமங்கலத் தாளம் பொருந்த பறை இசை ஒலிக்கப்படுதலும் குறிப்பிடத் தக்கது.

பறை மேளாக் கூத்து, கோவிலுக்கு வெளியிலேயே ஆடப்படுகின்றது. இருவர் அல்லது மூவர் பெரும்பறை, சிறுபறைகளைத் தாங்கிய படி ஆடுஆடிப் பறை ஒலி எழுப்புவர். வேறொருவர் சிறிய குழல் வாசிப்பார். இவ்வாறு இக்கூத்து இடம் பெறுகின்றது. இதற்கெனத் தனிப்பட்ட கதை கிடையாது. ஆட்டமே முக்கியமாக இடம் பெறும். இப்பறை மேளாக் கூத்து, இளந்தலைமுறையினரால் இன்று பேணப்படவில்லை. எனினும், பழைய தலைமுறையினரிடம் இன்றும் இக்கலை காணப்படுகின்றது. தொடக்க காலங்களில் மந்திரிமார், பெரிய மனீதர்கள் கிராமத்துக்கு வரும் காலங்களில் இப்பறை மேளாக் கூத்துடன் அவர்களை வரவேற்கும் வழக்கம் இருந்தது. பின்பு மேளம், நாதஸ்வரம் என்பன அந்த இடத்தைப் பிடித்துவிட்டன.⁽³⁾

மகிடிக் கூத்து

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் மூன்று வகையான மகிடிக் கூத்துகள் இடம்பெற்றுள்ளன: (1) மட்டக்களப்பு மக்களை மலையாத்தார் வென்றதான் உள்ளடக்கத்தை வைத்து ஆடப்படும் மகிடிக் கூத்து, (2) மந்திர தந்திர விளையாட்டுக்களைக் கொண்டிருப்பதுடன், வேடு விச்சி, வெள்ளைக்காரன், வெள்ளைக்காரி முதலியோர் மகிடி பார்க்க வருவது போல நடாத்தப்படும் மகிடிக்கூத்து, (3) புராண கதா பாத்திரங்களையும் சிறு தெய்வங்களையும் குறவன் குறத்தியரையும் பிராமணர்களையும் பாத்திரமாகக் கொண்டு, திட்டமிட்ட வரையறையையும் கதைப் போக்கினையும் கொண்டு, தனக்கென நாடக ஏடுள்ளுமான மகிடிக் கூத்து என மூன்று வகையாக உள்ளன. இக்கூத்தில் மட்டக்களப்பினரை மலையாத்தார் வெற்றிகொண்ட கதை முதலாவது கூத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இம்மகிடிக்கூத்துக்களிலிருந்து காலத்திற்குக் காலம் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் மக்கள் குடியேற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளமையை அறிய முடிகின்றது.⁽⁶⁾

முதலாவது மகிடிக்கூத்து, நடந்த நிகழ்ச்சியைக் கூற, மூன்றாவது மகிடிக்கூத்து அதற்குள் ஒரு ஐதீகக் கதையை உள்ளடக்கி எழுத்து வடிவிலான கூத்து வடிவமாக மாற, இரண்டாவது வகை மகிடிக் கூத்து, பின்வந்த நிகழ்ச்சிகளை இணைத்து, கேளிக்கை அம்சம் பொருந்தியதாக உருவாயிற்று. ஆரம்பத்தில் மலையாளக் கரையினின்று மட்டக்களப்பில் குடியேறியோரும், மட்டக்களப்பில் இன்று பெருந்தொகையாக வாழ்வோரும், முக்குவக் குலத்தினரே. முக்குவரால் ஒரு காலத்தில் இக்கூத்து ஆடப்பட்டதாகக் கிடைக்கும் செய்திகளைக் கொண்டும், மகிடிக் கூத்தின் உள்ளடக்கம் கொண்டும் ஆரம்பத்தில் முக்குவர் மத்தியில் ஆடப்பட்ட இக்கூத்துக்கள் பின்னர், அதிகார அடைவின்கீழ் உள்ள மக்கள் மத்தியில் சென்றிருக்க வேண்டும் என்று அறியக்கூடிய தாயுள்ளது.⁽⁴⁾

வசந்தன் கூத்து

வசந்தன் கூத்து என்னும் கலையாடல் கண்ணகி வழிபாட்டுடன் தொடர்புள்ளதொன்றாகக் காணப்படுகின்றது. தற்காலத்தில் இதனைக் கோலாட்டம் போலக் கருதினாலும், பண்டைய வழிப்படி இதனை நாம் ஒரு கூத்து என்றே கொள்ளல் பொருத்தமாகத் தெரிகின்றதெனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.⁽⁵⁾ பழமைமிக்க ஆடல்களில் ஒன்றே வசந்தன் ஆடல். ஈழத்தில் வசந்தன் நடனம் பெரிதும் வழக்கிலுள்ளது. மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலே பெருவழக்கிலுள்ள இந்த நடனத்தை

“வசந்தன்” அல்லது “வசந்தன் கூத்து” என்றும் அதற்குரிய பாடலை “வசந்தன் பாடல்” என்றும் கூறுவர்.

பல வகையான ஆடல்களும், பாடல்களும் கொண்ட இவ்வசந்தன் கூத்தில், கண்ணகி வழிபாட்டினைச் சார்ந்தனவாக “அம்மன் பள்ளு” “மாதவி நடனம்” முதலிய வசந்தன் கூத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. நாட்டார் கலைகள் சமயப் பின்னணியோடு விளங்கும் அதே வேளையில் சமூகப் பின்நோக்குக் கொண்டவை என்பதை இவ்வசந்தன் கூத்து, சான்று ப்படுத்துவதாக அமைகின்றது. சமூக, சமய கலாசாரப் பின்னணிகளில் இக்கூத்து முறைகள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ் வசந்தன் கூத்திலே ஆண்களே பெரிதும் பங்குகொள்கின்றனர். உழவர் தம் அறுவடை முடித்த பின்னர் இந்த நோக்கத்துக்காக ஆடும் கூத்தா கவும் இதனைக் கொள்வர். செல்லப் பிள்ளை வசந்தன், முயிற்று வசந்தன், குறத்தி வசந்தன் ஆகியவற்றின் பாடற்பொருளும் ஆட்டமும் இதற்குச் சான்று.⁽⁶⁾

இவ் வசந்தன் பாடல்கள் பெரும்பாலும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையனவாகக் காணப்படவில்லை. வேளாண்மையைப் பற்றிய வசந்தன்கள் மாத்திரம் ஒருவாறு கோவைப்பட்டு நிற்கின்றன. சதாசிவ ஜயராஜ் தொகுக்கப்பட்ட வசந்தன் பாடல்களில் 63 வசந்தன்கள் திரட்சிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒரே தன்மையான பொருள் பற்றிய பாடல்கள் ஒவ்வொரு பாகமாக ஆறு பாகங்களாகப் பகுக்கப் பட்டிருக்கின்றன.⁽⁷⁾

இவ்வசந்தன் பாடல்களுள் தெய்வங்களைப் புகழ்பவை சில, தனிமனிதர்களை வாழ்த்துபவை சில, வேடிக்கைப்பாடல்கள் சில, தொழில்சார்ந்த பாடல்கள் சில. இவ்வாறு வெவ்வேறு வகையான பொருள்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டிருப்பினும் அவை யாவும் வசந்தன் எனப் பொதுப்பெயராலேயே அழைக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக, பிள்ளையார் வசந்தன், அம்மன் பள்ளு வசந்தன், ஞான வேதியர் பள்ளி வசந்தன் என்பவை தெய்வம் சார்பானவை. தம்பாப் பிள்ளை வசந்தன் போன்றவை தனிமனிதர்களை வாழ்த்துபவை. வேளாண்மை வசந்தன், உப்பிட்டி கட்டு வசந்தன் என்பவை தொழில் சார்ந்தவை. இப்பாடல்கள் யாரால் பாடப்பட்டன என்றோ, எப்போது பாடப்பட்டன என்றோ அறிய எவ்வித ஆதாரமும் இல்லை.

மட்டக்களப்பில் மார்கழி மழையை எதிர்பார்த்தே விதைப்புகள் நிகழும். பங்குனி மாதத்தில் அறுவடை நடைபெறும். சித்திரையில் வீடுகளில் நெல்லும் பொருளும் நிறைந்து கிடக்கும். இக்காலமே அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சிக்குரிய காலமாக, வசந்த காலமாக இருக்கும்.

இக்காலங்களிலேயே இப்பிரதேசத்தில் வசந்தன் ஆட்டம், பறைமேளக் கூத்து, மகிடிக் கூத்து ஆகியன இடம்பெறும்.⁽⁸⁾

வேளாண்மைத் தொழில் முடிந்து ஓய்வாக மகிழ்வாக இருக்கும் காலங்களில், இது பாடி, ஆடப்படுதலினாலும், உப்பிட்டி கட்டு வசந்தன். சூட்டு வசந்தன், சூடு போடல் வசந்தன், பொலி காவுகிற வசந்தன் எனத் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்ட வசந்தன் பாடல்கள் கூடிய அளவு கூத்தில் வருவதாலும், இவ்வசந்தன் கூத்தின், அதன் பாடலின் தளமாக ஏர்க்களம் இருக்கல் வேண்டுமென அறிய முடிகின்றது.

மேற்குறிப்பிட்ட தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்ட வசந்தன் பாடல்களில் பள்ளக்களே முக்கிய இடம் பெறுகின்றனர். இது தமிழில் உள்ள பள்ளு இலக்கிய வடிவத்தினை ஒத்திருப்பினும், முழுமையான பள்ளு என இதனைக் கொள்ளமுடியாதுள்ளது எனி னும், பள்ளின் மூலக்கூறுகளை இங்கு காணமுடிகின்றது.⁽⁹⁾

இக்கூத்து நடைபெறும்போது வடமோடி, தென்மோடி என்ற வளர்ச்சி பெற்ற நாடகங்களைப் போலவே மத்தளம், சல்லரி, என்பன இசை நடைக்கியைய அடிக்கப்படுகின்றன. எனினும், இவ்வசந்தன் கூத்து, அவற்றுள் எந்த வகையைச் சார்ந்ததென்று உறுதியாகக் கூற முடியாதிருக்கின்றது. மக்கள் இதனை வெறும் கோலாட்டம் போலக் கருதினாலும், பண்டைய வழிப்படி இதனை ஒரு கூத்து என்றே கொள்ளுதல் பொருத்தமாகத் தெரிகின்றது.⁽¹⁰⁾

வசந்தன் பாடல்களிற் பல, கண்ணகி வரலாற்றைக் கூறும் வகையில் அமைந்து, அவ்வழிபாட்டின் தொடர்பினவாய் விளங்குகின்றன.⁽¹¹⁾ இவற்றில் காணும் கண்ணகி வழிபாடு, சிலம்புக்கதைக்கு மாறான ஒன்றாகத் தோன்றுகின்றது. கண்ணகியின் பிறப்புத் தெய்வீக முறையிலே இப்பாடல்களிற் காட்டப்பட்டுள்ளது. “கூவாய் குயில்” என்பது போன்ற வசந்தன் பாடல்கள் வரலாறு மட்டுமன்றிக் கண்ணகி வழிபாட்டினையும் கூறுவதாய் இருக்கின்றன.⁽¹²⁾

இதுவரை மட்டக்களப்புக் கிராமியக் கலைகளின் தொடக்க நிலைகளான கூத்துக்களைப் பற்றி ஆராயப்பட்டது. அடுத்து முழுமையான வளர்ச்சி பெற்ற கூத்துக்களாகிய வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்கள் பற்றி நோக்கப்படுகின்றது.

வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்கள்

மட்டக்களப்பின் கிராமங்கள் தோறும் ஆடப்பட்டு வரும் வடமோடி, தென்மோடி நாட்டுக்கூத்துக்களை, வேளாண்மை செய்வோரும்,

மற்றும் தொழில் புரிவோரும் தமது ஓய்வு நேரங்களிலே கூத்துப் பழகி அறுவடை முடிந்து காச கையில் புழக்கத்தில் உள்ள நேரத்தில் அரங் கேற்றம் செய்வர். வடநாட்டிலிருந்து வந்து தமிழரிடைக் கலந்ததும், பண்டைய தமிழகத்தில் வழங்கிய ஆரியக் கூத்து வகையைச் சேர்ந்தது மான கூத்து வடமோடி என்றும், தமிழகத்துச் சொந்தமாகத் தென் நாட்டில் நிலவிய கூத்து வகையைச் சேர்ந்தது தென்மோடி என்றும் கூறப்படுகின்றது.

இவ்வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்களில் உடை, பாடல், தாளம், ஆட்டம் போன்றவற்றிலே இரண்டு வகைக் கூத்துக்கும் வேறுபாடுகள் உண்டு. வடமோடிக் கூத்தை ஆடும் ஆட்டக்காரர்கள் அணியும் உடையினை கரப்படுப்பு என வழங்குவர். இது மிகவும் பாரமானது. கண்ணாடி, சரிகை, மணிகள் முதலியவை பதிக்கப்பட்டுள்ளன. முடி, மரத்தினால் செதுக்கப்பட்டுக் கண்ணாடிகள் பதிக்கப்பட்டிருக்கும். இவ்வடமோடிக் கூத்து ஆடும் பாத்திரங்களின் இரு கரங்களி லும் ஆயுதங்கள் இருக்கும். வடமோடியில் வரவுப்பாடலை ஆட்டக் காரர் தானே பாடுவர். தென்மோடியில், சபையோரே இதனைப் பாடுவர். இதற்குப் பல காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. தென்மோடி ஆட்டம் மிக வும் கடினமானவை என்றும், அதனால் வரவுத்தாளம் இடம்பெறும் போது தென்மோடி ஆட்டக்காரர்கள் களைத்து விடுவர். என்றும், எனவே சபையோரே அதனைப் பாடுவர்என்றும், வடமோடி ஆட்டம் இலகுவானதால் நடிகர்களே அதனைப் பாடுகின்றனர் என்றும் கூறுவர்.⁽¹³⁾

இவ்வடமோடி தென்மோடியை விட “விலாசம்” என்ற ஒரு வகைக் கூத்தும் இங்குண்டு. வடமோடி, தென்மோடி என்ற இரண்டுக்கும் இடையே பெரிதும் வேறுபாடு உண்டு. இவற்றின் கதைப் போக்கு, ஆடல் வகை, தாளக்கட்டு, உடை அணியும் முறை என்பன இம்மாற்றங்களில் குறிப்பிடத்தக்கன.⁽¹⁴⁾

இக்கூத்துக்களின் கதைப்போக்கை நோக்குமிடத்து, வடமோடி நாடகங்கள். வடநாட்டுப் பிராதன இதிகாசக் கதைகளைக் கொண்டவை. இவ்வடமோடிக் கூத்துக்கள் பெரும்பாலும் போர் செய்து வெற்றிபெறு வதில் முடிவுறுவனவாயிருக்க, தென்மோடி நாடகங்கள் காதல் சுலை நிறைந்து அக்காதல் கைகூடுவதில் முடிவுனவாய் விளங்குகின்றன. இங்கே ஆடப்படும் வடமோடிக் கூத்துக்களிற் சிறந்தவையாக உள்ள இராம நாடகம், வீரகுமார நாடகம், தரும புத்திர நாடகம், பப்பரவாக நாடகம், கரணன் போர், சூரக்கேத்திரன் போர், சூரசம்மாரம். குசலவ நாடகம், பாண்டவர் வனவாசம் என்பன போர் செய்து வெற்றிபெறு வதைக் கூறுகின்றன.

தென்மோடியிற் சிறந்தனவாக உள்ள அநிருத்த நாடகம், பவள வல்லி நாடகம், அலங்காரரூப நாடகம், வாஸபமன் நாடகம், நொண்டி நாடகம், நரேந்திர நாடகம் என்பவற்றில் காதல் வெற்றி பெறும் முடிவினைக் காணலாம். இதில் பழைய முறைப்படியே இசை அமைந் திருக்கும். இவ்வகையிலே, பழந்தமிழர் தம் நாடக இலக்கணங்களையும், மேனாட்டாரது நாடக அமைப்பு வகைகளையும் ஒத்து இக் கூத்துக் கள், அகத்திணையையும், புறத்திணையையும் சார்ந்து விளங்குகின்றன. ⁽¹⁵⁾

குரவைக் கூத்து

இக்குரவை, ஒரு கூத்தாகவே கொள்ளப்படுகிறது. “குரவை வரிக்கூத்தின் ஓர் உறுப்பு” என்றும், குரவை நாடகத்தை ஆடிமுடித்தார், இது கூத்தாற் பெற்ற பெயர் என்றும் சிலப்பதிகார உரைகாரர் காட்டுவதால்இது ஒரு கூத்தாகவே கொள்ளப்படுகின்றது. ⁽¹⁶⁾

இன்று மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் “குலவை” என்ற திரிந்த சொல்லால் வழங்கப்படும் குரவையானது, கூத்து வழக்கினின்றும் பிறந்த ஒன்று. மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலே கோவில் திருவிழாக் களிலும் மற்றைய சடங்குகளிலும் பெண்கள் குரவையாடுகின்றனர். சமய விழாக்களில் மட்டுமல்லாது வீட்டில் நடைபெறும் மங்கல நிகழ்ச்சிகளின் போதும் குரவை போடுதல் இடம்பெறுகின்றது.

கண்ணகி வழிபாட்டுடனேயே அதிகம் தொடர்புடையதாகக் குரவை காணப்படுகின்றது. நேர்த்திக்கடனை நிறைவேற்றும் பொருட்டு பெண்கள், கண்ணகி அம்மன் சடங்கு நடைபெறும் காலங் களில், குரவை அயர்வர் மட்டக்களப்பிலுள்ள முஸ்லிம் பெண்கள் கூட மங்கள நிகழ்ச்சிகளில் குரவை ஒலி செய்கின்றனர். கண்ணகி வழி பாட்டின் திருக்கல்யாண நிகழ்ச்சியன்று, குரவை போடுதல் நிகழ்ச்சி மிகவும் சிறப்பாக இடம்பெறும். சடங்கின் எட்டாம் நாள் “குஞத்தி” எனும் சடங்கு நடைபெறும்போது “குலவை” போடப்படுகின்றது. ⁽¹⁷⁾

கண்ணகி அம்மன் வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய போர்த் தேங்காய் அடித்தல், கொம்பு முறித்தல், தேர் ஊர்வலம் வருதல் ஆகிய சந்தர்ப்பங்களிலும் பெண்களது குலவை இடம்பெறுகின்றது.

இந்நிகழ்ச்சிகளில் ஆண்களும் குலவை போடுவதைக் காரை தீவிற் காணலாம். முதன்முதலாகக் கண்ணகியைத் தெய்வமாகப் போற்றியவர் நெடுவேள் குன்றக் கானக் குறமகளிர் ஆவர். அப்போது அவர்கள் குரவையாடியமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதன் தொடர்ச்சி

யாகவே மட்டக்களப்பிலும், கண்ணகி வழிபாட்டில் குலவை போடுதல் முக்கியத்துவம் பெற்றது. ⁽¹⁸⁾

பக்தியோடு மனமுருகிப்பாடும் இசைப் பாடல்கள் எவ்வாறு தெய்வத்தைப் பக்தனின் பக்கத்திற்கு இசையச் செய்கின்றதோ, அத்தகைய வல்லமை தமது குலவைக்கும் உண்டு என்ற நம்பிக்கை இப்பகுதி வாழ் கிராமியப் பெண்களிடம் காணப்படுகின்றது. ஆதலினாலேயே சமயச் சடங்குகளிலும் திருவிழாக்காலங்களிலும் ஆண்கள் பக்திப்பாடல்களைப் பாட, பெண்கள் ஒன்றுசேர்ந்து குலவை போட்டுத் தமது பக்தியைப் புலப்படுத்துகின்றனர்.

மட்டக்களப்பின் கிராமங்கள் தோறும் அமைந்துள்ள முருகன் ஆலயங்களிலே திருவிழாக்களிற் பெண்கள் குலவை போடுகின்றனர். குலவையின் மூலம் அருளைப் பெறலாமென்ற நம்பிக்கையும் முருகன் தம் குலவையை விரும்பி ஏற்பான் என்ற எண்ணமும் இக்கிராமியப் பெண்களிடம் நிலைத்துக் காணப்படுகின்றன. முருகனால் குரவை விரும்பப்பட்டது என மதுரைக் காஞ்சியிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

முருகன் கோவிலிற் கந்த சஷ்டி விரதத்தின் ஆழாம் நாள், குரங் போர் நடைபெறும். அப்போதும் பெண்களின் குலவை இடம்பெறுகின்றது. சுப்பிரமணியக் கடவுளின் வீரச்செயல்களையும் வெற்றியையும் பாராட்டும் முகமாக, பெண்கள் குலவை அமைகின்றது.

மண்ணூர் கந்தசாமி கோவிலிலே குரன்போர் நடைபெறுவதில்லை. ஆனால் கந்த சஷ்டி விரதம் தொடங்கிய மூன்றாம் நாளில் வள்ளியம்மை திருமணம் நடத்துகின்றார்கள். பொதுமக்கள் இதனை “கல்யாணப்படிப்பு” என்றும் “குரவைத் திருநாள்” என்றும் கருதுகின்றனர். அன்றிரவு முற்றும் முருகனுக்கும் வள்ளிக்குமான திருமண நிகழ்ச்சியும் அதற்குரியதெனக் கருதப்படும் குரவையிடுதல் வழிபாடும் நடக்கின்றன. ⁽¹⁹⁾

இக் குலவை போடுதல், மன மகிழ்ச்சியை உண்டுபண்ணுதல் அல்லது தமது மனமகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துதல் என்னும் அடிப்படை நோக்குடனேயே நிகழ்த்தப்படுகின்றது. இன்றும் இப்பிரதேசத்தில் இக்கலை வடிவம் நின்று நிலவுகின்றது.

காவடி

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் கிராமங்கள் தோறும் உள்ள ஆலயங்களின் உற்சவங்களில் நேர்த்திக்கடனை நிறைவேற்றும் பொருட்டு, காவடி ஆட்டம் இடம்பெறுகின்றது. இக்காவடியாட்டமாகிய கலை

வடிவம், முழுமையாகத் தன்னைச் சமயச் சடங்குகளிலிருந்து விடு வித்துக் கொள்ளவில்லை. தமிழ் நாட்டிலே இடம்பெறும் பாற்காவடி, பன்னர்க்காவடி, புஷ்பக் காவடி, ஆனந்தக் காவடி, சக்கரக் காவடி, சந்தனக் காவடி, போன்ற பலவகையான காவடி ஆட்டங்களுள் பாற் காவடியும், முட்காவடியுமே இங்கு நேர்த்திக்காக எடுக்கப்படுகின்றன.

இந்த இரண்டு காவடிகளும் முழுமையான சடங்கு முறையாக இருக்கின்றன. பாற்காவடி எடுப்போர் வாயில் அலகு பாய்ச்சி, காவடி யைத் தோளில் வைத்து நேர்த்தி வைத்துள்ள ஆலயத்துக்கு மேளதாளங் களுடன் செல்வர். இச் சந்தர்ப்பத்தில்காவடிச் சிந்து பாடப்படும். இது போன்று முட்காவடி எடுப்பவர் வாயில் அலகு பாய்ச்சவதோடு முது கிலே நேர்த்திக்கடனுக்கேற்பப் பத்துப் பதினைந்து கூட்டுமுள் அலகு களைப் பாய்ச்சி அதனை ஒருவர் செடிற் கயிற்றில் பிடித்துக்கொள்ள, காவடி எடுப்பர். பாடலுக்கேற்ப உரு வந்து ஆடிக்கொண்டு செல்வர். இவ்வாறு இக்காவடியாட்டங்கள் சமயச் சடங்காகவும் கலை வடிவ மாகவும் மக்கள் மத்தியில் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றன. ⁽²⁰⁾

கரகம்

மட்டக்களப்பிலுள்ள கிராமங்களான பழுகாமம், ஏருவில், வெள்ளாவெளி, கோட்டைக் கல்லாறு, ஆகியவற்றில் இன்று கரக ஆட்டம் வழங்கி வருகின்றது. பெரும்பாலும், அம்மன் கோவில் சடங்கு நிகழ்ச்சிகளிலும் மற்றும் திருவிழாக் காலங்களிலும், பொது வைபவங்களிலும் கரக ஆட்ட நிகழ்ச்சி இடம்பெறுகின்றது. பஞ்சம் வந்த போதும், நோய்கள் வந்த போதும், தாய்த் தெய்வமான மாரி அம்மனை வழிபட்டு இக்கரகத்தை ஆடுவர்.⁽²¹⁾ எழுவர் அல்லது ஒன்பதின்மர் அலங்கரிக்கப்பட்ட கரகத்தை தலைமீது வைத்து பாடலுக்கும் தாளத்துக்கும் அமைவாக ஆடுவர். மலர்மாலைகள் வேப்பமிலைகள் என்பன கரகத்தை அலங்கரிக்கும். இக்கரக ஆட்டமும் இன்று வழக்கொழிந்து வருகின்றது.

இவ்வியலில் கிராமிய வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய கலை வடிவங்களை நோக்குகின்ற போது, தற்போதைய பொருளாதார. வாழ்க்கைத் தர வளர்ச்சி நிலை காரணமாகவும், நாகரிக வளர்ச்சி நிலை காரணமாகவும் மேற்குறிப்பிட்ட கலை வடிவங்களுள் பெரும்பாலானவை முக்கியத்துவம் குறைந்து வந்துள்ளமையைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. பறைமேளக் கூத்துப் போன்ற கலைவடிவங்கள் கலைவடி வம் என்ற முழுமையைப் பெறாமலேயே படிப்படியாக மறைந்து போய்விட்டன. பிற்காலத்தில் தோற்றம்பெற்ற வடமோடி, தென்மோடி நாட்டுக்கூத்துக்களே இன்று பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

குரவை, காவடி போன்ற கலைவடிவங்கள் சமயச் சடங்குகளுடன் இணைந்து காணப்படுவதால் அவை இன்றும் வழக்கிலுள்ளன. மேலும் சில சடங்கு முறைகள் சமய முக்கியத்துவம் இழந்து போக, கலைவடிவமாக மாறி வருவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அச்சடங்குகளைச் செய்வதிலுள்ள கடினம் காரணமாக வழக்கொழிந்து போகவும், மக்களிடையே அதன் முக்கியத்துவம் வலிவு குன்றிப் போகவும் பொழுது போக்கு அம்சம் நிறைந்ததாக, அவை கலைவடிவ மாகத் தோற்றம் பெற்று வருகின்றன. உதாரணமாக, கொம்பு விளையாட்டு, திரெளபதி அம்மன் கோவிலில் இடம்பெறும் சடங்கில் பஞ்சபாண்டவரின் கதையைச் சடங்காகச் செய்தல் ஆகியவை பக்தி உணர்வு குறைந்து கேளிக்கை நிறைந்த அம்சமாக மாறி வருகின்றன.

மேலும் இக்கலை வடிவங்களில் இருந்து, இப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றுப் போக்கின் ஓர் உண்மையைத் தெளிவாக நிச்சயப்படுத் திக்கொள்ள முடிகின்றது. மகுடிக்கூத்து, வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துகளின் கதைப் போக்கில் இருந்தும் அவற்றின் தோற்றத்திலிருந்தும், மக்களின் குடியேற்றங்களை, பிற பண்பாட்டுத் தாக்கங்களை அறியக் கூடியதாகவிருக்கின்றது. அத்துடன் இப்பிரதேசத்துச் சாதி அமைப்புப் பற்றிய சில தகவல்களையும் அறியக்கூடியதாகவிருக்கின்றது.

கிராமிய வழிபாட்டுடன் தொடர்புபட்டு எழுந்த இப்பிரதேசத்துக் கலைகள், சடங்குகளினடியாகத் தோற்றி, சமய வழிபாட்டு நிலைகளோடு இணைந்ததாக மட்டுமல்லாது இப்பிரதேசத்து வரலாற்று நிலைமைகள் சமூக அமைப்பு நிலைமைகள், சமூகப் பாரம்பரியங்கள் ஆகியவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாகவும் விளங்குகின்றன.

அடிக்குறிப்பு

1. அ.சண்முகதாஸ், நாட்டார் கலை மீட்பாளனாக.. மணிவிழா மலர், 1984: ப.112
2. சி.மெனன்குரு, மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகங்கள், 1983: ப.167
3. மேலது, ப.168
4. மேலது, ப.177
5. அந்தனியான் அழகரசன், இலங்கை மட்டக்களப்பு தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் மதிப்பீடு, 1976.
6. இ.பாலசுந்தரம், நாட்டார் இலக்கியத்தில் வசந்தன் பாடல்கள், இளந்தென்றல், 1974/75: ப.22-23
7. தி.சதாசிவ ஜயர், மட்டக்களப்பு- வசந்தன் கவித்திரட்டு, 1940.
8. சி.மெனன்குரு, மேற்படி, ப.231
9. மேலது, ப.233

10. வி.சீ.கந்தையா, மட்டக்களப்புத் தமிழகம், 1964: ப.198.
எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, மட்டக்களப்பு மக்கள் வளமும் வாழ்க்கையும், 1980:
ப.91
11. வி.சீ.கந்தையா, மேற்படி, ப.200
எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, மேற்படி, ப.91
ச.வித்தியானந்தன், இலக்கியங்களின் இன்றைய நிலை, வாணோவி மஞ்சரி,
1972: ப.24
12. சி.மெளனகுரு, மேற்படி, ப.234
13. எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, மேற்படி, ப.83,85, 86
14. வி.சீ.கந்தையா, மேற்படி, ப. 48-49
எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, மேற்படி, ப.83, 85,86
ச.வித்தியானந்தன், ஈழத்தின் கிராமிய நாடகங்கள், இளங்குதிர், 1969/70, ப.67
15. வி.சீ.கந்தையா, மேற்படி, ப.49
ச.வித்தியானந்தன், மேற்படி, ப.67-68
16. வி.சீ.கந்தையா, மேற்படி, ப.191
17. அந்தனியான் அழகரசன். மேற்படி.
எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, மேற்படி, ப.92
ச.வித்தியானந்தன், இலக்கியங்களின் இன்றைய நிலை, வாணோவி மஞ்சரி,
மலர் 24, 1972.
18. இ.பாலசுந்தரம், பண்டைக் குரவைக் கூத்தும் மட்டக்களப்புக் குலவை
போடுதலும், நான்காவது உலகத் தமிழராய்ச்சி மாநாடு, 1974: ப.145.
19. வீ.சீ.கந்தையா, மட்டக்களப்புத் தமிழகம், 1964: ப.194
இ.பாலசுந்தரம், பண்டைக் குரவைக் கூத்தும் மட்டக்களப்புக் குலவை^{*}
போடுதலும், 1974: ப.146.
எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, மட்டக்களப்பு மக்கள் வளமும் வாழ்க்கையும், 1980:
ப.93
20. எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, மேற்படி, ப.94,95.
21. ச.வித்தியானந்தன், இலக்கியங்களின் இன்றைய நிலை, வாணோவி மஞ்சரி, மலர் 24, 1972.
எப்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, மேற்படி, ப.93

முடிவுரை

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக் கிராமிய வழிபாட்டுச் சடங்குகளும் அவை தொடர்பான பாடல்களும் இப்பிரதேசத்திற் பெறும் முக்கியத் துவத்தினை ஆராய்வது என்ற நோக்கில் எழுதப்பட்ட இவ்வாய்வுக் கட்டுரை, மட்டக்களப்பு மாவட்ட வரலாறு, சமூக அமைப்பு, வழிபாட்டுப் பாடல்களின் இலக்கிய வடிவங்கள், பெண்தெய்வ வழிபாடு, ஆண்தெய்வ வழிபாடு, இவற்றில் முதன்மைத் தெய்வங்கள், சிறு தெய்வங்கள், இங்கு இடம்பெறும் சடங்குகள், கிராமிய வழிபாட்டுடன் தொடர்படைய மரபுகளும் நம்பிக்கைகளும், கிராமிய வழிபாட்டுடன் தொடர்படைய கலைகள் என ஏழு இயல்களாக வகுத்து ஆராயப் பட்டுள்ளது. இவை அனைத்தும் இப்பிரதேசத்துக் கிராமிய வழிபாட்டுப் பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே நோக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வுக்கு மகாமாரித்தேவி திவ்வியகரணி, கண்ணகி வழக்குரை, ஆகிய நூல்களும் திரெளபதி வழிபாடு, வதனமார்வழிபாடு, சர்க்கரை அழுது கொடுத்தல் முதலிய கட்டுரை வடிவங்களும் மூலங்களாகக் கொள்ளப்பட்டன. காலங்காலமாக மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் இடம்பெற்று வந்த இக்கிராமிய வழிபாட்டு சடங்குகள் பற்றியும் அவை தொடர்பான பாடல்கள் பற்றியும் இவை அனைத்தும் இன்றும் வழக்கில் உள்ளனவா, இவை மக்களிடையே எந்த அளவு முதன்மை பெற்று நிற்கின்றன என்பது பற்றியும் இவ்வாய்வில் நோக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வழிபாடுகள், சடங்குகள், மரபுகள், நம்பிக்கைகள் ஆகியன பற்றி ஆராயுமுன்பு, இவ்வம்சங்கள் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குவதற்கு அடித்தளமாக இருக்கின்ற மட்டக்களப்பு மாவட்ட வரலாறு, சமூக அமைப்பு என்பன எத்தகைய இயல்புநிலை கொண்டு காணப்படுகின்றன என்ற தேவையின் அடிப்படையில், முதலாவது இயலாகிய மட்டக்களப்பு வரலாறும் சமூக அமைப்பும் நோக்கப்பட்டது.

சமூகத்தைப் பிரதிபலிப்பது இலக்கியங்கள். இந்த வகையில் இப்பிரதேசத்தில் தோன்றிய கிராமிய வழிபாட்டு இலக்கிய வடிவங்கள் பற்றி இரண்டாம் இயலில் நோக்கப்பட்டுள்ளது. மூன்றாம் இயலில்,

பெண் தெய்வ வழிபாடு பற்றி ஆராயப்பட்டுள்ளது. இப்பிரதேசத்தில் வழங்கப்பட்டு வரும் இப் பெண்தெய்வங்கள் இங்கு வாழும் மக்களிடையே முதன்மையாகப் போற்றப்படும் தெய்வங்களாகவும் போர்க்குணமுள்ள வெற்றித் தெய்வங்களாகவும் போற்றப்படுவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. தாய்வழிச் சமூக அமைப்பையுடைய இப்பிரதேசத்தில் பெண் தெய்வங்களின் வழிபாட்டு முறைமை சிறப்புற விளங்குதல் அவதானிக்கப்பட்டது.

நான்காவது இயலில் ஆண்தெய்வ வழிபாட்டில், ஆண் தெய்வங்களும் போர்த்தெய்வங்களாகப் போற்றப்பட்டு வருவது எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு இயல்களின்மூலம், இப்பிரதேசத்தில் ஆகமமுறைப்படி அல்லாமல் சாதாரண மக்கள் நிலைப்பட்ட வழிபாட்டு முறைமையே இடம்பெற்று வருவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆண் தெய்வ வழிபாட்டைவிடப் பெண்தெய்வவழிபாடு இங்கு முதன்மை பெற்றிருக்கின்றது. உதாரணமாக, சிவன் சக்தியோடு இணைத்துப் போற்றப்படுகின்றதே தவிர, தனித்துவமாகச் சிவனைப் போற்றிப் பாடுதலைக் காண முடியவில்லை. இதற்கு மகாமாரித் தேவி திவ்விய கரணி ஆதாரம் காட்டி நிற்கின்றது. எனினும் இரு தெய்வ வழிபாடுகளும், வீரமும் போர்க்குணமும் கொண்ட தமிழ் மறவரின் உணர்வு நிலையின் முழுப் பரிமாணத்தையும் இச்சமுதாயத்தினர் மேற்கொள்ளும் வழிபாட்டு அடிப்படையிலிருந்து விளங்கிக்கொள்ள முடிகின்றது.

சடங்குகள் பற்றி நோக்கிய அடுத்த இயலில், மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்து மக்களின் வாழ்க்கையோடு இணைந்த வாழ்க்கைத் தேவைகளை நிறைவேற்றியது என்று அல்லது நிறைவேற்றுமென்று நம்பிய சடங்குகள் அன்றிலிருந்து இன்று வரை முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இப்பிரதேசத்தில் இடம்பெற்ற கொம்பு முறித்தல் போன்ற சில சடங்குகள் வழக்கொழிந்து போய் விட்டன. சில அருகி வருகின்றன. அவற்றுட் சிலவே மக்களிடையே நின்று நிலவுகின்றன. இச்சடங்குகளின் போது, மந்திரங்களே பெருமளவில் இடம்பெறுகின்றன. இங்கு சடங்கு சம்பந்தமான வழிபாட்டுப் பாடல்கள் மிக அரிதாகவே இருக்கின்றன. கிராமிய வழிபாட்டுப் பாடல்கள் கூறும் மரபுகளும் நம்பிக்கைகளும் என்னும் உள்ளடக்கத்தைக் கொண்ட ஆறாவது இயலில் இப்பிரதேசத்தில் காலம் காலமாக நிலவி வரும் மரபுகளும் நம்பிக்கைகளும் இன்றுவரை மாறாது இடம்பெற்று வருவதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

இறுதியாக, கிராமிய வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய கலைகள் பற்றி நோக்கப்பட்டது. இதன்மூலம், சடங்கு நிலையில் இருந்தவை, அச்சடங்குகளுக்கு அடிப்படை மூலமாக இருக்கும் நம்பிக்கை வலுவிழந்து போக, கலை வடிவமாக உருப்பெற்று வந்துள்ளமையை அறிய முடிகின்றது. இக்கலைகளுள் சில சமுதாய நாகரிக வளர்ச்சிநிலை காரணமாக வழக்கொழிந்து போய்விட்டதையும் சில கலைகள் இன்றும் மக்களிடையே பேணப்பட்டு வருவதையும் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையினை முழுமையாக நோக்கின், இப்பிரதேசத்தில் சமூக அரசியல் பொருளாதார வரலாற்றுப் பின்னணி மாற்றங்களாலும், வளர்ச்சி நிலைகளாலும் தோன்றி, நின்று நிலவும் வழிபாடுகளில் இலக்கிய வடிவங்கள், சடங்குகள், மரபு நம்பிக்கைகள், கலைகள் அனைத்தும் இப்பிரதேசத்து மக்களின் வாழ்வு நிலையைப் பற்றிப்பனவாக உள்ளன. இவற்றுள் சில, சமூக மாற்ற நிலைகளுக்கு ஏற்ப மக்கள் மத்தியில் முதன்மையிழந்து போயினும், மக்களின் நம்பிக்கை, தேவைகளின் முக்கியத்துவத்துக்கேற்ப சில இன்றும் நின்று நிலவி வருவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளதென்பதனை இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் மூலம் அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

இப்பிரதேசத்திலுள்ள கிராமியச் சடங்குகள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாக ஆராயப்படக்கூடிய அளவுக்குச் சிறப்பம்சம் பெற்றுக் காணப்படுகின்றது. சடங்குகளுடன் தொடர்புடைய குலமரபுச் சின்னங்கள், குடிமரபுகள் என்பனவும் ஆராயப்படவேண்டியனவாகும். இத்துறையில் மேலும் பலர் ஆழமான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள வாய்ப்புண்டு என்பதையும் ஈண்டு சுட்டிக்காட்டுதல் பொருத்தமாகும்.

நூல் விபரப் பட்டியல்

அந்தனியான் அழகரசன், வே. இலங்கை மட்டக்களப்பு தமிழராய்ச்சி மாநாட்டின் மதிப்பீடு, சென்னை, சின்னமலை ஆலயம், 1976.

இந்திரபாலா, கா. “கிழக்கிலங்கைச் சாசனங்கள்”, சிந்தனை, மலர் 2(2/3), ஜூலை-ஆகஸ்டோபர், 1968.

கணபதிப்பிள்ளை, சி. மகாமாரித்தேவி திவ்வியகரணி, யாழ்ப்பாணம், விவேகானந்தா அச்சகம், 1971.

கந்தையா, வீ.சி. கண்ணகி வழக்குரை, காரைதீவு இந்து சமய விருத்திச் சங்கம், 1968.

“-----” மட்டக்களப்புத் தமிழகம், யாழ்ப்பாணம், ஈழகேசரி பொன்னையா நினைவுவெளியீட்டு மன்றம், 1964.

“-----” மட்டக்களப்புச் சைவக் கோவில்கள், கொழும்பு, இந்து சமயத் தினைக்களம், பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு, 1983. கோவிந்தன், க. இலக்கிய வளர்ச்சி, 2ம் பதிப்பு, சென்னை, நாதன் பதிப்பகம், 1975.

கைலாசபதி, க. “மரபு”, இளங்கதீர், 1962/1963.

சண்முகசுந்தரம், த. வன்னி நாச்சிமார் மாண்மியம், தெல்லிப்பளை, அருள் வெளியீட்டகம், 1981.

சண்முகதால், அ. “நாட்டார் கலை மீட்பாளனாக” மணிவிழா மலர், பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன், 1984.

சதாசிவ ஐயர், சி. மட்டக்களப்பு வசந்தன் கவித்திரட்டு, மட்டக்களப்பு தெற்கு, தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு, 1940.

சற்குணம், “சடங்கு முறைகள்”, வாளொலி மஞ்சரி, இலங்கை வாளொலி வெளியீடு, 1979.

“-----” “பத்தினித் தெய்வம் கண்ணகிக்கு பக்தர்கள் எடுக்கும் குஞ்சத்தி விழா”, சிந்தாமணி, 13.5.1973.

“-----” “மழைக்காவியம் பாடி வளம் பெருக்கும் அற்புதம்”, சிந்தாமணி, 24.10.1971.

சாமிநாதையர், உ.வே. சிலப்பதிகாரம், விவு பதிப்பு, சென்னை, 1927.

சித்திரலேகா மெளன்குரு, “நாட்டார் வழக்கியலும் கரணங்களும்”, தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல், பதிப்பு கா. சிவத்தம்பி, யாழ். பல்கலைக்கழகம், இலங்கை, தமிழ்த்துறை வெளியீடு, 1980.

சிவசப்பிரமணியம், த. காவடிப் பாடற்றிரட்டு, ஆரையம்பதி, 1977.

சிவத்தம்பி, கா. “நாட்டார் வழக்குகளும் மாறுபட்ட சமூக அமைப்பில் அதன் நிலையும்”, தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல், 1980. சிவன். “பத்தினி வணக்கத்தின் வரலாறு பரவிய விதமும் அடைந்த மாறுதல்களும்”, ஈழகேசரி, 19.11.1939

சுப்பரமணியன், ச.வே. இலக்கணத் தொகை யாப்புப் பாட்டியல், சென்னை, தமிழ்ப் பதிப்பகம், 1978.

“-----” இலக்கிய உணர்வுகள், சென்னை, தமிழ்ப்பதிப்பகம், 1978.

“-----” தமிழ் இலக்கிய வகையும் வடிவமும், சென்னை, தமிழ்ப் பதிப்பகம், 1984.

செய்ப்பிரகாச, நா. “சிலப்பதிகாரம் காட்டும் தமிழகச் சமுதாய நிலை”, சென்னை, வான் மழைப் பதிப்பகம், 1978.

ஞானம், “பாண்டிருப்பிற் பாஞ்சாலி”, ஈழநாடு, 1.10.1962.

திருவருள், “கண்ணகி அம்மன் வழிபாட்டில் கொம்பு விளையாட்டு”, தினகரன், 17.12.1951.

நடராஜா, எப்.எக்ஸ்.சி. “ஸமுத்துத் தமிழ் நூல் வரலாறு”, நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழராய்ச்சி மாநாட்டு நினைவுமலர், 1974.

“-----” மட்டக்களப்பு மக்கள் வளமும் வாழ்க்கையும், மட்டக்களப்பு, இந்து வாலிபர் முன்னணி வெளியீடு, 1980.

“-----” மட்டக்களப்பு மாண்மியம், கொழும்பு, கலாநிலையம், 1962.

பத்மநாதன், சி. “முக்குகரின் சாதி வளமை”, மட்டக்களப்பு மாநாடு நினைவு மலர், 19,20,21 பங்குனி, 1976.

பாலசுந்தரம், இ. ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள்- ஆய்வும் மதிப்பீடும், சென்னை, தமிழ்ப் பதிப்பகம், 1979.

“-----” காத்தவராயன், யாழ். மாவட்டக் கலாச்சாரப் பேரவை வெளியீடு, (நாட்டார் கலைக்குழு வெளியீடு), 1986.

“-----” “நாட்டார் இலக்கியத்தில் வசந்தன் பாடல்கள்”, இளந்தளிர், 1974/75.

“-----” “பண்டைக் குரவைக் கூத்தும் மட்டக்களப்புக் குலவை போடுதலும்” நான்காவது உலகத் தமிழராய்ச்சி மாநாடு, யாழ்ப்பாணம், பதிப்பு, ச.வித்தியானந்தன், 1977.

முத்துக்குமாரசவாமி, வை. “இலங்கையில் பத்தினி”, வாளொலி மஞ்சரி, இலங்கை வாளொலி வெளியீடு, 18.9.1955.

“-----” “இலங்கையில் பத்தினி வழிபாடு”, இந்து சாதனம், யாழ்ப்பாணம், 25.10.1943.

மெளனகுரு, சி. “மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகம்,” யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப்பட்டத்திற்காகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரை, 1983.

வித்தியானந்தன், சு. “இலக்கியங்களின் இன்றைய நிலை”, வாளொலி மஞ்சரி, இலங்கை வாளொலி வெளியீடு, மலர் 24, 1972.

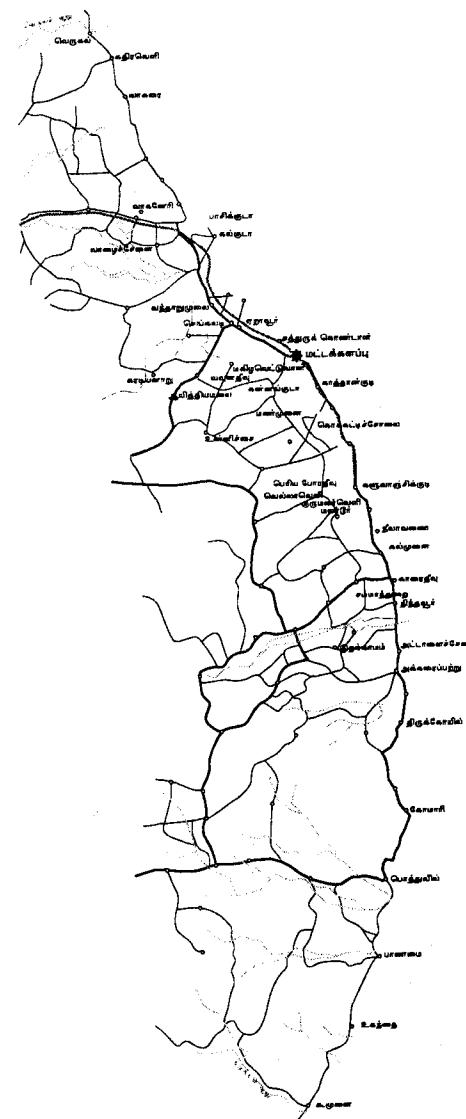
“-----” “ஸமுத்தின் கிராமிய நாடகங்கள்”, இளங்களிர், 1969/70.

“-----” கஞ்சன் அம்மானை, பேராதனை, 1970.

வெங்கடசாமி நாட்டார், ந.மு. சிலப்பதிகாரம், சென்னை, திருநெல்வேலி கழக வெளியீடு, 1942.

வேலுப்பிள்ளை, ஆ. “மட்டக்களப்புச் சாசனத் தமிழ்”, மட்டக்களப்பு மாநாடு நினைவு மலர், 1976.

மட்டக்களப்பு மாவட்ட வரைபடம்

ISBN 095494405-4

9 780954944056